

حصار و سه‌گانه‌ی باوگم

لهبري پيشهگي

له شانوگهري «مارا - ساد» دا

«ساد» به «مارا» دهلي:

+ مارا... بهنديخانه کاني نيو زاتي مروث

گه لي له زيندانه تاريخ و بهردينه کان...

ناخوش و تنگتره

تاوه کو هه ر ئاواهي داخراوين

هه موو شوپشيکي ئيوه دهبي به زينداني...

هه ر هه لگه رانه وه يه ک

که دهبي جارتيکي ديکه

له لايه ن به ندييه به دخوه کان

برمي و... دارووخپته وه.

نووسيني: پسته ر فايس

نۆقلایتی - حەساروو... سەگەکانی باوکە

۱

کاتیکی «شیرزاد حەسەن» تاوانی کوشتنی باوک، کە خۆی گریمانەیهکی «فرۆید»ە، دەکات بەکەرەستەیهکی چیرۆک، هەموو ئەو تایبەتمەندییە زیارو فەرھەنگیانەیی پێ دەبەخشیت کە رۆشنییری کوردی لە «تاوانی کوشتنی باوک» دا دەیبینی.

ئەگەر «فرۆید» لە تاوانی کوشتنی باوکدا ساتەوختیکی ژبیری دۆزییەو، ئەو کوشتنی باوک لە حەساردا دەبیتە هۆی ئاژاوە و کارەسات و تراژیدیا، لای فرۆید سەرکەوتنیک هەیه دەبیتە دامەزراندنی ژبار، بەلام لە حەساردا تاوانیک هەیه کە ئەنجامەکی بەسزادان کۆتایی دێ. ئەم دیدە کارەساتاوییه بۆ جیهانی پاش کوشتنی باوک دروست ئەو دیدە نەخۆشەیه کە رێ لە هەموو تاوانی کوشتنی باوکیت لە رۆشنییری کوردیییدا دەگریت، رۆشنییری کوردی ناتوانی مەزەندەیی جیهان لە نەبوونی باوکەکاندا بکات، لە ئاژاوە و کارەساتدا نەبیت.

حەسارییەکان بێ باوک ناژین... ئەوان چەند لە باوکدا سەختگیری دەبین، ئەوەندەش زانایی... بۆ ئەوان پتر ئاسوودەییە تەسلیمی ئەو باوکە سەختگیرەبن، نەک لێی رزگار بن... بۆ ئەوان توورەبوون و نەراندن و تف کردن و جنیوکانی باوک پتر خۆشنوودییه تا کارەسات، چونکە وەک «فرۆم» دەلێت هەمیشە برتیکی زۆر دلنیاپی لە تەسلیم بووندا هەیه. هەر لەسەر ئەمەش حەسارییەکان بەدوای رزگارکەردا ناگەڕین، ئومێدییان بەرزگاربوون نییه، کوری گەورە کاتێ تراژیدیای حەسارمان لەپاش کوشتنەو بۆ دەگێریتەو، ناراستەو خۆ دەبەوێت پیمان بلێت دویا لە پاش کوشتنی باوک جگە لە ئاژاوە و جگە لە تراژیدیا هیچی دیکە نییه...

لە گەوهەردا ئەم چیرۆکە رووداوییک نییه رووی داویت، بەلکو خەویکە لە خەوکانی کوری گەورە ئەوکاتەیی دەبەوێت مەزەندەیی جیهان لەپاش کوشتنی باوکەو بکات... ئەم چیرۆکە چیرۆکی خەونیکە کە ئیعتراف بەخەوینوونی خۆی ناکات.

رێبین ئەحمەد هەردی

لە لیکۆلینەو هەیک بەناوی

(باوکی کوردی لە نیوان و کوشتن و زیندووینوونەو) دا

۲

«بەلای منەو حەسار دووقوناغی جیهانینییەکی تایبەتی شیرزادە بۆ کۆمەڵ و ئەو پەيوەندییە ناوەکیانەیی کە بەدیدیی ئەو لەسەر بنەمایەکی ناھاوتا و نا ئەخلاقیی و داپلۆسین هەلچنراوە. کۆمەڵێک کە نەو لە دوای نەو کورە گەنجەکانی خۆی دەخەسپینی و کچەکانی ئەتک دەکات و هەموو ماناو لەزەتەکانی ژبانیان لێ دەستینیتەو و هەموو چەمک و گوفتارە پیروژەکانی بۆ رامکردن و خەفەکردنی ئەو نەوانەیه، کۆمەڵێک کە بەردەوام لە ناو ئایین، ئەخلاق، حیکمەت، فەلسەفەو کەلتوویدا نەرتیتیک دەسەپینی کە لەسەر جەستەیی نەوکان و خەساندنیان کار دەکات، بوونەوهریکی ئەبەدی و دەسەلاتیتیکی رەمزی لە پشتی ئەم مێژووی چەپاندنەو «کبت» وەستاو کە ئەویش باوکە.

بەرزان فەرەج

لە لیکۆلینەو هەیک بەناوی

(حەساری نەمرو باوکی پیروژ) (دۆزینەو هەیک بەبەدییهتی دەستەلات)

گومەزی تاریک و شیدار... وەلێ هەزار حەیف و مەخابن کە لە پەل و پۆکەوتووم... تەواو وەک شەمشەمە کوێرە بە تاریکی راها تەم... بەلام چەند بەعەزەرتی هەتاوم... وەک خەونێکی خۆش دیتەوه زەینم کە لە کلاو رۆژنە ی ژوورێکی حەسارەکە ی باوم گەرەکم بوو چنگێک لە هەتاو... پڕشنگێک لە تیشک راو بکەم... ئەری ئەوه من بووم خۆرە تاوی هاوین دەبیرژاندم؟ چەندە بەدل و تاسووقەوه بەعەزەرت هەناسەبەکی پاکم...! ئاھ... عومریکە... عومریکی ئەبەدی کە جگە لە تروسکایی پرتە پرتکەری مومیک هیچی دیکە تارمایی من لە تارمایی سەگەکانی باوکم جوێ ناکاتەوه... سەگە نەگرسەکانی، سەگە سپلەو بە ئەمەگەکانی، سپلەو زالم دەرەق بەمن... بەئەمەک و وفادار دەرەق بەباوکم... وای لە لیکی ژەهراویان کە سەر دەستەکانم دەخەنە سەر خوورو.

ئەو ژن و کچە بسک درێژ و سینە و الایانە لەودوو ئەم دیوارەوه... لە کێ دەپارێتەوه...؟ لە من یان لە باوکم؟ لە خودای ئاسمانان... یان لە شەیتان... یاخود لە سەگە پیر و نەگرسەکانی؟ تەف لە منی کەر و لال... گرگن و خەسیو... وە ی لە هەببەتی لاشە ی هەلاھەلا و داپزویی باوکم...! وا گویم لیبە زێوانە لەعەتیبە کە لیبان دەپارێتەوه... بێ شک هەنووکە بەو فیلە ئەو حەرامزادەبە دەست لە سینە و مەمکیان دەکوێ، نقوچ لە لاران و کەفەلیان دەگرێ، چی لە مەجیوری مردووان چاوەری دەکری؟ بەشە لەشەل بەسەر گۆرەکاندا باز دەدا پارسەنگی نامینێ و خۆی بەکێلەکان دەگریتەوه، چاوبازانە لەو یەخە دادراوانەوه بۆ خوارتر دەروانی... وەک پشیلە ی نەوسن ئەو شەلە شەهوەتبازه بە زمان لیوانی تەر دەکا و دەیلیستیتەوه... بە دەنگێکی زیقن و ژنانە پێ یان دەلێ:

"دایکانی غەمگین... ئەو تانی و دەنیو ئەم گومەزەدا... ئەو تە کورە دلشکاوە کە تان... خوشکانی هەناسە سارد و نامراد... ئەو تە برا بێ بەختە کە تان... بەر نەفرەتی خودا و باوکتان کەوتوو، و دەنیو ئەم گومەزە و نەمردوو، هەر ئەو بە خەمی ئیو و دارمانی حەسار زوو پیری کرد... ترس لالی کردوو، نەخۆشە و لە پەلوپۆ کەوتوو، لە تاو ئەو تاوانە گەورەبە تا نیو شەو... هەندێ جاریش تا بەرەبەیان سەر بەو دیوارەدا دەکیشێ و وەک پلنگێکی زامدار گینگل دەدا و دەنەرینی، یەکە یەکە ناوی هەمووتان دینێ... بەخسندەبیتان دەخوای، من بەرماوە ی سەر سفەری خۆمی نەدەمی دەمری... ئەو بەو خەمەوه دەمری کە ئیو بە کور و برای خۆتانی نازان... دەبا دایکی میهرەبان و خوشکی خاس بن... دەبا ماچێکی ئیو موعجیزە بێ... دەبا لە باوەش و سۆزی ئیو بێ بەری نەبێ..."

ئەو تە گویم لێ یانە چی دەکەن؛ هاوار و قیژە ی ئەوانە... کە کاسیان کردووم، گویم لە نالین و گریه و زاریانە، نەعەرەتە و داد و فیغان، سینە کوتان... کپوزانەوه... کتر رینەوه... بەهەر دەنیو ک پیتستی تەنکی روومەت و بەرمل دادەمالن... زریکە ی ئەوانە وەک کیم و زوون و خوێناو لە هەدوو گویمەوه دەرژێ.

کێ هەبە نالین و گریانی بەکول و دلێ دایک و خوشکانی خۆی نە ناسیتەوه؟ ئەو نالینە ی کە هیشتا فراقە نەببوم پیتی ئاشنا بووم... گریانی هەمیشە ئامادە... بێ وادە و سەعات... لە وەخت و ناوەخت... شەوهای شەو گویم لەو گریانە خنکاوە ی دایکان و خوشکەکانم دەبوو، لە کەلین و درزی دەرگا و پەنجەرە ی ژوورە تاریک و داخراوە کانهوه دەگەشتە گویم، لە حەژمەت و حەببەت و شەرمی گریانی خوشکە تەنیاکانم هەردوو پەنجە ی گەورۆنە ی دەئاخنی یە هەردوو کونی گویمەوه... ئەو تە هەنووکە ش گریه و زاری جەرگبیریان هەراسانی کردووم... هەر تەنھا دیوارێکمان تخبووبە... دیواری گومەزێک لیکدیمان جیادەکاتەوه... ئەو دیوارە ی لە ناوەوه... لە سەد لاوه کپاندوو، پەلە خوێنە وشکەوه بوو کانی سەر خستە دەرپەرپووەکانی ئەو شەو و رۆژە نەپراوانەم دینەوه یاد کە شیتانە تا دەبوورامەوه تەختی تەویلم پیتا دەکیشا، روومەتی قەلشتیم بەو دیوارەوه دەنوساند و هۆن هۆن دەگریام... سەیرە کە هیشتا ماوم و نەمردووم... ئەو تەم لە نیو

بروای پی ناکهن... ناخو کئی گوئی له زیوانیکی شههوتباز دهگری، زیوانیک که ههر ئه شهوهی بهه موومان باوکمان ناشت ئه سپه عه ره بییه که یم پی به خشی تا له ناست ئه تاوانه، تاوانی کوشتنی باوکمان، لات و جوم نهکا و لپی بی دنگ بی، تاوانی کوشتنی باوکمان، لات و جوم نهکا و لپی بی دنگ بی، نه ده کرا متمان به پیاویک... به زیوانیکه وه بکه که ئولفه تی به مهرگه وه گرتوه. ههر ئه شهوه وهک تارمایی له کولانه تاریکه که هی خو په وه هاته ده ری، کتومت وهک مردوویه کی ئه و گورستانه لیمان هاته پیشی، به شه له شهل هاته سهر تهرمه که و روونیش و هک ئه وهی نوئی له سهر بکات، سهری هه لپی، وهک بلتی بمانزمیری یه که یه که تیمان راده ما، دره نگر نیگای له سهر خوشکه کانم ده گواسته وه، یه که مجاریو ببینم بنیاده میتک ئه هریم ناسا چوانی دهنیو چری تاریکیدا، به دوو باریکه تروسکه ی سوور، بدره وشینه وه، قورسای له شی خستبووه سهر لاقه ساغه که ی، وهک بیه وی چند بازه یه که ره سم بکات، په نجه ی شاهه تمانه ی له خوینه که وهردا، شامارانه زمانی دهره پنا و په نجه ی خویناوی خوئی لسته وه، کتومت وهک ئه که سه ی تامی ماست بکات تا بزانی ناخو ترشه یان شیرین، هه ستایه سهر پی یان و لاوونیو وهستا، لاسه ننگ و نارپک، پاش خاموشییه کی دل پروکین زمانی لسته وه و به دنیهادانه گوئی:

"ته م پیاوه کوژراوه...!"

له وه حالی بووم که ئیدی ئه وه زیوانه و هه ره شه دهکا، خوشکه کانیشم که هیشتا به ده م باوکه ره وه له پروومه تی خوین ددها، خوین و نارقه به لاجانگیاندا تاله مووه کانی بسک و که زیبه کانیانی به یه که وه دهنووساندن، جی په نجه کانیان شین و مور به سهر لاروومه ت و به رگه ردنیان، ههر هه موو سینه والا، بهر و به خه دادراو تا بهر ناستی موسلدان، نه مه مکیک و نه دوو... نه ده... له بهر تریفه ی مانگه شه ودا زیوانیان هارو بی ئوقره و سه ودا سهر کرد، هه ره شه که ی دووباره کرده وه - "من گوتم ته م کابرایه کوژراوه...!" ههر هه موو خوشکه غه ربیه کانم به په نجه ی شاهه تمانه، سپله و بی مروه تانه، منیان تاوانبار کرد، زیوان به م تومه ته شاگه شکه بوو... دایکانی دیلم که له ده له مه یه که وه منیان کرد به و کوپه چه له نگی خه نجه ره له کالان دهر کیشم و بیوه شینم، تا ئه شه وه هانیان دام له ناوی به م، بیکوژم و له ت و کوتی که م و فریتی بده مه دهره وهی هه سار تا قه ل و دال چوانی هه لکولن، ئه و چوانه ی ههر ئافره تیکی جوانی دیبا ده بوو بو هه فته ی دواتر بیکی، وهک ههر ماینیکی جوان... چه ندین جار خوشکه کانم ویستیان دهرمان خواری که ن... وه لی بی

هووده بوو... ئه و ههر به منالی ژه هری مار و دوو پیشک... ژه هری هه موو دونیای خوارد بوو... قه ت مه زنده م نه ده کرد دایکانی زه بوونم په نجه ی تومه ت بو من راکیشن، من ده مزانی هه وی داری چ زه حمه ته وو... ده بوو من قه فزه ی قه لای سیخناخ له ژنه ئالوشداره کانی به سه ره یه کیدا برمینم... بی ئه وهی بدوی... ههر به چاو پیتی وتم:

"له و هه موو خوشکه شوخانه ی تو هه ته یه کیکیانم پی به خسه..."

دووانیان تهرمی شکواری باوکمیان کرد به بیانوو... له رازی به دنیهادی زیوان گه یشتن، بهرله وهی خوین به سه ره تهرمه که یدا بدن تا بهر پیمان کراسیان دادری، ئه وانی دیکه ش زور بی شهرمانه ئانیشکیان ده کوتا و خوین ره پیش ده کرد و چاویان له زیوان زیت ده کرده وه، به عیشوه و نازوه به چوارده وری تهرمی به هه بیبه تیدا هه لده په رین و تاو ناتاوی به قریشکه و زریکه یه ک خاموشی گورستانیان ده شکاند، له ره وه په ربیه کی نیگه ران و ته نیا ده چوون که ئاسمان لییان ره نجا بی و پاش په رو بالکردن و تووره لدان، بی ناز، به سه ره ئه و کیل و گورانه دا که وتبن، سمت و که فه لیان ده لهرزان، سینه ی سپی و سافیان ده دایه بهر تریفه ی مانگ، نه مویرا بلیم "نا"... چی له و قهیره خوشکانه م بکه م که تا ئه شه وه بوئی پیاویان نه کرده بو، له حه بیبه تا ده چوونه گژ ئه سپه کانی باوکم، نیری و که له کیتیوه کانی، ئه و نیره پشیلانه یان به دزیبه وه رام ده کرد که باوکه بو راه مشک هه ساری لی پر کرده بوون، نه گبه ت بوون ئه و خوشکانه م... تا ئه شه وه ئه و دیو شووره به رزه کانی هه ساریان نه دی بوو... وه رسی و... هه ناسه ساردی ئه وان هانی دام بیکوژم... ده مزانی... شه وانه تا دوو به تلی شه و راده شکی بول و بوخچه و سندووقه کانی بوراق ده که نه وه و له دهرزله و سنجاق و میخه کبه ند تا دهگا به ژیرکراس و سوخمه و بابووجی یه مه نی... ئه سپایی بوو کینی دهر دین و ئه م به وی دیکه ی نیشان ددها و... پاش بوژن لیدان به سه ره ئه و ورده شتانه دا ده گرین و له خودا ده پارینه وه پیاویک له خیل تیکی دیکه و له هه ساریکی دیکه ری هه له بکا و له دهرگای بهرز و بلندی قه لای ئه و قهیره خوشکانه م بدات... هه ساری باوک... زیندانی کوپ و کچه کانی، ته ویله ی ئه سپ و هپستره کانی، قه فزه ی بولبوله کانی، کولیت و کولانه ی سه گ و پشیله و که رویشک و کوژره کانی، یه که م و دوا مه نزلگی ژنه کانی، ئه و شه وه... دوا شه وی به ندی و ئه ساره ت و... یه که م شه وی هه لفرین و سه رفازمان بو، بی کوشتنی ئه و نه ده کرا نازادیان بکه م، شووره زوره کانی هه سار برمینم، له و دیو ههر فرمی سکینک بزیه ک دهره وشایه وه، دهنیو ههر زریکه به ک پر به هه ردوو گوئی قریوه م ده بیست و وهک قولپی کانی ده ته قینه وه، گورستانی سام لی نیشتوو بوو به سه برانی سه رفرازی، زیوانیکی

شهل و شهوه تبا زیش بوو به یه که مین عاشق و دلدارى خوشکه دلشکاوه کانم، نامهر دانه گهرا، بازاری له ههر همموویان ورد ده بۆوه، قاچیکی به دووی خودا راده کیشا و به روپشت تیپیان رادهما، تقورچی له روومه تی، له کولمی به که یه که یان گیر ده کرد تا بزانی هی کامه یان پتر خوینی تی ده زی، چنگی له رانی زوریان گیر کرد تا بزانی هی کامه یان تورتیه و هی کامه شیان لره په و داکه وتوو... دوا جار ئه و به دغه ساله دهستی خسته سهر زوله خا، تاوی په نجه تووته ی له چالی چه ناگه ی گیر کرد و پاشان وهک ههر قومار بازیکی براوه خه نیپه وه، هه وه سیتی له نا کاو و شیت شهرمی ناده میپانه ی له لا هه لگرت و سی هه نگا و له و دیو کیله کانه وه هه ردوو باسکی تی وهرینا و توند قرساندی به خو بیه وه، پلنگ ناسا ده پیراند... قهت مه زه ندم نه ده کرد و زوو بۆی شل ده بی... ههر زوو زوله یخا وهک ئه وه ی بری چاوانی وهر گه ران و بوورایه وه، ههر ئه و شه وه له نیبو ئه و هه موو گوپ و کیله شکاوانه دا پالی خست، چنگیک پووش و په لاشی کرد به سهرینی ژیر سهری، کافرانه... وهک ههر دهعه جانی یهک خو ی خزانه نیبو هه ردوو لاقی، که له حه ژمه تانا زیرکاندی ههر هه موو مردوه کان بۆ ماوه ی چاوتروکانیک راجه نین و پاشان نووستنه وه، تا هه نوو که ش تکه ی خوینی کچینی زوله یخا و به سهر به رده سپیه کانی ئه و گوپه وه، بارانی چه ندین زستان نه ییشوریوه ته وه... کی گو ی له تو ده گری ئه ی پاسه وانه ئه رژه نکه که ی مردوو ان؟ من دهمدی... ئه و شله شه هواتبازم ده دی کچه تازه مردوو کانی له گوپ ده رده هانی... بۆنی ده کردن... وهک ئه رژه ننگ... له دوا جاردا، ئه و کافریابه، بی بنی ده کردن و کهس نه زانم ده نیبو گوپه کاندای پالی ده خستنه وه... به په له وهک ههر دهعه جانی یهک به خو ل و به رد دایده پو شینه وه، ههر ئه و شه وه... شهوی یه که می سهر بهستی و به ره لالی و سهر خو شی و سهر لی تی کچوون... شهوی یه که می باوک کوشتن... ههر هه موویان ئاپرویان بردم، ههر هه موو که وتنه دوا ی تارمایی زینانه که و تهرمی باوکمیان له یاد کرد، ئه ویش خو شی لی دههات و به نیبو گوپه کاندای رای ده کرد و ساتمه ی له کیله شکاوه کان ده کرد و ده تریقایه وه... وای دنواند که به رگه ی ئه و هه موو کچه ئالوشدارانه ناگری و خو ی له دهستیان راده پسکینتی، بسکه ی سمیلی دههات، به چه ندین بازنه گه مارویان دا... له خو ل و به رد و زیخی سهر گوپه کانیان وهرده دا، هه ندیکیان بی شهرمانه سینه و مه مکی ساوایان له کیله کان ده خشانند و ده گریان... هه ربه که و به حه ژمه تی کچیکی دیل و به نده واری هه زار ساله ده گریان، له و شه وه دا زه حمهت بوو فرمی سکی خوینی هیچ کامیان بینم، ئه و تنوکه خوینانه ی که له لیو کرژتنی کچانی حه سرهت دیده وه ده تکان... پیتم نه کرا هیترشی ئه و

هه وه سه ربا گرم... ئه و کافره به دهم غاره وه ئاوری ده دایه وه...
 "وازم لی بین و به شه ی مه یه ن، له سهر شهرعی خودا و پیغه مبه ران ههر هه مووتان له خو م
 ماره ده که م...!"

ههر ئه و شه وه زوله یخا مرد، نهک له خو شیانان... نا... عه زه تی بوو... ئا... وه لی خوینی
 رهش داگه راولی سیی سالی کچینی، بی رای بی، رانه ده وه ستا، بی هووده بوو... من و ههر
 هه موو دایکان و خوشکان له حه بیبه تا تیک قه ژقزاین... ئه و خوینه نه ده وه ستا... نه
 ده مه یی... نه به دوعا و نه به نزا... نه به په رۆ و پاتال... زوله یخا ده مرد و که چی زینانی
 له عه نه تی له هه ره شه ی خو ی نه ده که وت، ناچار... ههر ئه و به یانیپه... هیشتا گزنگی
 نه دابوو... پاش ناشتنی زوله یخا-ش... «سارا» ی خوشکم سواری ئه سپه عه ره بیبه که کرد و
 هه ردوو کیانم ده قه بیلی کرد...

وه لی ته و او... ئیدی تا ماوم ناحه سیتمه وه... من سهر فرازی و خو شنوودیم خواست به ر
 نه فرهت و تفی... تانه وته شه ری دایک، خوشک، برا... گزیر و کاره که ر و مه یته ره کان
 که وتم، نه مزانی به کوشتنی ئه و تا ماوم ده که ومه نیو گومه زیک و هه موو عومریشم،
 ته مه نی لایم، له گه ل سه گه کانی باوکم به سهر ده به م، شه وانیش که خه م دامده گری،
 گو زانیپه کانی سهر ده می زووم بی نه ماون، وهک سه گه کانی باوکم ده وه ریم. وهک ئه وانیش
 لمووزم ده خه مه نیو له گه نی شو ریا، ئه و شو ریا به ی ده مه و نیواران شه له ی زینان له
 کو لانه که وه بۆ منی رهت دهکا، تا من جاریک بۆ پارچه نیسقانیک ده ست له له گه نه که
 وهرده دم، سه گه کان ده جارن زمان له بنی له گه نه که هه لده سوون، گاز له په نجه کانم ده گرن و
 لیک به سهر پشستی هه ردوو ده سته کاغدا ده رژیتن... چیم به خو م کرد...؟ خودا... هاواره...
 فریاد ره سیکی... من وتم ده یکوژم و ئیدی نازاد ده بم، سهر به ست و به ره لالا، تف له
 رابردوو... وهی له داهاتوو، ئیتر کهس نامینتی به سهر مندا به نرینتی تفم لی بکا، دارم
 له سهر دا بشکینتی و قامچی رابوه شینتی، جگه ره له نیو له پمدا بکوژیتینته وه، بمخاته جیی
 ئه سپه کانی و ده ستارم پی بادات، له ناعوره کانی ئاوم پی دهرهانتی، چالم پی هه لیکه نی
 و کاریزه مردوو کانم پی هه لدری و تا وه کو سهر له نو ی بته قنه وه، وتم ده یکوژم و له
 فه رمایشته کانی قور تارم ده بی، له قرچوکی و ده سته نووقاوه کانی... راید ه گرتم و منقر منقر
 حیسابی له گه لدا ده کردم... تو بلتی جگه له من، له م دونیا به دا، کوپیک نه بوو بی باوکی
 خو ی کوشتیج...؟ خو نه ئه و «نوح» پیغه مبه ره و نه منیش کوره سهر سه خته که ی، ئه م
 به خسته وهر بوو که شه پولیتیکی شیت هات و هه لیلووشی... منی ده سته پاچه به چی بم؟

ئەمەيان گومەزى سەر گۆپرى باوكمە يان شارى سەگە بەوہفاكانى، دەنيو گۆپرى ناو گومبەتتىكى سارد و سې ھاوار دەكەم:

"خوشكانى بىچ مروہتەم... داىكانى سېلە و فرىودەرم رزگارم كەن... ئەوہتام لېرە... سەگەكانى باوكم ھەراسانىيان كردەم!..."

وہلى ئەفسوس... وەرپىنى ناسازى سەگەكان بەسەر ھاوار و نالىندا زالە، نا... من كەى ھاوارم بېر ماوہ؟ من سەگەكان ئاسا دەوہرەم... لموز دەخەمە نېو لەگەنى شوپا كە بۆنى مېزى زىوانەكەى لى دى، ئەو زىوانەى لە برى خزمەتى ھەر رۆژىك كە دەيكرەم لېرەيەكم لە مستى دەنا، ئەو لېرانەى لە گەنجىنە شاراوہكانى داىە گورەدا دۆزىمانەوہ، بۆنى لاشەى دارزىوى باوكم و گووى سەگ و مېزى خۆم كاسيان دەكردەم، بىچ چارەبووم... ھىدى ھىدى راھاتەم، كەستان دېوہ لەنيو گۆپرىكدا و لە تەك لاشەى باوكيدا بخواو بخەوى و بخواتەوہ، ئەو گۆرەى بەم دەست و پەنجانەى خۆم ھەلمكەند، دەباوہ بېكوژم... دەباوہ ئەو پياوہ بكوژم... ئەو پياوہى بەدرىژاى تەمەن منى كرىدبوو سېبەرى خۆى، سېبەرىكى كال، سېبەرىك كە حېزە ھەتاوى زستانىكى بەتەمومژ رەسمى بكا، ھەر ئەو رۆژەى كە پېم گرت و لە گاگۆلكى كەوتەم، ھەر لەو ساوہ ئەنگوچكى فەقيانەكەيم دەگرت و دەكەوتە داوى، ساتەم دەكرد و لە پەو روو دەكەوتەم... دەبوو نەگريم و نەلېم ئۆف... دەبوو گورج بکەومە سەر ھەردو پى، جارى واش ھەبوو كلكى گۆچانەكەى دەدا دەستم يان سەرىكى قامچىيە سى زمانەكەى، تووتكە سەگ ئاسا تېپى دەخورېم... جى دەمام و ھەنگاوہ وردىلەكانم نەدەگەيشەن بەشاشەقاوى ئەو... چ قەھرىك دلە ساواكەمى دەگوشى، سېبەرى بالاى ئەو: من و سېبەرەكەمى لوول دەدا، رۆژى دەيەھا جار لەبەر پىيەكانى دەنوشتامەوہ، دەبوو جوان ھەردوو كلاشەكەى بۆ رابگرم، نەدەبوو بشىوتېم و ھەلە بکەم، ئەو كلاشانەى لە دوو بەلەمى بچكۆلە دەچوون، يەكەمجار راستان و پاشان چەپ، بەھەوہسى خۆى پىتى تى دەخستەن، ھىلاكى دەكردەم، ھەموو عومرى جوانېم لە رېزكردن و دانانى كەوشى مېوانە ھېچەكانى بەسەر برد، يەكە يەكە ئەسپەكانېم قەشاوېش دەكرد و يال و بژيانېم بەشانەيەكى دار دادەھانى، چەندجار بەر لووشكەيان دەدام و دەم و ددانەكانم پى دەبوون لە خوتېن، بەتەنيا من نەمكوشت، داىكى خۆم... ھەق داىكى خۆم و ھەموو زىر داكەكانم چاويان نىز كرىدبۆوہ، ھەر ھەموو قەبىرە خوشكەكانم... ئەوانەى لە پشت دېوارە ئەستورەكانەوہ، لەودىو پەنجەرە و دەرگا داخراوہكانەوہ ھەناسەى ساردىيان ھەلدەمژى، ناخى گەرميان ھەلدەكېشا و خەونيان بەبۆنى پياوېكەوہ دەدى، لەودىو شوورە و پەرزىن و

پەردە و رووپۆش و پەچە و عەباوہ فەرمايشتى باوكميان دەبېست، فەرمان لەسەر فەرمان، ھەر ھەموو برا گرگن و ترسنۆكەكانم، نېرەمووك، خەسپوہكانم... ھەر ھەموو نزا خوازبوون كە من تاكە كەسېكم و دەتوانم لە شىرىن خەودا بېكوژم، دامېتىيان دەگرتەم و دەكەوتتە بەر پېم و دەلالانەوہ، دەستيان لەبەر پشتېنم رادەكرد و دەسكى خەنجەرەكەمىيان ماچ كرد، وەى لە قەھرى خوشكانم، نەيدەھىشت كەس... ھېچ نېرىك بېانېنى، من بەقاجاغ خەنەم بۆ ئەو خوشكانەم دەكرى كە تەمەنيان ترازا بوو، حەزبان دەكرد قزى ماش و برنجى خۆيانى پىچ بشارنەوہ، ھەر من بووم بەدزىبەوہ سوورا و سىپاى و كلچووك و مووكېش و شانەم بۆ يەكە يەكەيان دەكرى، ئاوينەى تەلخ و ژەنگاوى تا ئاشكراو روون رووخسارى دزىو و ناشرىنى خۆيان نەبېن، ئەو ھەموو چرچ و لۆچەى پشت چاويان و بەرمل و لاروومەتيان، پەلە رەش و ماك و خالەكانى قەبىرەبى، وەى لەو خوشكە زۆر نەگەت و ھەناسە سارد و غەمگىنانەى من ھەمبون، ئەو خوشكانەى لە داىكى خۆم و ئەوانەشى كە زىبوون، وەى لە حەسرەت و حەژمەت و شەرم و شكانى ئەو ئىوارەبەى بەدەورى بېرەكەدا ھەر داىكىك و بە نۆرە ھەردوو لاقى كچەكەى بلاوكردەوہ، لە ھەمووان پېرتريش بەدەست و پەنجەبەكى لەرزۆكەوہ و بە گۆيزانىكى كول و كۆن يەكە يەكەيانى خەتەنەكرد، حەسارەكەمان بەسەر زرىكە و ھاوارى خوشكەكاندا وېران دەبوو، ھەر ئەوئەندەم پى كرا دووانيان لە ناو كۆلىتى مېشكەكان بشارمەوہ، يەكېكيان لە ناو تەويلە و دووانى دېكە لە سەريان و لە ھەمووان بچووكترېش خستە ناو سندووقى بوراقكە و دوو سى جار بەپەلە ماچم كرد كە توند ددانەكانى بەسەر يەكديدا بقرسىنى نەبا كەسېك بېتە ژورەكە و گوپى لە چەقەچرقى دانە چۆقەى بىچ، دېن... لەسەر ئەو دارتووەى كە خۆم لە ناو لق و پۆپەكانىدا شاردەوہ... بەرېز خوينيان لى دەتكا، بەخۆلەمېش ناوگەليان سواغ دەدان، من سەرم گېشى دەخوارد و لەوہ دەترسام لەسەر دارتووەكەوہ سەرانگري بېم و بکەومە خوارى... ھەر من نا... برا بىچ غېرەتەكانېشم لە ناو تەويلەكان و لە پشت پەنجەرەكانەوہ دەگرېان، ھەتا نۆرە دەگەيشتە سەر يەكېكيان، ئەوہى تەنېشتى دەبوورايەوہ، پېرە داىكى ئەرژەنگ و بىچ بەزەبېمان ئېزرەمېك كوتە گوشتى دەنيو چنگىدا ھەلدەگۆلۆفى و تاوى رامما و فرېتى داىە بەردەمى سەگە ھەوشارىبەكەى باوكم... پاشان سەرى ھەلېرى و لە داىكە لىو بەبارەكان رامما وتى:

"تەم كوتە گۆشتانە رزقى حەسارەكەمانى سوار كرىدبوو... ئېتر لەمەودوا بېين چۆن خوا خېروپېرمان بەسەردا دەبارىنى" رۆژى دواتر چوومە ژورەكەى، پېم وت:

"دایکه نهده بوو ئه و کچه ساوایانه خه تهنه بکهی"

خوین په ریبه ههردوو چاوانی و ههلی دایه:

"رۆله... تو نه له شهره دهزانی و نه له ئیشی ژتان... دوو رۆژی دیکه ئاوی دهستی خوشکه کانت حهرام دهبوو... نانی دهستیان... ئیدی دهسه سینه وه... که بالقیش بن که متر خهون به حهرامه وه دهبین...!"

براکانم پیتیان دهوتم: "کاکه... تو نۆبه ری... ئاخر تاکه ی ملکه چی...؟!"

مه گهر به دزییه وه... دهنه نه په ری بوونه وه ئه و دیو شوو ری به زری هه سار، هیچ گه مه کیان نه ده زانی، له ئاوده ستخانه که نه بوایه پچ نه ده که نین، له به یانی تا ئیواره ته ویله کانیان پاک ده کرده وه، ئه و برایانه ی که باوکه دهینه راند ئه وانه میزیان به خۆدا ده کرد... ههر هه موو تکایان لئ کردم، ده پارانه وه، ده نووزانه وه... پیتیان وتم:

"مه ترسه... ههر هه موو پشت و په نای توین... شهرمه تاکه ی بمانه سینه... تاکه ی شه وانه، به دزییه وه، بچینه گژ ما که ر و هیستره کان؟!"

ده نیو ئه و پاوان و میترگانه دا مه ر و بز و مانگا کافان ده له وه راند که هه مدیس شوو ری بو کرد بوون، مه ریگ، بزنیگ، به رخیگ، کاربله به ک بزر بوایه فه لاقه ی ده کردین... هیتشتا میردمندال بووین... دو عامان ده کرد خودایه: بوچی به کئ له ئه سپه شیته کانی به جووته به ک که لله سه ری نا پتینی؟ جارئ له جارن ناگلی و ملی ناشکی؟ کرووزانه وه و ماچیان کردم که ئه و دیوه بکوژم، ههر هه موویان چاوه رتی ده ست و مستی من بوون: برا گه وره و نۆبه ری بنه ماله... رۆژانیک... رۆژانیک زوو دایکانم... دهستیان دهنایه سه ر و قژ و تیتکی به کدی، شه وانه... ئیمه... کوپ و کچانی هه سار له خۆمان ته ریق ده بوینه وه، شاته شاتی دایکافان رۆژه ریبه ک ده رۆی، باوکه خۆی له گووره نه ده برد... ئه گه ر زۆر تووره بوایه چنگیک خۆلی هه لده گرتوه و ده یخسته ده می ئه وه بیان که نۆبه ت پری ده کرد، پاش عه یامیک زانیان ئه و پیاره پشیتن ئه ستوره، هه وه سباز و دلته ره، دوژمنی ههر هه مووانه و وه کو کۆمه لیک مه ل ده قه فه زئی ناون... که وتنه دلدانه وه ی به کدی، ده گریان و به لچکی چارۆگه و سه ریوش و به رامپیل و ده سته سه فرمیسکی پر له قه هری به کدیان ده سه ریبه وه، ههر من بووم و سه مه م بو ده کپین، خه نه... جوړه ها دا و و درمان تا سه ر و پرچیان په شکه نه وه، ده مزانی ئه و باوکه شه هوه تبازه مان تاله موویه کی سپی بیینی ژنیکی دیکه دینی... وای لئ هات شهرم نه که ن، له سه ر ئاخوړ و ده نیو ته ویله و به چواره وری بییره که دا

کوژده بوونه وه، گویم هه لده خست... له و دیو دیوار و ده رگا و په نجه ره داخراوه کانه وه، له ژتیر هه یوان و به سه ریانه وه ده یانرکاند... جحیله کان به بی پرینگانه وه ده یانوت:

"وهی خوشکی چیم لئ ده که ی... چ ئالوش به ریوته گیانم... چ ئاگریگ...؟!"

"خازی... ئه وه تو ده لئیی چی... بو ئه وه مانگیگ هاتوته گژم...؟"

"ژنینه لۆمه م مه که ن... وام لئ هاتوه بچمه گژ ئه سپه کانی"

"به خوا خوشکی نه فامی... جا جگه له ئه سپه عه ره بییه که ی خۆی... ئه سپ ماوه نه یخه ساندیی؟"

"ئه نگۆ ئاگاتان له من نییه... به وه لاهی تامه که یم بیر چوته وه...!"

"هه ی پرچ درتیز و عه قل کورتینه... چما ئه و له به رچی ئیمه ی هیناوه؟"

"بو هه وا و هه وه سی خۆی"

"جگه له وه ش... بو وهی خواستووین تا کوپ و کچی بو بنیینه وه..."

"بو بوونی کوپه کان کۆلی که یفسازه و بو کچه کانیس نیگه ران..."

"ژنینه من ئه وه کوشتوومی خۆمان و مناله کافان مر دین ئه وه نده ی خزمه تی سه گ و گورگ و مه ر و بز و ئه سپ و هیستره کانی بکه ین"

"زۆر له گوینه هه موو عومری جوانیمان له ته ویله کانیدا به با بده ین"

"له ههر سه فه ریگ که ده گه ریته وه ژنیکی تازه ده خاته سه ر پاشه لی ئه سپه که و ژوو ریکی تازه ی بو جیا ده کاته وه"

"مه نیج... کابرا ههر وا فریا ده که وی، گه ر هه موو شه ویکیس بیه ری ئه و جا مانگی به ر به کیکمان ده که وی"

"ههر دیت شه ویکیان به سه ر به کیکمانه وه ده می به یه کدا دا و مر د"

"ئه و به رانه قه ت نامری... ئه و که ههر سی ژمه که هه نگوین بخواو ههر رۆژه و جه رگی به رخیگ سوور بکاته وه... مه حاله وازوو بمری!"

"ژنینه ئه من له خه می کچه کان دام... نازانم تاکه ی که زی سپی به وننه وه؟"

"ئه دی کوپه کان... ئه وان بو نالیی؟ یا خوا دایکتان کوپر بی... رۆله..."

وهی له و هه موو دایکه سه رکز و غه رب و بی که س حه سره ت دیدانه ی من هه مبوون، ده غه زرین، ده یان بوغاند، لئی ده پارانه وه:

"ده بهس ژن بینه... وات لئ هاتووہ ناوی کوړ و کچهکانی خۆت نه زانیت"

"بۆ نه یهیتیم...؟ عومره... هه مه... هیشتا له سه ره شنگ و تاقه تی خۆم... هه ساره که گه وره یه و سه دی دیکه شم پئ به خپو ده کرئ... نه فامینه ده زانن زوریه ت نانه وه چهند خپره ده زانن سلیمان پیغه مبه... ئیبراهیم چهند ژنیان هه بووه...؟"

"نه وان پیغه مبه و تو چیت؟"

"دهم دریتی روو ره شینه... هه ر پیاوه و له هه ساری خۆیدا پیغه مبه ره... من وام پئ خۆشه ئەم هه ساره، درهنگ یان زوو، ببی به شاریکی گه لئ گه وره"

"لئ بگه رئ کوړ و کچهکانیش له به شارکردنی هه ساره که ت به شدار بن... و ایان لئ مه که روو له وه هه رد و کپوه بکه ن؟"

"هه ر کئ ئەم هه ساره ی به دل نییه با پروات... من چاک ده زانم له ده ره وه ی ئیره چییان لئ به سه ره دئ... حیکمه تی من نه بووایه ئەم هه ساره و یران ده بوو... خشت به خشتی جئ دهستی منی پتوه دیاره، بهم پشتانه کاریته و شه قلله کانیم هیناوه... نه وه نده پتوه ی هیلاک بووم هه قئ نه وه م هه یه نه وه ی زمان هه لئینیته وه له ره گه وه زمانی بپریم... خه یالی خۆتان خه راپ مه که ن... له ده ره وه ی ئەم هه ساره ی من و دوور له چاوانی من که ستان ناژی، نه گه ر نه وانه به هه ق کوړ و کچی من با خزمه تی هه ساره که بکه ن، هه ریه که و ئیشی خۆی جوان راپه رپئئ، نه وه کوړه شی که له من هه لده گه رپته وه موسته هه قئ سه رپرین و خه ساندنه، نه وانه شی له م هه ساره خۆیان دزییه وه و هه لته ی شاران بوون، گوایه نه مپو نا سه ی به چه ک و پاره ی زۆره وه دینه وه و جئ به من له ق ده که ن، نه وه شیان هه ر خه ونی حوشره، من نه وه پیاوه نیم له کوړه کانی خۆم بترسم... هه موو نه و کچه کانه شی که ویستیان سه رم شوړ بکه ن و ره دوو که وتن... کردمنه خۆراکی قه ل و دال... دهستی من نه وه نده درپژه ده گاته بنی دونیا... بهر له وه ی یه کتیک له کوړه کانم یان کچه کانم خه یالی خه راپ بکات من خه ونی پتوه ده بینم... ئیوه له دلئ خۆتاندا قسه بکه ن... من ده بییستمه وه... ژنی چاک بن و به کوړه کانتان بلئین: که سیان هی نه وه نییه جئ من بگرته وه، له مه و دوو له دیوه خانه داده نیشم و له سه ره هه موو خه یال و ختوووه و خه ونیک گه ر خه راپ بئ سزاتان ده ده م، سزای هه ر خه یالیکی خه راپ ده جه لده یه و هه ر خه ونیکی خه یانه تکارانه ده قامچییه، سوئند بئ دلئ به کچه کان نه سووتئ و له ته وبله کاندایه ته ک ماکه ره کانم بیانه ستمه وه... خوام له و خواجه ژنان له بهر چاوی من بنیشت بجوون یان ئاو بخۆنه وه، یان نه وه تا ببینم بئ

شه رمانه کچانم که زی و بسکان به رده ده نه وه و قژ دادین... سوئندم به هه سار هه ر هه موو ئاوینه کان بشکینم، ئەم هه ساره حورمه تی تیا نه ماوه، گوئیم لئیه کوړ و کچه تازه بالق بووه کانم له ژیر لئیه وه گۆرانی ده چرن... شه رم و شکۆ نه ماوه... له وهخت و ناوهختدا گوئیم له حرته حریت و خه نینه..."

هه موو جاریک «هه بی» ی دایکم، ژنی گه وره ی، که ده بیوست هتوری بکاته وه:

"تاخر پیاوه که..."

له هه ردوو گوژشه ی لا لئوییه وه که فیککی سپی ده مه یی و تووره و داخدارانه ده یه راند:
"وس... کهس نقه ناکات... منم قسه ده که م... که پرسیارم ده که م، با کهس وه لام نه داته وه... چونکه وه لامه کانیش ده زانم... کهس پرسیارم لئ نه کات... ودره ئیره هه مین... تو بوویت له -هه بی-ت پرسئ بوو تا لئیم پرسی ئاخۆ هه ر ساله و مانگتیک ده چه کوئ و بوچی بزر ده بم... من ده بی تیرتان بکه م... پیتم نالئین ئەم هۆردوو خه لکه به چی ده ژین... ئیوه له سه رتانه یه ک شت بزانی... به یان یان زوو له خه وه هه ستان و که تاریک داها ت ده رگاکانی هه ساره که دا بکه ن... لئیه بم یان نا...؟ قه ت فریو مه خۆن... من بو هه ر کوئ بچم رۆحم وه ک هه ور سیبه ری وای به سه ره هه ساره وه، من بو یه له شار و گونده کانی دیکه دوورم خستونه ته وه تا خۆلق و نه توارتان هه ر نه وه بئ که من ده مه وئ... به ته مای هیچ مه بن... مولک و مال و له لای خۆم، که سیش وای نه زانی پیربوویه و به م زووانه ده مر، خه ونم دیوه و به قه د نوح پیغه مبه ره ده ژیم..."

ده مانزانی... له پاشبه ندی هه ر شه ریکی ئاوه ی کتوپر بیانویه کی ده دۆزییه وه و ژنیکی ته لاق ده دا:

"وهره هه مین... وهره پئیشئ... نه من چاوم شینه و نه تو... پیتم نالئیی نه و کوړه چاو کوژه که یه ت له کوئ هیناوه؟"

نه و کافره هه ر ساله و دهستی له شهش هه وتیک به رده دا و شهش هه وتیکی دیکه ی ماره ده کرد، له هه ر راوتیک ده گه راپه وه ژنه دۆمیک... قه ره جئیکی له پاشووی نه سپه که ی ده به ست و رایی ده کرد، نه مده زانی کامه له خوشک و براکانم جه لال زاده یه و کامه شیان هه رامزاده یه، ئیدی له وه ده رچوو بوو ناویان نه زبه ر بکه م، ناوی نه و زر دایکانه م که ته لاق دراوان و نه وانه شی که ته لاق نه دراوان... هه میشه ده بیوت:

"ژنیکی سک نه کا وه کو دره ختی زر وایه، گه ره که زوو بیپرته وه...!"

ناوی ئەو کور و کچانە ی دەنیو حەسارە کە دا بوون و ئەوانەشی لە دەرەوێ حەساردا بوون، قوللە و کۆشکی ژنە تەلاق دراوێ کانی لا تەریک و پەنابوون، دەماندی... جاروبار... بەیادی سەرۆختیکی زوو دەچووێ گژیان... بۆ هیچ کەسێک نەبوو لە دەرەوێ ئەو حەسارە بڕی... هەر هەمووشمان لە سپێدە ی سەحەرەوێ تا شوو خەوتنان نە دەسەرەوتین، خوشکێکم لە بەیانییەوێ تا ئێوارە جەکانی پینە دەکرد، ئەمی تریان مانگای دەدۆشی، ئەوی دیکە یان بزن و یەکیکیان مەر و ئەوی دیکە یان رەفتە ی دەچنی و یەکیکی دیکە یان کلای دەرەوێ ئەویان مەشکە ی دەژەند و ئەوی تریان تەشی دەپست، ئەمیان ئای لە بیرە کە هەلدینجا و دەولکە کە ی قەلپ دەکردەوێ نێو پەقرە جەکان، ئەویان گەسکی لە ژوورەکان دەدا، ئەمیان پەنجەکانی تەوانەوێ ئەوەندە ی دەریبێتەکانی بۆ بشوات و یەکیکی دیکە ی پیاوی پاک دەکردەوێ و ئەوی تریان سەوزە ی بژار دەکرد و ئەویان پۆنی دەقەرچاندەوێ، ئەویان کۆترەکانی دان دەدا و ئەمیان گیای بۆ کەرۆشکەکان پۆ دەکرد، ئەویان دەرگای حەساری لە مەر و بزن و رەشە و لاغەکان دەکردەوێ و ئەمیان قەفەزی بولبول و کولانە ی سەگەکانی لە ریقنە و گوو پاک دەکردەوێ، بەیانیان زوو... هەر هەموو خەمە تکار و گزیر و کارە کەرەکان لە بەردەمبیدا ریز دەبووین، ئەو خەمە تکارانە ی یان خەسیوو یان نێرەمووک بوون، ریک سەیری پنتیکمان دەکرد لە ئاسۆ و چاومان نە دەتروکاند، بەرلەوێ گزنگ بەدا دەستی دەگەباندە قامچی و گۆچانە کە ی، بە دەستی راستی قامچی و بە چەپ کامە ی گۆچانە کە ی دەگرت و خۆی بەسەردا دەدا، گۆچانیکی گرنج گرنج کە بەر لاران و کەفەل و ناوشانی هەر هەموومان کەوتبوو، کۆکینی بەر دەوامی هەراسانی دەکردین، هاوارێک کە هەر لە گرمە ی گەوالە بچی هەموومانێ رادەچلەکاند، دایکانم... ئەو دایکانە ی تەنیا نووستبوون. هەموو قەیرە خوشکەکانم... ئەو خوشکانە ی کە بەکەزی و قەفی درێژی قژیان خۆیان بەشیشی ژەنگاری پەنجەرەکان بەستبووێ نەبا نیوێشە و بەخۆیان نەزانن و بە دەم خەوێ لە تاو بۆنی پیاوانی بازۆلە ئەستور و سمیلل باپری نێو خەونەکانیان بچنە نێو تەویله کانهو، دەست لە ملی ئەسپەکانی باوکم بکەن و وا تی بگەن دەستیان لە ملی -یوسف- تیک کردوێ، شەوێ شەوێ شەوێ لە تاو هاوار و زریکە و ورتنە ی ناوختی ئەوان خەو لە چاوانم دەتۆرا، ناوی ئەو پیاوانە یان دەهینا کە دەکەوتنە نێو تەلە ی خەونەکانیان و بە پەله پروزی دەریاز دەبوون، شەوێ شەوێ شەوێ دەکەوتنە دوا ی ئەو تارماییانە و تەویلیان بەدەرگا و پەنجەرە و دیوارەکاندا دەکیشا، کە بەیانیان لە خەو رادەبوون نەیان دەزانی ئەو خۆتە مەییوێ و بە لاجانگیانەوێ هی چییە، هەموویان دەترسان وەک "زوهرا" یان لێ بەسەر بی... ئەو

شەوێ حیلە ی ئەسپە عەرەبییە کە ی خۆی ناساز و نادەمیانە هاتە بەر گۆی، حیلە یەک لە شیرین خەودا راپێراند و... توورە و شیتانە بەیەک لەقە دەرگای تەویله کە ی کردبووێ دیووی... باوکە "زوهرا" ی دیوو دەستی لە ملی ئەسپە کە کردوێ، ئەسپی لەعەنتیش لموزی لیکنی خستبووێ نێو هەردوو مەمکانی، بی ناگا لە باوکم، لە حەسار، لە دنیا زوهرا ختوو کە ی دەهاتی و دەخەنییەوێ، هەر ئەو شەوێ بی دەنگ کوشتی و هەر لە حەوشە ی حەسارە کە شدا زیندە بەچالی کرد تا کچەکانی دیکە شی تەمبێ بن و چیتەر خەون بە حەرامەوێ نەبینن، شەش حەوتیکیان بەدیار تەرمە کە ی زوهراوێ فیتا لیتات و تا بەیانی کە فیان فری دا و لە لنگە فرتی نەکەوتن، ئەوەندە پاژنە یان لە زەوییه کە خشاندا تا خۆتینیان لێ دەتکان... کە گزنگیدا دیاریوو لەو حەوشە دا و لە حەژمە تی زوهرا چ گێرەییەکیان کردوێ، هەر بۆ بەیانییە کە شی دایکان و خوشکانی کلۆم دە فەرده پیاویان پاک کرد تا فرمیتسکەکانیان بشارنەوێ، باوکە فەرمانی خواهانە ی خۆی دەرکرد کە ئەگەر گۆی لە نووزە نووزی هەر کامە یان بی هەر بەپرچ هەلیدەواسی، بە دەم پیاوی پاکردنەوێ زۆر بەکۆل ئەسیرینی خۆتینیان دەباراند... بەو ناوێ گواپە لە گەرمیانەوێ میوانیکی زۆری باوکم وا بەرپۆن، دەترسان وەک (زیبا) ی خوشکم لە ژبیرە مینە کە دا و تا ئەبەد دەرگایان لەسەر داخوێ، (زیبا) ی نازدار و هەمیشە لێو بەبار و چاو بەخومار کە تازه بنی مەمکی دانابوو... شەویکیان کە هیتتا مانگ لە چوار دەدا بوو بەدزییەوێ چووبووێ سەریان، مانگە شەویکی خۆش و دلرفیتنی هاوین، سینە و بەرۆکی خۆی لێ پروت کردبوو، سینە و بەرۆکی ساوای... هەردوو مەمکی کە بەقەد دوو هەلووژە دەبوون دابووێ بەر تریفە ی زیوینی لە مانگ دارژاو... بی ناگا لە خۆی، لە حەسار، لە دنیا، لە غەزەبی باوکم، بەپانی و بەدرێژی ئەو سەربانە خۆی لە تریفە لوول داوێ و لەشی ئارەقاوی لەو خۆلە وشکە ی سەریان وەر دەدا، تا درەنگی شوو گەمە ی بەباگردینە کە کردوێ، هەستاوێ تەوێ و بەهەر چوار دەوێ خۆیدا سەمای کردوێ، لە خۆشیا نا تریقاوێ تەوێ، قریوێ لەسەر قریوێ وەک قۆلە قۆلی ئاو لە شەریه یە کەوێ بڕی... سەرگەرمی سەما بەهەردوو پاژنە ی هیلکە ئاسای سەربانە کە ی کوتاوێ تەوێ، نە جارێک و نە دوو... و... نە دە... هەر ئەو پین کوتان و قریوێ سەرمەستانە وای لە باوکم کرد بەهەلە داوان سێ سێ پەلی قالدەرمە کە بیری و بکاتە سەریان و بەو گوناھە کە بیرەوێ بیگری، ژنان و کچانی حەساریش لە حەوشە کە دا بەترس و شەرمی قورسی مینە یی خۆیانەوێ بەچەند پەیکەرێکی بەردین دەچوون کە هەر هەموو لە مانگی فیلتاز و فریودەر و خەندە خوار رادەمان، ئەو مانگە ی هەر خودا خۆی دەزانی لە

که یه وه زیبا-ی عه و دال و سه و دا سه رکردوه، هه ره موو بینیمان... باوکه، هه ره به قژ که بو سه مای بهر تریفه په خشی کردبوو، به دوی خوی دا و دل به ردا نه رایده کیتشا، به قهد پله کانی قالد رمه که له شی نیوه رووتی زیبا هه لده به زیبه وه و راده ته کی، تا ناوه راسستی حه وشه که به قهد جه سته ی خوی ریبه کی پاک کرده وه، له شی به نارهق شه لالی چ بو نیکی خوشی به و حه وشه دا پرژاند... بو نیکی که حه یرانی کردین، وه ک کار مازنیکی سه ر و مل تیک شکا و به ده ست باوکه مه وه هیلاک و شه مزا بوو... بردی... بردی... تا وه ک پاشماوه ی تاوان تیک له م ژیرزه مینه تاریکه ی حه ساره که د بیشار تیه وه، گویمان له زه ی زنجیر و ته قه ی سندم بوو که له ده ست و پیبه کانی زیبا-ی توند ده کرد... به لینی له هه موومان وه رگرت که مه مره و مهژی خوراک ی بو فری بده بینه ژیرزه مینه که، سویندی خوارد که تا (زیبا) ده مرئ نابی و ناکرئ تریفه ی مانگی به ریبه وی، نه و مانگی شه وی هاوینان که ده بوو به چواره باوکه له ناو حه وشه که وه تا ده چوه سه ریان لیکدا لیکدا تفی لی ده کرد، گوايه له وه خته دا پش و سمیلتی لی ده روئ، جارو باریش بی ناموسانه له ودیو په له هه وره سپیبه کانه وه چاوشارکی له گه ل کچه کانی ده کا، مانگ له نیرینه یه کی چا و حیز ده چی... باوکه خوری خوش ده ویست... خور ده سووتینی و ده برژینی و ده کولینی، که سیش ناتوانی له دوو چاوانی خور راپیبتی، سه ران شۆر ده کا و چاوان دنووقیبتی، بی شه رفی مانگ له وه دایه به دزی خوره وه هه لدی و نه یینی شه وان ده درکینی، دوی نه و حه یاجونه ی (زیبا) فه رمانی دا نه ک هه ره مه زان... به لکو گه رده که له هه ره ورزنیکی نوپی سالدا یه ک مانگ هه ره موو حه سار به روژوو بی... روژو کولی چاکه بو گه ده تان... بو نه و نالوشه ی وا گر به رده داته نیو گه لتان... چیتر نه ما شه و خه وتنی هاوینانی سه ریان، من له خه م و قه هری خوشکه زور شه رمن و ته نیاکانم کوشتم، نه و خوشکانم که نه یانده زانی له و دیو دیواره بلنده کانی نه و حه ساره و پیوانی عه زه تی هه ن، پیوانی سینه پان و ده ماغ پر و که لله به ران، پیوانی سمیلت باپر، بو درن... پاش بالق بوونم خوم داده نووساند... له پشت دیوار و په نجه ره و ده رگا کانه وه خوم مه لاس دده، گویم بو نالین و ناخ و ئوف و حه سره تیان هه لده خست، بیتم له خوم ده بووه و گینگلم دده، پاش زینده به چالکردنی زه رها و به ندکردنی زیبا له ژیرزه مینه که، خوشکانم سووک سه یریان ده کردم، به گوئی یه کدیدا ده یانچرپاند و له سه ر کزی و بی ده ماریم قسه بیان ده کرد، لیویان لی هه لده قورتاندم، له هاتوچوی سه ر ناخور و بیرو نیو ته ویله کان خویان لیم ده پاراست وه ک نه وه ی من گلاو بم، که مته رخه می نه بوو... به ده سته نه نقه ست جله چلکنه کانم له و ناوه ده که وت و نه یانده شوری، زانیم... نیسی

ته و او... من له برایه تی نه وان که وتم، دایکانیشم چیشتی سارده وه بوویان ده خسته به رده مم، چای تالیان بو تی ده کردم، له ژیره وه مؤرهبان لی ده کردم، شه وانه که دونیا کپ و خاموش ده بوو دواچار که له نالیکی شه وی نه سپ و هیستره کانی نیو ته ویله کان دلنیا ده بووم، له ته ک په نجه ره ی هه همیشه داخراوی یه که یه که ی قه یره خوشکه کانم راده وه ستام، بی هه ست و خوست... به قه هر یکه وه لیوی خوم ده کرۆشت، چ نه سته مه به جووته سه ر و عوزر شۆره کان له تاو ته نهایی ده چونه نیو باوه شی یه کدی... خودایه... من چیم بو ده کرا؟ وه ی له و خوشکانه ی من که شه رم له ناو قه ده وه دوو که رتی کردبوون، حه یایه کی نه به دی تیکی شکاندبوون، دوو ره تاوی... هه ناسه ی پاک... خه میکی شاراوه وه ک زه عفه ران روو زه ردی کردبوون، له حه ژمه تی خوینتیکی گه رم که له ده ماره کانی هه ریبه که یاندا گیتز ده خوا ختوکه ی یه کدیان دده، نقورچیان له به له کی یه کدی ده گرت، خودا هاوار... جا له تاریکیدا چی روو نادات...؟ حیلکه حیلکی خنکاوی پر له شه رم و ترسی ژیر لیتفه کانیانم ده بیست، موچرکیک تیکه ل له له زه ت و ترسی ژیر لیتفه کانیانم ده بیست، موچرکیک تیکه ل له له زه ت و حه ژمه ت به ده ماره کانا میرووله ی ده کرد، به نینۆکان پیستی هه ردوو لارانی خوم ده کراند تا خوینم لی ده تکان، تف له و غبیره ته ی برا گه وره... نویره ی سه رشۆر... کاک ی خه سیومان...! هه ره شه وه ی یه کج له و جووته ده بوو به نیبر و نه وی دیکه یان می، که روژ ده بووه، شه رمان ده کرد لیکدی پروانین... قه ت مه زنده ی نه وه ی نه ده کرد نه و کچه شه رمانه بویرن خه ون به حه رامه وه بیین!

هه ره ده بوو من بیکوژم... ناخر من جگه له باوکه که سیکی دیکه م نه دی بوو هه م گوچان و هه م قامچی پی بی... هه همیشه وای ده وت:

"ناکرئ پیوا ده ست به تال بی."

قه تیش ته زبیحی هه لده گرت... هه همیشه پیی ده وتین:

"پیوا ی به راست پیوا سی شت هه لده گری:

"گوچان، قامچی، خه نجه ر."

هه همیشه ده بوت:

"زور نه سته مه پیوا بی قامچی بیته ناو مال و مندالی خوی"

کتی هه بوو له و حه ساره، له کچ و کوپ، له ژنه کانی، له گزیر و کاره که ر و خزمه تکاره خه سیوه کانی... که قامچی نه وی به رنه که وت بی... هه همیشه ده بوت:

"هەر منالیکم قامچی منی بەرنهکهوئ، نه قهلهو دهبی و نه ته مه نیشی درێژ دهبی... خو به خوژیابی نه بووه «سمایل» گهردنی خوئی خستوته بهر کێردی «برایم» پیغه مبهری باوکی... ها...؟"

به یانیان زوو که تازه سپێدهی دهدا پر به قورگ و ئاسمانی ههسار دهینه پاند، هاواریک و یه کهم کهس من رامده کرده بهردهمی و وهک تیر دهچه قیم، له تاوو ترسی خۆم ساتهم دهکرد و به چاوی خهوالوومه وه رهتم دهبرد، پاشان دایکانی هیلاک و ماندوو... خه و له چاوان شکاوم، براکانم فریای سۆل و کلا و نه ده که وتن، هه ندیکیان به شه رمه وه خوژیان کوور ده کرده وه نه با له بهر چاوی دایکان و خوشکانیان حه یایان بچی، نه با کێری ره پیان چه تر هه لدا و درهنگ بنیشیتته وه، وهی خودا که زه لیل بووین...! له ترسی ئه و هاوار و نه عه ره ته به گری کۆیره ی کهزی و بسکی هه ندی له خوشکانم نه ده کرانه وه که هه ر به پرچ خوژیان به شیشی په نجه ره کان به ستیوه نه با به دهم خه ونی هه رامه وه رابن و با وه ش به ئه سه په عه ره ببیه که ی باو کمد بکه ن و وه کی - زه هرا - زبنده به چال بکرتن، خوژیان بیه ده چۆوه و ته کانیان ده دا، چه نده ها جار قه فی کهزی و بسکی لوولی ئه وانم به شیشی په نجه ره کانه وه ده دی، به هه لقه رتیز و سونگی ده رگا کانه وه... هه موو به یانیان به ر له وه ی گوئی بیستی فه رمانه کانی بین... ده بوو بزانی هه ر یه که و بو ئه و رۆژه چ ده کا... پاش قسه و رینما بییه زۆر پیروژه کان و له دوا به ندی قسه کانیدا وه بیه هه موومانێ ده هینا یه وه... ئه وه نده ی وتیوه، ئه ز به رمان کردبوو:

"گه ر من نه بوو مایه ئه م هه ساره هه ر زوو، ده میک بوو، به سه ر ئیوه دا و یران ده بوو، ئیوه ما و تانه له دنیا تی بگه ن... با گه وه تر بن ئه وسا حالێ ده بن من چه ندم ئیوه خو ش ویستوه، هه موو تف و جنیوه کانم حیکمه تیان تیا یه، تا نه مر م قه درم نازانن، پاشان من باوکتانم... هه ر منم که ده زانم چی بو ئیوه خیره و چی شه ره، به نده بوئی نییه له خودای خوئی بیه رسی بو بیه رسی و تینه وی ده کا... بو لافا و گرکان و زریان و ره شه با ی بو ده نیتری... بو لیتره سه رمایه و له وی گه رمایه...؟ مندالیش هه روا... بوئی نییه فه رمانی باوک بشکیتی، کوور و کچی من ئه وسا له به ر دلێ من شیرین ده بن که گوئی رایه لێ فه رمایشته کانی من بن، کتیبه پیروژه کانیش هه روا ده فه رمون... ده زانن بو بچووه که کانم خو شتر ده وین، ده یانیبم: هه تا له نان خو اردن و جل له به رکردن و کوکیندا ریک لاسایی من ده که نه وه... من وام و سیتیبه ری خۆم خو ش ده وی....."

له و پاشبه نده دا شریخه ی قامچیبه که ی کاسی ده کردین و هه وای سه ر سه رمانی ناگر

ده دا... هه ر ئه و شریخه یه په رش و بلاوی ده کردین... ئه وانه ی جی ده مان قامچیان به ر ده که وت... به دهم وه یش وه یشه وه پاشه لێ خوژیان هه لده کراند...

شه وانیش باوکه، بی واده و سه عات، له خه و راده بوو چرا که ی هه لده گرت و بی خشپه له سه ر نووکی پی هه موو کون و قوژینیکی هه ساره که ی ده پشکنی، بو هه ر ده رگایه ک کللی پی بوو، هی هه ر هه موو ژووره کان، ناندین و گه نجه یه کان، کون و که له به ری ته ریک و لا چه په ک ده گه را، سه ری به بیبه ره که دا شو ر ده کرده وه، کوئی دلێ به وه خو ش ده کرد که مانگ ئه وه تا له بنی بیبه ره که یدا خنکاوه، که سه ری هه لده بیه ری، هه مده یس به خه نده یه کی خواره وه، گالته جا رانه مانگ له می ده روانی، ده چووه سه ر هه وزه که و ئاوه که ی شیلوو ده کرد تا له ویشدا رووخساری مانگ بشیوی، له ویوه رووه و ئاخو ره کان هه لده کشا، کوئیتری مریشکه کان، کولانه ی سه گ و پشیله کان، چاله زۆره کانی که رویشکه کانی ژیر هه یوان، بگره نیوه قه فه زی بولوله کانیش، نیو هه مام و ئاوده ستخانه کان، دوو سی جار داده گه رایه وه و ده چۆوه نیو ته ویله کان، دوا جار ره فته و سه رپۆشی زۆر ته نکێ ته ر ده کرد و به خشکه یی ده چۆوه ژووری خوشکه کانم، لییان ورد ده بووه، له جووله ی لیوه کانیان و په رینی پیلوو... و... ورته ورتی خنکاوی نیو خه ونه کانیان گه ره کی بوو تارمایی ئه و جحیلانه راوینی که به دزیبه وه دینه نیو خه وی کچه کانی، بی هه ست و خو ست، ره فته و سه رپۆشی ته ری هه لده دایه سه ر ده موچاوی زه رد و خه م لێ نیشته ویان تا بزانی به دهم له خه و را چه نینه وه ناوی چ نیره یه ک، چ غه ریبیک ده په ریتته سه ر زاریان: حسو، عه لی، جوامی، لاله باس، به... وه لێ نا... راده چه نین و شه لالێ ئاره قه ی شه رم ناوی خودا و باو کم و ئه سپ و هیسته ره کانیان ده هانی... شه ی تانیان به نه عه لت ده کرد، بی مره تانه، زالمه نه چرا که ی له رووخساری یه که به یه که یانی نزیک ده خسته وه تا پاشماوه ی خه ونه هه رامه کان له قولایی چاوه کانیا ندا به دی بکا، ره نگی کالێ له زه تیک رتی هه لده کردبێ و له گلینه دا خنکابێ، گه ردیله و تۆزی ماچیک که به سه ر لیوانی یه کتیکانه وه نیشته بێ، پر به شه رم و ته ریقی کچیکه وه، هه ریه که وه به په له قزێ داده پۆشی و ده لینگی ده رپیته هه لکشماوی تا ئه ژنویان ده برده وه سه ر گوژینگان، خیرا تر قولی کراس و که واکانیان تا سه ر ده ستان داده دایه وه، تیشکی چرا به شه واره ی ده خست و پرویان له و پرشنه گه زه رده ده شارده وه، پاش تا وی پیته ده وتن:

"مه ترسن کچه کانم... مه ترسن... شه وانه خه وم لێ ده زری و که یفم له سو عبه ته... خو به رۆژ ئه وه نده ناتانینم... پالکه ونه وه کچه کانم... ده ی بنوون."

هەر هه‌موومان ریز ده‌بووین، دواچار براو خوشکه وردیله‌کانم که به‌پێوه‌ش خه‌وه تۆتکه ده‌بیردنه‌وه، شریخه‌ی قامچیه‌ک و هه‌ر هه‌موو چاویان زه‌ق ده‌کرده‌وه، هه‌ر هه‌موو به‌چاوه... ئه‌و چاوانه‌ی سه‌ده‌ها خه‌ونی ناخۆش چوون ورده شووشه‌ی شکاو تیا‌ی‌اندا ده‌بریس‌کانه‌وه، به‌ر چاوانه‌وه... له ژێره‌وه... به‌دزییه‌وه پێیان ده‌وتم:

"نۆیه‌ری هه‌مووان... ئه‌ری هۆ‌کاک‌ی بێ‌غیره‌ت‌مان که‌ی ئه‌و ئه‌رژنه‌نگه‌ ده‌کوژیت؟ ئه‌و پیاوه‌ی که‌ له‌ خه‌ومان ده‌کا و نا‌هه‌ی‌لێ‌ خه‌ون به‌و شته‌ خۆشانه‌وه‌ بیه‌ین که‌ نه‌مان دیوه‌!"
له‌ دلێ‌ خۆمدا ده‌موت:

"په‌له‌ مه‌که‌ن... ئه‌م‌رۆ‌ش نه‌بێ‌، به‌یانی هه‌ر ده‌یکوژم" شه‌وه‌های شه‌و ده‌رگام له‌سه‌ر خۆم داده‌خست له‌به‌رده‌می ئاو‌پنه‌که‌دا خۆم فیه‌ری خه‌نجهر وه‌شان‌دن ده‌کرد کۆ‌ته‌لێ‌کم بۆ باوکم ده‌کرد و ده‌مدا به‌ر خه‌نجهر، خه‌نجهرێ‌ک دووان و سه‌ی‌بان و ده‌... تا ده‌که‌وه‌مه‌ سه‌ر ئاو و ئاره‌قه‌ و له‌ په‌له‌یۆ‌ ده‌که‌وتم... ته‌ختی ته‌وی‌ل کاربگه‌ره‌... یان سه‌ر دلێ‌...؟

ئاوه‌ی شه‌وه‌های شه‌و ترسم له‌ دلێ‌ خۆم ده‌رده‌کرد... من ده‌مزانێ‌ رووبه‌روو، چاوانم به‌رچاوی که‌وی، غیره‌ت ناکه‌م بیه‌کوژم... ئی‌مه‌، کوپان و کچانی هه‌سار، ته‌نها ئه‌و هه‌له‌ لێ‌ی نزی‌ک ده‌بوینه‌وه که‌ خۆی شل ده‌کرد، به‌یانیانی زوو، بۆ موباره‌کی ده‌سته‌کانی ماچ بکه‌ین، بۆ برا و خوشکه‌ وردیله‌کانم پتر ده‌نووشتا به‌وه‌ تا ده‌میان بگاته‌ رێ‌تینی به‌نیازی ماچ‌کردن، ئه‌به‌د به‌و بۆ‌نه‌ی که‌ له‌ له‌ش و جله‌کانییه‌وه‌ هه‌ل‌ده‌ستا، هه‌رگیزاو هه‌رگیز ناشنا نه‌ده‌بووین، ئاخ‌ر هه‌ر رۆژه‌ و بۆ‌نیک‌ی لێ‌ ده‌هات، بۆ‌نیک‌ جیا له‌وه‌ی دو‌ینێ‌ و پیه‌ری، بۆ‌نیک‌ که‌ تا ئی‌واره‌ هۆ‌ل و گیه‌زی ده‌کردین، زۆر جار ان له‌و ژووره‌ی خۆمدا و له‌به‌ر ئاو‌پنه‌که‌دا قاقا به‌خۆم پیده‌که‌نیم، سه‌یره‌بوو... له‌ ترسی خۆمدا تارمایی باوکم له‌کۆ‌ته‌له‌که‌ ده‌هاته‌ ده‌ری و به‌ر شه‌قی ده‌دام، له‌ قژی بژی خۆم راده‌مام، له‌ هه‌ردوو چاوی ده‌رپۆ‌قیوم، له‌ ده‌ست و مه‌چه‌کی له‌رزۆ‌کم، له‌ لیک‌ی لالیوم، بالای شکاوه‌ و نه‌ویم... چه‌نده‌ها شه‌وم ده‌ویست تا تۆزێ‌ ئه‌و ترسه‌ له‌ خۆم داته‌کینم، چی برنه‌و و شه‌ستیه‌ر و حوسکه‌ و تاپ‌ر و ساچمه‌زن و تفه‌نگه‌ره‌شکه‌ له‌ شانان ک‌ری‌بوونی، هه‌ر هه‌مووی له‌ گه‌نجینه‌یه‌که‌دا هه‌شاری دا‌بوون، سالی‌ک به‌ر له‌وه‌ی بیه‌کوژم سه‌ن جار ان ده‌ستی خسته‌ سه‌ر مشتووی خه‌نجهری به‌ر پشتم و ده‌ری کیشا، ئا‌غایانه‌ گه‌مه‌ی پێ‌ ده‌کرد و له‌ کالان ده‌ری ده‌هینا... هه‌ر سه‌ن جار که‌ پیتی وتم:

"تۆ خه‌نجهرت بۆ چیه‌... خۆ تۆ جگه‌ له‌ مه‌ر و بزنه‌کانم که‌س نا‌بینیت...؟"

هه‌ر هه‌موو هانیان دام و هه‌ر خۆبشم به‌ته‌نیا تیه‌وه‌گلام... ته‌نیا خۆم... ئه‌وه‌ تام ده‌نیو گۆرێ‌کی سارد و سه‌ر، له‌گه‌ل لاشه‌ی دا‌ری‌بوی، کرم تێ‌ که‌وتووی، باوکێ‌کی نه‌مردوو... نه‌ زیندوو، منی ته‌نیا و غه‌مگین و ماندوو، سه‌ن په‌له‌ خۆینی سوور که‌ خه‌ریکه‌ تیکه‌ل بن وا به‌سه‌ر کفنه‌که‌یه‌وه، جیتی سه‌ن نووکه‌ خه‌نجهری ده‌بان وا به‌سه‌ر لاشانی چه‌پیه‌وه، سه‌ی‌هم خه‌نجهر ته‌واوی‌ک کۆ‌لنجی هه‌لد‌ری بوو، رێ‌ک له‌و شوپنه‌وه‌ که‌ ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر دلێ‌...

دوا ژنی نه‌بووایه‌، ژنی چکۆ‌له‌و زیده‌ خۆشه‌ویست قه‌ت نه‌مه‌ده‌توانی بیه‌کوژم، «رابی» جوانکیله‌و له‌ هه‌موو دا‌یکانم شه‌نگتر و وردیله‌ و خنجیله‌تر، زیده‌ نازین... زۆر نازینتر... وه‌ی له‌ رابی هیه‌شتا بووکی مانگی‌ک بوو که‌ رۆژتیکیان پارێزی لێ‌ گرتم و له‌سه‌ر ناعووره‌که‌، به‌په‌قه‌ره‌جیه‌که‌وه‌، قه‌ره‌ به‌قه‌ره‌م وه‌ستا و لاو نیو تیه‌م راما، خۆی به‌سه‌ر ناعووره‌که‌دا شو‌ر‌کرده‌وه‌ چرپاندی و به‌نیو بازنه‌ به‌ده‌وری شووره‌ی ناعووره‌که‌ سوورایه‌وه‌ و رێ‌ک که‌وته‌وه‌ به‌رامبه‌رم، پتر خۆی به‌سه‌ر شووره‌که‌دا شو‌ر‌کرده‌وه‌ و مه‌که‌ر بازنه‌ سه‌نگ و قورسایه‌ی هه‌ردوو مه‌مکی سوخمه‌که‌یان داد‌ری و باخه‌لی کراسه‌ ته‌نکه‌که‌یان پتر بۆ خوارتر داخ‌راند و جۆگه‌له‌ی زۆر ته‌نگی نیتوان هه‌ردوو مه‌مکانی گیه‌زی کردم، له‌وه‌دا بوو سه‌رم گیه‌ز بخاوه‌ بۆ ناو ناعووره‌که‌ سه‌رانگه‌رێ‌ بم... بێ‌ شه‌رمانه‌ پیتی وتم:

"سه‌ری چی ده‌که‌ی خه‌سیوی نامه‌رد، درۆ ده‌که‌ی... گه‌ر غیره‌ت له‌ ده‌مارتا هه‌یه‌، ئه‌مشه‌و وا له‌ باوه‌شی من... شه‌و نۆره‌مه‌..."

ده‌شمزانی گه‌ر له‌ باوه‌شی یه‌کێ‌ له‌ ژنه‌کانی نه‌بێ‌ مه‌حاله‌ بیه‌کوژم، هیه‌چ تیغ و خه‌نجهرێ‌کی ده‌بان گوشتی زۆر تورتی باوک‌یه‌یان نه‌ده‌په‌ری، ته‌نها که‌ ژه‌هری شه‌هوه‌ته‌که‌ی ده‌رشته‌ نیو هه‌ناوی دا‌یکه‌کانم، ته‌نها ئه‌وسا ماسوله‌که‌کانی له‌شی خاوده‌بوونه‌وه‌، کشته‌کی ده‌ماره‌کانی ده‌کرانه‌وه‌، شه‌وانه‌، هه‌ر خۆی، هه‌موو قوتیله‌ و قه‌ندیل و مۆم و چرا و لامپا و فانوسه‌کانی نیو هه‌ساره‌که‌ی ده‌کوژانده‌وه‌، یه‌که‌ یه‌که‌ فووی لێ‌ ده‌کردن، فوویه‌کی وا که‌ له‌یه‌ک ساتدا ده‌ چرا به‌یه‌که‌وه‌ بکوژینیته‌وه‌... ده‌ مۆم... جگه‌ له‌ چراکانی نیو ته‌ویله‌ نه‌بێ‌، له‌گه‌ل چرای هه‌میشه‌ داگیرساری نیو کۆنه‌ هه‌مامه‌که‌ که‌ ده‌می‌ک بوو که‌س نه‌یده‌وێ‌را خۆی تیا بشوات، گوايه‌ رۆحی پیاو چاکێ‌ک وا له‌وی... یه‌کی‌ک له‌و ئه‌سحابه‌ درێژانه‌ی که‌ له‌ غه‌زای کورده‌ کافر‌ه‌کاندا هه‌ر له‌و شوپنه‌ گیانی سپاردوو، باوکم ده‌یوت:

"رۆحی موباره‌کی به‌رۆژ ئاسووده‌ ده‌نوی و به‌شه‌و ده‌گه‌ری"

شه و پیکیان، دره‌نگانج، دووان له خوشکانم که خۆیان ده‌شۆری به‌دهم زریک و هووره‌وه و به‌رووت و قووتی تا ناوه‌راستی هه‌وشه‌که به‌دوای یه‌کدیدا غاریان دا و په‌رکه‌م گرتی... پاش گه‌وزین و لنگه‌فرتج، به‌هه‌ر هه‌موو خوشکان و دایکانم په‌لبه‌ست کران، به‌چارۆگه و به‌رامپیل و کۆلوانه‌داپۆشران، چوار ده‌سته وه‌ک دوو مردوو به‌رزکرانه‌وه... به‌به‌رچاوی پر له‌قه‌هرو داخی باوکه‌وه... به‌به‌رچاوی ترس و سام لێ نیشته‌سووی ئیمه‌وه برانه‌ قولله بلنده‌که‌ی خۆیان‌ه‌وه... «حه‌بج» ی دایکم به‌دهم پرت‌ه‌و بۆله‌وه ده‌بیوت:

"ته‌واو... قسه‌که‌ی باوکتانه... ئه‌سه‌حابه‌که‌ دیونی و ده‌ستی لێ وه‌شاندوون"

ئیدی له‌وه‌وه‌وه‌ چرایه‌ک هه‌میشه‌ ده‌سووتا و "به‌لقیس" یش خوشکی گه‌وره‌مان ده‌بوو به‌پۆژیش فه‌رامۆشی نه‌کات، حه‌بیتی دایکم ده‌بیوت:

"که‌س به‌له‌شی پیسه‌وه‌ نزیک ئه‌و حه‌مامه‌ نه‌که‌وئ، غوسل ده‌رکه‌ن، با به‌ر غه‌زه‌بی ئه‌و نووره‌ پاکه‌ نه‌که‌ون"

هه‌ر خۆبشی، باوکه، هه‌ر هه‌موو چراو قه‌ندیل و لامپاو فانوسه‌کانی داده‌گیرساند... بپوای وابوو که‌ ئاگر پیروژه و پۆناهییه... بۆ ژنان په‌وانیییه‌ چرای مال هه‌لکه‌ن، که‌ یه‌کیکمان له‌ هه‌ساره‌که‌ نه‌خۆش بکه‌وتایه... هاواری ده‌کرد:

"کام له‌ کچه‌کان دویتنی شه‌و چرای هه‌لکه‌ردوه‌؟"

شه‌وه‌های شه‌و ده‌ست به‌چراوه‌ له‌ کون و که‌له‌به‌ری هه‌سار روو به‌رووم ده‌بۆوه، ئه‌و شه‌وانه‌ی خه‌وم لێ ده‌زرا و حه‌جمانم له‌به‌ر ده‌برا، تیبی ده‌خوریم:

"به‌م نیوه‌ شه‌وه‌ له‌ چی ده‌گه‌پتی، ده‌بوو هه‌نوکه‌ له‌ ژووره‌که‌ تدا سه‌گ تۆپ بیت"

ئه‌و کافره‌ پێشبینی پیلانیکی ده‌کرد، بۆنی کاره‌ساتیک، کۆلێ له‌ خامۆشیم... به‌ماتیم قه‌ل‌س ده‌بوو... بیست سه‌ال یان پتر ئه‌و ژنه‌ قه‌ره‌جه‌ی که‌ باوکه‌ بۆ هه‌وه‌سی خۆی له‌سه‌ر هه‌سیریک له‌گه‌ل‌یا خه‌وتبوو... پیتی وتبوو:

"تۆ له‌ باوه‌شی یه‌کیک له‌ ژنه‌کانتا ده‌مریت... له‌ باوه‌شی له‌ هه‌مووان ئازیزتر!"

باوکه‌ش قاقا تریقا‌بۆوه، نیوه‌ رووت به‌پشتدا وه‌رگه‌را‌بوو:

"جا دۆمه‌ ره‌ش قه‌ت مه‌رگ له‌وه‌ خۆشتر ده‌بی؟"

ژنه‌ قه‌ره‌جی عه‌بیبار که‌ ده‌رپێیه‌که‌ی هه‌لکه‌تسا‌بۆوه، پیتی وتبوو:

"که‌ر پیاو... گه‌ره‌که‌م بلیم له‌ باوه‌شیدا ده‌کۆژتی"

هه‌موو شه‌ویک پێشبینی ئه‌و ژنه‌ قه‌ره‌جه‌ له‌ دل‌یا ده‌زرن‌گایه‌وه و ده‌یتاساند، فیلێ له‌ ئیمه‌ و ژنه‌کانیشی ده‌کرد... ده‌بیوت: "ئه‌مشه‌و دیمه‌ پێخه‌فی تۆ خه‌جی" که‌چی ده‌چوو گۆز به‌هی... "ئه‌مشه‌و خۆت ته‌نیاکه‌ به‌سی" که‌چی ده‌چوو کن خازی.

سی شه‌و دواتر، سی شه‌و دوای یه‌که‌م پلازی جه‌رگه‌ری رابی که‌ له‌ منی گرت، ئه‌و پلازی ویرانی کردم، به‌سه‌ر خۆمدا دووقه‌دی کردم‌ه‌وه... هه‌ر له‌سه‌ر هه‌زه‌که‌ ئه‌سپه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی باوکه‌م ئاوه‌دا، ده‌ستی راسته‌م خسته‌بووه‌ ناو هه‌زه‌که‌ تا ناو له‌پم له‌و چنگه‌ خۆبیه‌ پاک بکه‌مه‌وه‌ که‌ ئه‌سپه‌که‌ به‌ر له‌ئاو خوارده‌وه‌ زمانی لێ هه‌ل‌سووی بوو، رابی-م دی به‌هه‌له‌داوان و هه‌ناسه‌ پرکی‌هه‌ت، له‌ ئاستی مندا، وه‌ستاو قسه‌یه‌کی فری‌دا... زوو تیبیه‌ری و تۆزێ له‌ول‌تر ده‌ولکه‌که‌ی بۆ ناو بی‌ره‌که‌ شۆرکه‌ده‌وه، کار ئاسکانه، وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆنی راوچی کردی و بترسی، به‌چه‌پ و راستدا لیکدا لیکدا ئاوری ده‌دایه‌وه... هه‌وه‌ل‌جار به‌چه‌یه... هی‌دی هی‌دی ده‌نگی هه‌له‌ده‌پری و دووباره‌ی ده‌کرده‌وه:

"ئه‌مشه‌ویش لای من ده‌بی... ئه‌مشه‌ویش... لای... من... ده‌بی"

به‌ده‌ستی چه‌پ جله‌وی ئه‌سپه‌که‌م گرتبوو، فیکه‌م لێ ده‌دا... له‌سه‌ر فیکه‌ لیدانی خۆم نه‌که‌وتم، نه‌ ئه‌سپه‌که‌ تیر ئاوه‌بوو، نه‌ من له‌ رابی رامان... شان داکه‌وته‌ به‌سه‌نگی په‌قه‌جی پر ئاوه... ده‌له‌نگی و ته‌شک و تیریزی ته‌ری له‌ زه‌ویه‌که‌ ده‌خشی، لاکه‌فه‌ل‌تیکی له‌ ژیر کراس و که‌وای گۆل‌داره‌وه، به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه، به‌رز و نزم ده‌بۆوه، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو شان له‌ شانم بدا که‌ چه‌پان‌دی: "ده‌رگا داناخه‌م...!"

تا دره‌نگی شه‌و له‌ ژووری لاته‌ریکم چنگم له‌ مشتووی خه‌نجه‌ره‌که‌ گیر ده‌کرد و له‌به‌ر ئاوینه‌که‌دا خۆم را‌دینا چۆن چۆنی بیوه‌شینم، هه‌سار کپ و خامۆش، هه‌ساری زۆر ماندوو سه‌روه‌ت، سه‌روه‌تیکی پر له‌ خه‌ونی تال، ورینه‌ و هه‌لبزیرکان، سه‌گه‌ نه‌گه‌ریسه‌کانی وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆنی کاره‌ساتیک بکه‌ن له‌سه‌ر یه‌ک نه‌زم ده‌وه‌رین، تورگ و گورگانه‌ ده‌یانلووران، ده‌بوو به‌سه‌د چاو و گوێ وه‌ هوشیاریم، به‌سه‌د ده‌سته‌وه‌ هی‌رش به‌رم، که‌سم له‌ پیلانی ئه‌و شه‌وه‌ ناگادارنه‌کرده‌وه، له‌وه‌ ترسام ترسی یه‌کیک له‌ براو خوشکانم نه‌خشه‌که‌م لێ هه‌له‌وشین، نه‌ینیییه‌که‌ له‌ ده‌می دایکیکم بکه‌وتیه‌ خوارێ و وه‌ک ناگری ناو پووش هه‌موو هه‌سار دا‌بگری... چه‌ندین جار له‌ ناو ده‌رگا‌که‌ ترس را‌گیری کردم، دوو‌دلی هه‌ناسه‌می سوارکرد، رووی مۆنی باوکه‌م ده‌هاته‌وه‌ به‌ر دیدی خه‌یال‌م و ده‌ستم له‌سه‌ر مشتووری خه‌نجه‌ره‌که‌ شل ده‌بوو، به‌دیوی ناوه‌دا هه‌ردوو کلاوه‌ی ئه‌ژنۆم به‌ر یه‌کدی

دهكوتن، نه لیتوه له رزه و نه دلّه کوتیپی توند و ناوختم بۆ راگیر نه ده بوو، ههردوو ناو له پم ئاره قه بیان دهردا، زوو زوو به دهسته سپرک وشکم ده کردنه وه زووتر ته ر ده بوونه وه، وهک که سپکی مرو مهست حه وشه که م بری، بچ خشپه وه کهس نه زانم که بيشتمه بهر دهرگا که، سووکی دستم نا به دهرگا که وه، وهک که سپک پال به دهرگای دۆزه خه وه بنی.

رابی راستی ژنهوت... نه بهیشتبوو، باوکه، کلیدیا، یان سه رمهستی گه مه و تل دان غافلئ کردبوو، درزیکم تیخت... بۆن و به رامه ی له یهک ئالای باوکم و رابی که لله می تاساند، درزه که م کرد به که لین... ژوره که رو ناهی زیوینی ئاسمانی پتر بۆخۆی دزی... گویم لی بوو باوکه به - رابی - دهوت:

"نه شو ئاقلیت کردوو به رو حی یاسه مین خۆت چه ور کردوو... نه م بۆنه کۆلئ په حه تم دهکا..."

نه م سه ری خستبووه سه ر سینه ی، پشتی له من و دونیا کردبوو، له وه ده چوو له نیو سینه ی ساوای رابیدا له گه وه هر پک، نه نییه ک... له زه تیکی بزردا بگه ری، وهک نه وه ی بخنک هه ر چوار په لی به هه ر چوار ده وریدا ده هاویشت، که وتبووه دوا ی بۆنی رو حی یاسه مینه که و نه ده ها ته وه، هه ردوو مه مکه توره کانی رابی په ری هه ردوو گوئییه کانی باوکیان قفل دابوو، بۆنی یاسه مین و خنکان ده نیو دۆلئ ته نگه به ری هه ردوو مه مانیدا غیره ت و خوئییکی دامی... بچ ئاگا له خۆی، له من، له نه سپ و هپستر و که له شیر و که رویشک و سمۆزه و سه گه کانی... له مه خلوقاتی حه سار، بچ ئاگا له پیلان، له پیشینی ژنه قه ره جه که، بۆ تاویک شکانی تریفه له سه ر پشتی رووت و له ئاره ق شه لالی تو قاندمی، له هه لۆیه ک ده چوو نه شتیته سه ر چۆله که یه ک سه گانه ته کانی ددها، رابی له ژیر نه و دیوه دا خنکابوو... ده توت که رته شاخیکی به سه ردا رماوه، نه په نجه یه کی دهستی، نه هی پی، نه تاله موویه کی سه ری: هیچی له منه وه دیار نه بوو... ته نها جه سته ی رووتی باوکه نه بی که ببوو ده ماریکی گرژو گه وره و په پ، له گه مه ی ماسوولکه کانی هه ردوو شان و پشتی ورد ده بوومه وه هه لمیکی ته نک له سه ر پشتییه وه به رز ده بۆزه وهک نه وه هه لمه ی له ته لانیک به رز بیته وه، له ئان و ساتی شه هوه ت رشتندا هه لم خواست و بازیکمدا، چاوه رپی شاته کان و دوا موچرکه بووم... دلیرانه خۆم گه یانده سه ر پشتی، نه مهیشت... فریای دوا ته زووی له زه ت بکه وئ، دوا موچرکه و رچه نین، له دوا هه ناسه دا، هه ناسه ی ئاسووده گی، له دوا ماچی پر له ئۆخژن فریای که وتم، له دوا راته کان... له و ساته وه خته ی

که هه موو شاده مار و خانه و ماسوولکه کانی خاوبوونه وه، توند ده ستم له سه ر مشتووی خه نجه ره که توند کرد و تا ده توانم هه لمبری بۆ حه وا، شیتانه سی خه نجه ری به زه برم وه شانند... نامه سه ر شانی چه پی له گه ل دواته کانی نه ودا من له ناو گوشتی تورتی ته کانم به دهمی خه نجه ره که ددها، نه و شه هوه تی ژه هراوی خۆی دهرژانده ناو هه ناوی رابی و منیش قه هری خۆم ده رشت... فواره ی خوین قه لبه زه ی کرد و نه م تریقایه وه... وه ی له و ساته ی که له زه ت و مه رگ تیکه ل به یه کدی ده بن، هه وه سی شه هوه ت و هه ناسه ی نغروبوون... هه ر هه مان ته کانه: ته کانی جوتبوون و ته کانی ونبوون، نه مزانی نه مه یان دوا موچرکه ی رامووسانه یان دوا رچه نین و خۆ راپسکاندن له بازنه ی فه نابوون، خه نییه وه، گر یا یان تریقایه وه؟ نازانم... دوو لووله ی باریکی خوین بازرقه یان کرد و پرژانه نیو هه ردوو چاوانم، هه ردوو له پی ده ستم کرد به چه په ری چاوانم، رابی و باوکم... هه ردوو به رووتی له نیو ژوروتکدا که دیواره کانی خویناوی بوون له بهر دیدم سه مایان ده کرد، رابی له سه ر که و له ئاسکیک راکشابوو، باوکم که و لی پلینگیکی به سه ر قوونی خۆیدا دابوو، رابی به ری نه ددها، توند تر به خۆیه وه ده یگوشی، باسکه باریکه کانی له ناو قه دییه وه ئالاند بوو، تا نه و حه له ی خوئییکی گه رم نه رژایه سه ر هه ردوو ده ست و مه چه کی له گه وزین و خولانه وه ی خۆی نه که وت، که باوکه خۆی کیل کرده وه، رابی منی بینی، به رزه فتی کرد به و نیازه ی دوا زه بری خۆم بوه شینم و زه فه ری پی بیهم، نه و ژنه منالکاره، ده یویست بزانی تامی ده ست له ملانی پی مه رگ و گیانه لا چۆنه... باوکه... وهک ده عبایه کی سه یرکه ملی بۆ نه سو ریته وه، دوا ئاوری لی دامه وه وهک نه وه ی که سو یاسم بکا له خۆشترین سات و ده نیو ئامیزی ژنه چکۆله و زیده خۆشه ویسته که ی ده مرئ، کاس به عه تری یاسه مین... تو بلتی نه و گرژینه وه یه خه نیی خۆشی بی؟ گه ر وایه بۆچی سه گه نه گریسه کانی بۆ ته نها بستیک لیم جوئ نابنه وه؟ خودا... بۆن و په له ی نه و خوینه که ی له ده سته کانم ده بنه وه؟ دوا جار رابی هه ردوو باسکی له ناو قه دی باوکه شل کرد و به ریدا، باوکه خۆی به دیواره کانی ژوره که دا ددها و به هه ردوو له پی خویناوی نه خشی دوو دهستی له سه ر دیواره کان به جی ده هیشت، رابی، وهک بلتی بهر له م خوین رشتنه... زووتر خوینی سه د پیاوی دیبی، قه ت نه شله ژا... وهک نه وه ی له م حه مام ها تبیته ده رو کراسی بوو کینی له بهر بکات... بچ باکانه کراسه که ی له بهر کردو خوینی مه ییوی سه ر په نجه کانی ده لسته وه، باوکه به بالایی خوینییه وه وا بۆی چوو که په لاماری بدا، رابی له دهرگا وازه که وه چون تارمایی که وته نه و دیو... و... ئیدی دیار نه ما... ده بوو نه هیلم چیدی ساتمه له من بکات... دوا جار گویم له قریشکه و

هاوار و ههلههلهی رابی بوو که مژدهی مهرگی باو کمی به حساره ددها... من دهبوو له دوا ساته کانی مهرگی باو کم رامینم، دهرسام له دوا چرکه دا دهستی بگاته خنخنوکه م و بمخنکینن، تا دهات ههلههلهی رابی دهمرد و ژاوژاوی ناو حساره به سه ریدا زال دهبوو، باو کم ههر به ژور و به زهبری مائی دونیا، رابی کړی بوو... به هه موو دایکان و خوشکه کانی وتبوو -

"خودا یاری من سهری نهو پیساوه دهخوم..." وهختی خوشکانم بو که یفی باو که ههلههلهیان کیشابوو... وتبوو:

"من به ههلههلهی شایی هاتمه ناو حساره، به لام دهبینن: به و له لوهی شین لپی دهچمه دهی...!"

ماره بی رابی تووره گه یه ک لیره و سی ئه سپی که ویت و بیست مانگا و سی مامز و سه د سهر مهر و سه گیتی هه و شار بوو، پاش پیلانه که حالی بووم نهو ژنه عه بیار و ههم کالفامه مهیلی دروی داومه تی، هه موو چاودا گرتن و بره هه لته کاندنه کان و نیگا شهیتانییه کانی فیل و ته له بوون، به دوو قسه و بزه یه ک فریوی دام، دوا جار زانیم حزی له باخه وانه چاوشینه که کردوو... زووتر پیتی دهوتم:

"تف لهو شه وانهی له بری نهو له باوهشی تودا بم... له باوهشی باوکتا دهنوم" له سهر هه وزه که و ناعووره که و لای بیره که ههر جاره و قسه یه کی فری ددها، زور جاران ههر به نه تقه ست نهیده هیشته له چریه و ورته کانی ژیر لیوانی حالی بم.....

دهیوت: "به لام هه قیشه و ابی... گهر کوران بی دهمارو خه سیوین، باوکان بو وانه کهن...؟" ههر له هه فته ی یه که می بوو کیتینییه و به ههر هه موو هه ویتیه کانی خوی گوتبوو:

"ژنینه من یان خوم ده کوژم یان نهو میتردهی ئیوه... نه گهر ئیوه دهنانن له گه ل پیانو کدا بنوون بونی ته ویله ی لی بی...؟ نهو من هه رگیز ناتوانم"

نهو باخه وانه چاوشینه دهار هه و لیدا بیه رتته و نهو حساره که مان، به ههر چی فیل لیک بی رابی بفرینن، چه ندین بهرگی گوری و ده مامکی له سهر نا... بو هووده بوو... به دهوری حساره که دا ده خولا یه ووه و له شووره بلنده کانی راددها... له دهره و هی حساره منی ده گرت و پیتی دهوتم: "کوری باش وهختی برینه و هی دارمیته کانه."

سهری نه گرت... خوی کرد به نالبه ند، چه رچی، چه خماچی... دوا جار له بهرگی دهر ویشی په تیاره و سوال که ردا... باو کم له گیانی خوی ته قی کرد و به وهر سپییه ووه وتی - باخه وان بی

یان چه رچی؛ گهر نه خسیوه با نه یه ته نیو حساره که م... نامه وی هپج غه ربییک به نه پیتی ئیره و نیوه بزانی..."

هیچمان چیرۆکی نهو کوره جحیله مان له یاد نه ده چۆوه، نهو بیر لیدره ی نه مانزانی باو کم له کویتوه هانی بووی، که زانیبووی دلّی (مینا) ی خوشکمی بردوو و نهو حه زه پر له شهرمه له ناو پیخه فدا نه خۆشی خستوو و که ی زانی خوشکه کانی دیکه شم به چوارده وری بیره که هه لقه ده به ستن نه رکه کانی نیو حسارین بیرده چیتته ووه... زالمانه نه یه شت بیر لیدانه که ته و او بکا و ههر به گلخوئی دهر دراوی بیره که خنکاندی، تا هه نوو که ش هپج دا و دهرمانیک رهنگی په ریوی مینا-ی نه گه رانده ووه... له تاههنگی باو ک کوشتنیشدا نه یوانی هه ستیتته ووه، کابرای باخه وان، دزانه، خوی گه یانده شووره ی هه شته می حساره و نه گه یشت به مرازی خوی، سه گه هه وشاره کانی باو کم لپی راپه رین، ههر یه که و پارچه سیپال لیک له بهر دادری، هه موو دهمانزانی به ههر بیانوویه که وه بیتته ناو حساره چاره نووسیکی ره شتر له و هی بیر لیدره که چاوه رپی دهکا، خوتندنه و هی سوو که مهیل و ته که حه زیک له چاوانی یه کتیک له کچه کانی به س بوو بو کوشتنی.

رۆژی دووهمی بوو کیتینی رابی، نهو به یانییه ی که وهک هه زاره ها به یانی دیکه له بهر ده میدا به ریز وه ستا بووین؛ باو کم پروی کرده رابی و... وتی:

"رابی... من بویه دلّم به و هه موو ژن و کور و کچانه خۆشه که خزمه تی خوم و حساره که م ده کهن، خزمه تی نهو هه موو ئازهل و مهل و په له وهرانه م ده کهن، له ئه سپه که مه ووه تا کوتره کانم، من نهو ژن و منالهم خۆشتر دهوی که عومری زیاتر له ته ویله کانا به سهر بیات، شوانی چاکی مهر و مالاتم بی، بیری چاپووک و فهرش چنی ده ست رهنگین بی، شوان و سه پانی هه میشه ماندوو بی و نه لّی لهل، رابی گهر ده ته وی به ژنی من بیت...؟ سه یری نه وان بکه، نه و هشی که گوئی له فه رمایشتی من نه گری و قسه کانم به هه ند نه زانی...؟"

قسه که ی ته و او نه کرد و خه نجه ره که ی بهر پشتی له کالان دهرهانی و نیشانی هه موومان ی دا، تروسکه ی به شه واره ی خستین، تا پتر ترسمان لی بنیشی؛ بی دهنگ قهیری ده وه ستا و گه مه ی به خه نجه ره که ده کرد و مووی رهش و درپژی پشتی دهستی خوی پی ده کرد، له هه لوه رینی مووه کان دهمانزانی خه نجه ره که ی تیز کردو ته ووه و تازه له هه سانی داوه... وهی له جورته ت و بی باکی نهو ژنه ساوا یه، رابی... رابی جوانکیله لیوی لی ههلقورتاند، نهو لیوانه ی حه زم ده کرد، له جیاتی باو کم، من ماچیان بکه م... سه ده ها

به یانی ناواهی، هه تا گهر قسه شی نه بووایه، رایده گرتین، ئه و به بهرده می ئیمه دا پیاسه ی ده کرد و ههنگاوی شاهانه ی دهن، به نووکه شهق له بهرده کانی بهر پیتی خۆی ددها چهنده ها جار بهرده که هه لده به زییه وه و بهر ئه ژنۆ و به لهک و سینه مان ده که وت... نه ده بوو بلتین: ئۆف... هه ندی له براکام نه یانده توانی مییز رابگرن، هه ندیک له خوشکه وردیله کانم... شریخه ی قامچییه ک و پیزه کاتمانی هه لده وه شانده، شریخه ی قامچییه ک و به دهم پتیه میز به به لهک و قاچ و قوولماندا ده ژایه نیتو پیتاوه کاتمان، که بلاوه مان لی ده کرد، زۆریه ی به یانییه کان، وه ک گیتیر بوویم خۆم ده که یانده سه ر حه وزه که و سه ری گیتیم له ئاوه که یدا نوقم ده کرد و بۆ بۆ غیره تی خۆم ده گریام، فرمیسه که کانم... په نهان و خوینین... ده پرژانه نیتو حه وزه که... شه رمیتیکی گه و ره بوو ئه وان ئه و فرمیسه کانم به یین... له ژیر ئاوه وه هاوارم ده کرد... هاوارتیک... که هه ر جار وه چهنده توله ماسییه کی نیتو حه وزه که ی ده تۆقاند و زراویان ده پرژا و سه ر ئا و ده که وتن... پر به سه ره سته ی ئاویکی خنکاو ی نیتو حه وزتیک ده مقیزاند:

«خودایه... که ی بۆ و باوکم بکوژم تا بتوانم سه ره سته تانه ئافره تیک له باوه ش بگرم؟ که ی بۆ و بتوانم ده رگا کانی حه سار والا بکه م و برا هه له ته و ویل گه رده کانم به خوشک و براکانی نیتو حه سار شاد بینه وه، بیتنه وه و بۆن به باوه شی دایکانیان بکه ن و بگرین و باس له غه ربی شاران بکه ن...؟»

هاواره کانم ده بوون به بلقی سه ر حه وزه که، من هه ر له خه می ئه و ماسییه نه دا بووم که ده متۆقاندن... نه من و نه براکام نه مان ده و پرا ئه و حه ساره جی بیتلین، نه شمانده زانی له ده ره وه و له دووری ئه و حه ساره دونیا چییه و چۆنه، منی نۆیره نه ده کرا دایکان و برا و خوشکانم له بهرده سته دینده یه کی وا به جی بیتلم... زۆریش له و برایانه ی که هه موو شووره کانیان بری و خۆیان گه یانده ئاقاره کانی ده ره وه ی حه سار... له هه ر گه رانه وه یه کی باوکه بۆ حه سار، به دیاری، جلی خویناوی ده هینایه وه و فرتی ده دایه بهرده مان:

«ئه ها... گورگ خوار دوونی!»

دوا جار، ژنی گه وری، که له گرانی گه و ره وه ددانه کانی، هه ر هه موو، که وتبوون... له تا و مه ی نه تی کوره کانی... له قه هری ئه وه ی شه و به دزییه وه ده چونه گژ هیسته ره کان، پاش فسکه فسک و چرپ و چۆپی هه ر هه موو دایکان... له هه مووان قسه و ته گبیر، دست به یه ک دادان، سینه کوتان، وهیش رۆله لال بم... توخواکه ی کوپیریم بۆتان... وه ی له و کوره

به حه یا و حورمه تانه ی ناو حه سار که تا هه نوکه ش روویان نایه داوای ژن بکه ن... له و کچه بی ده موپلانه ی ئیمه هه مانه... له هه ر حه ساریکی دیکه بوونایه تا هه نووکه سه دجار ره دوو ده که وتن... ئه وه که ی حاله خوشکینه... دوا جار له شه و پیکدا دایه گه و ره غیره تی دایه به ر خۆی، دیوه خانه که ی له سه ر باوکم کردبووه، تا ئاوی پیتی داها تیبوو له ناو ده رگای دیوه خانه که وه ستا بوو... پاش چهن دین جار له ده رگا دان و... بانگ کردن... به ترسه وه لیتی رامابوو... بینیبوی یاری له گه ل که رویتشک و پشیله و سمۆره کانی ده کا، ده روازه ی هه ر هه موو قه فه زه کانی کردۆته وه و بولبوله کانیشی به ره لالی ئاسمانی ئه و دیوه خانه یه کردوو ه تا لووت و هه ردوو کونی گویتچکه ی بۆ پاک بکه نه وه... هه ر به ده ست ئاماژه ی بۆ کردبوو وه ژوور که وی، به بالایه کی له رزۆک و له ناو قه ده به سه ره وه شکاوه وه له بهر ده میا به سه ری وه ستا بوو... هه ر به ده ست ئاماژه ی بۆ کردبوو روونیشی... ئه م هه ر له گه مه ی ناو سمۆره و که رویتشکه کانی نه که وتبوو... تل دان و له سه ر سک خۆ خشاندن... دایه گه و ره به لیتوه له رزه وه وتبووی:

«پیاوه که... ئه وه؛ ها تووم... بلتیم...»

سه ره گه رمی گه مه... هیچ وه لامیتیکی نه دا بووه.

دووباره ی کردۆوه: «پیاوه که... ده میتکه ده مه وی...»

ده نیتو کلکی که رویتشکه کان و گوونی پشیله کان و ده نووکی بولبوله کانه وه سه ری هینابووه ده ری، سه ری پاک تاشراوی به گویتزان جی جرنوقی پشیله کانی پتیه دیار بوو، بی باک له باریکه داوه کانی خوین به سه ر ته و قه سه ربیه وه لیتی پرسی بوو:

«ها حه بی خیره... ناشی بۆ به زمی شه و هاتبیت؟ ئه شه ه دو هه قی گله بیت هه ییه... به لام چی بکه م؟ خۆ تۆ دونیا دیته ی، گه ره که مه ئه و بووکه تازه یه تیر بکه م... پتییان بلتی: ئه مشه و نۆره ی هیچ کامیان نییه... ئه مشه و وام نیازه له گه ل پشیله و که رویتشک و سمۆره کانم بنووم...»

«نا... پیاوه که... من بۆ ئه وه نه ها تووم.»

حه بی، که ممی له ولاتر، نزیک به ده رگا که که وتبووه سه ر چیچکان، که ئه م سه ری زمانی له ده نووکی بولبول و گوونی پشیله کان ده خشانده، بولبوله کان لیکه ژه راوی باوکه یان هه لده مژی، پشیله کان به و لیتو له گون خشانده ختوکه یان ده هاتن و هه لده به زینه وه، نه رمه چه پۆکیان له که پوی گیر ده کرد، لیتوی شه قار و دووله تی که رویتشکه کانی ماچ

دهکرد، ده تریقایه وه و بولبوله کان هه لده فرین، سمۆره کان راده چنن، پشیله کان دهسله مینه وه، تاویک و دیسانه وه لیتی نزیک ده که وتنه وه، که رویتشکه کان قونه یان ده کرد... فیکه یه ک و ههر هه موو ده هاتنه وه باوه شی، به ترسه وه پیتی وتبوو: «هاتووم... بلتیم...»
ئه م وتبوو:

«حه بی هیچ مه لئی... گوئی بگره... چۆنه پشیله کان بخه سینم؟»
«بۆچی پیاوه که؟»

«چۆن بۆ؟ پیره قۆتێ... نه فام... نایینی ئه و حیزباوانه گونیا ن له گونی من خرتیه»
هیشتا پال که وتبوو، له سه ر لا و که هه ردوو قاچه کورته کانی پشته وه ی یه کییک له پشیله کانی بلا و کردبووه و توند که لبه و ددانه کانی له گونی گیرکردبوو... زالمانه... وه حشیا نه رایته کاند و شاده ماره که ی قرتاندبوو، قرتیه ک و پشیله ی تاین پر به دیوه خان زریکاندبووی، نالاندى... مراندى... ئه م هه ردوو هیلکه ی خویناوی له نیو که لبه کانی بوون که تریقا بۆوه... له م گوپه وه بۆ ئه و گوپ وه ک که لا شووشه گه مه ی پین کردبوون... حه بی له حه ژمه تانا به هه ردوو ده ست چاوه کانی خۆی دا پۆشی بوو...

«چاکه حه بی... هه ر شه وه ی یه کیکیان «ده خه سینم»
«کابرا... گونا هت ده گا»

«ژنی... گونا ه ئه وه یه دوو رۆژی دیکه ره شه مییه و نامه و ئی له به رچاوی کچه کانم بکه ونه مره مرو سواری یه کدی بن»
«که یفی خۆته پیاوه که...»

«هه لبه ت که یفی منه... هه وه س کوشنده یه... تو سه رت سپی کردوو و ده یزانی»
«به لام پیاوه که...»

«قسه مه که و سه یری سمیلتی ئه و حیزباوانه بکه... سه یری گونی تورتیان... به وه لاهی من به خیلیان پین ده به م...»

«پیاوه که... من هاتبووم که پیت بلتیم...»

«جگه له خۆم و ئه سه په که م نیره و زی تیا ناهیلتم، بۆم بکری میتشوله کانیش ده خه سینم، له به ر پاسی مه رومالاته زۆره که م نه بیج هه ر هه موو گو له سه گه کانیش به ده ردی پشیله کان ده به م...»

«تۆ خۆت گه وه و سه رداری هه ساری، چیت پین باشه واکه... به لام من بۆ ئه وه نه هاتبووم... من هاتبووم بلتیم...»

«بلتی و با رزگارم بی...»

پشیله ی بن سک خویناوی وه ک پیاویکی خه سیو له سه ر لاته نیشته که وتبوو ده ینالاند... یان ده مرد...

«پیاوه که هاتبووم بلتیم کور و کچه کانت، زۆریان، واکه پیر بوون... خوا هه لئاگری و به ته مای چیت... ها...؟ کوری نۆبه رته سه رو ریشی سپی بوو، ئه رکی هه ر هه موو حه ساره که ی واکه به سه ر شانه وه... ده با دلته نه رم بی و خه می ژنیکی بۆ بخۆین... دایکیان لال بی... زۆر له کچه کانت چقه یان ده رکرد...»

شیتانه، ده نیو ته باری چری که رویتشک و سمۆره و پشیله و بولبوله کانه وه راپه ری بوو... هه ر ئه و شه وه به په له له دیوه خانه که ی هاتبووه ده ری، پر به ئاسمانی حه ساره که هاواری کرد... نه راندى، به هه رچواره ده وری خۆیدا هه لده په ری، له قه هر و خه فه تی قسه که ی ژنی گه وه ی پیتی له دوو که رویتشک نابوو... هه ردوو ده ر حال مردن، پشیله یه ک که به ده ستییه وه بووه، بی ئاگا له خۆی، تا هیزی تیا یه دابووی به دیواره که دا، له گه ل ئه و هاوار و نه عه رته یه بولبوله تۆقیوه کان چوو بوونه وه نیو قه فه زه کان، له ترسی غه زه بی باوکه ده له رزین و بالیان لیک ده دا، له گه ل باله فرده دا شاپه ره کانیان ئه وه نده هه لوه رین قه فه زه کانیان پر کرد له په ری زه رد و سوور، به جریوه جریوی شه رمانه دللی یه کدیان ده دایه وه... نه یاننده زانی که هه ر تاویک له مه وه به ر که یفساز و هه نووکه له پای چی واکه هاربووه، پشیله که ش به وار په وار به حه وشه که دا و رووه و بیره که قووچاندبووی، بی ئاگا و شیواوانه ره تی برده بووه نیو بیره که، هه ردوو که رویتشکه مردوو کانی به ده سه ته وه گرتبوو... پاش تاویک هه ر یه که یانی به لایه کدا فرییدا... ده ینه راند... هه ر هه موو خوشکان و براکانم... دایکانم که له م هه رابه ده گه یشتن هاتنه به ر ده رگا... هه ندی له پشت په نجه ره کانه وه ده یانروانییه باوکه که شه ش و حه وت قسه ی ده کرد و که فی ده رده دا... تاک و جووت غیره تیان ده دا به ر خۆیان و ده هاتنه نیو حه وشه که.

«گوئی بگرن... بۆ دو اجار... لیره... له م حه ساره ی من، نه کوپ ژن دینی و نه کچ زه رووره شوو بکا... ئه وه ی خۆی به کچی من داده نی ده بی ده نیو تاریکی ژووره که شیدا حورمه ت له خۆی و له من و له م حه ساره بگری... ئاگاتان له خۆتان بی... هه ر هه واو هه وه سه که ئه م

حهساره برمیختی، نه کهن... من خۆم چاوم ههیه... کهی زانیم بهشوو تان دهدهم... ژن بۆ کورهکان دینم... نهوهیان یه کهم قسه و دوا قسه مه... حالی بوون؟ که من ماوم و ده توانم ژن بپنم و هه ساڵه و چه ند زه ماوه ندیکتان بۆ ساز بکه م... ئیدی پیم نالین له وه زیاتر چیتان گه ره که؟ هه نه وه ما بوو کوران بکه ونه دوا قوونی ژنه کانیان و کچان رده وو بکه ون و نا ئه م هه ساره نازداره وه ک بهری ده ست رووت و قووت بی... پیم نالین که من مردم ئه م هه ساره هی کتیه؟ ترحتوو... من به ئومید بووم ئیوه ناوم کویر نه که نه وه... ئیره پاس بکه ن... وه ک سه گه به وه فاکانم له دووری هه زار فه رسه خه وه بۆنی خه لکی بیانی و غه ربیه بکه ن و پیتی بوهرن، وه ک هه لۆ و بازه کانم... دوورتر له وانیش ببینن...

چاکه... زۆر چاکه فه رموو... هه مووتان جیم بیلن... با من به تهنیا له م هه ساره دا بمرم و دوا جار پشیله کانم بمخۆن...»

ویستم به روویدا هه لساخیم و بلیم:

«ئاخرچ له هه ساریک بکه بن که جگه له ئه سپ و هیتستر هه چی دیکه ی تیدا نبیه»

نه مویرا... لال بووم و زمانم له گو کهوت، ئه م نه راندی... له گه ل ئه وه نه عه ره ته یه چی ئه سپی نیو ته ویله کان هه بوون... حیلان دیان، کوتره کانیس له شه ققه ی بالیاندا، ئاسمانی سه ره هه ساره که یان لێ گرتین، سه گه کانیس به چواره ده وریدا هه لقه یان به ست... بولبوله کان له جریوه جریوی ترس نه ده که وتن، پشیله کان و که رویتشکه کانیس میزبان به خۆدا کرد...

«گوئی بگرن... ئه وه ی ده یه وی له م هه ساره ی من نانیککی چه ور بخوات نابی له قسه م ده ربچی. ئه وه ی هه رامزاده نبیه خزمه تی ئه م هه ساره ده کا...»

وابوو... له سپیده ی به یانییه وه تا شه و خه وتنان خوشکه کانم مانگا و مه ر و بزنیان ده دۆشی، شیره که یان ده کرد به ماست و په نیر و ژاژی و فرۆ، دایکانیشم ده ست و په نجه یان تویتۆل تویتۆل هه لده ده ئه وه نده ی ته شی پرئسن و کلاو بدوورن و رفته به چن، رۆژی ده چین ته ویله کانیان پاک ده کرده وه، ئاخوره کانیان تیر کاو و جو ده کرد، شه ره وه کوپه کانیان پر ئاو ده کرد، ده که وتنه دوا قوونی مانگاکان و له ته پکه ریخی وشکه وه بوو نه وی ده بوون، گووانی ریخی چیله کانیان ده شووری، ئیسقانیان ده خسته به رده می سه گ و پشیله کان، دانیان بۆ کوتر و مریشکه کان رۆ ده کرد، ئه و کافه ئه سپ و هیتستر و سه گ و سمۆره کانی له ئیمه پتر خۆش ده ویست، ده بووایه... هه ره ده بووایه من بیکوژم، که کوشتیشم هه ر منی تیا چووم، من گوتم ده بیکوژم و ئیدی «رابی» له بری باوکم ده ست له

ملی من ده کا، هه ره موو دایکان و خوشکانم و براکانم سه رفراز ده بن، خه ونی ئه و بریانه م دیته دی که بهر له چه ندین ساڵ هه لته ته بوون، ئه وانیه گورگ و چه قه ل خواردنی و ئه وانیه شی له شار و گونده دووره کاندای سه ربان به یه که وه دناو سه دو یه ک پیلانیان بۆ دارمانی هه سار داده نا... هه ر خۆیان هه لیان ده وه شانده وه... ده یه ها دیوار و شووره ی هه سار ده ربمیتین، رووه و شار و گوندی دیکه سه فه ره که بن، ده چینه نیو هه ساری دیکه و ناشنای ژن و پیایوی دیکه ده بین، خوشکانم شوو ده که ن و براکانم ژن دینن... بگه ره بولبوله کانیس ره وانیه دارستانه کان ده که مه وه، سمۆره کان جاریککی دیکه سه ره به ستانه به سه ره دارگوێزه کاندای هه لبگه رینه وه و گوێز بشکینن، که رویتشکه مالییه کان کتوی ببنه وه...

وله ی ناخ... هه ر ئه و شه وه که دلگه رمانه له سه ره سپنه ی «رابی» سی خه نجه رم خیتاندی و ده رگای گه وره ی هه ساره که م له گریژنه ده رهانی... گه رام... زۆر گه رام تا توپه لێ کلیله کانم ده نیو خورجینه که ی باوکمدا دۆزییه وه، هه لقه ی کلیلی هه موو ده رگاکانم هه لۆه شاندا و به نیو هه وشه که دا و له ژیر تریفه ی له رزۆک و شه رمندا په رت و بلاوم کردنه وه... هاوارم کرد:

«هانێ... ئه وه تا... راکه ن هه مووتان... کلیلی ده رگا داخراوه کان»

له پشت په نجه ره کانه وه کلیله کانم بۆ هه لده دان، به پر تاو یه که یه که ده رگا کانیان کرده وه، هه ره یه که و توپه لێ کلیلی له ده ستی ئه وی دیکه راده فراند، له و هاتووچۆ و تیک قه ژژانه دا به ره کدی ده که وتن، دابارینه ناو گه نجینه که ی باوکم و باوله بۆره که یان شکاند که پر بوو له خشل و خالی گرانبه ها، گه وه ره و مرواری و گه ردانیه ئالتسون، به ژوو ره کاندای په رت بوون، له گه نجینه که دا سه د ئاوینه ی سه بر و سه مه ره یان دۆزییه وه، زۆریشی شکاو، ئاوینه ی وا پروو خسار تیتیدا جوانتر بنویتی، خوشکه کانم شه ربان بوو له سه ره ئاوینه کان، قوتیله داخراوه کانی ناو باوله بۆره که یان ده رهانی و به دار و به رد و پچ له قه شکان دیان، سه ری مار و میرووی تیا بوو... له هه مووی سه برتر سووراو و سپیاو و تاله مووی کورت و درێژی ژنانه: زه رد، سپی، ره ش، قاوه یی... په نگ بواردوو... عه تری که سه کوون. دوعاو نووشته ی زۆر... عه تری زۆریان به سه ره و ملی خۆیاندا ده پرژاند... به ژوو ره کان قه لس و بیزاربوون... پرژانه نیو هه وشه که، سه راسیمه و شاگه شکه بوون، به سه ره زه وییه که دا و له سه ره پاژنه ی پچ ده خشین وه ک ئه وه ی سابووناوی پیتدا کرابی، ده ستیان ده خسته سه ره ته ویلی یه کدی تا بزائن ناخۆ له خۆشیا نا تووشی گرانه تا نه بوون... دایکان و خوشکان... براکانم، به درێژایی ئه و شه وه دابارینه سه رم، دلنیا نه بوون... ئه ری ئه وه منم باوکم کوشتوو وه و

ماوم، دهستیان لئ ددهام... دهست لیدان بهس نهبوو... تامیان دهکردم، بۆنیان دهکردم، هه ندیکیان خویننه که ی سهر دهستیان دهلستهوه، هه ندی له رهنگ و بۆنی ئه و خویننه دهسله مینهوه، هه بوو په نجه ی له خویننه که وهرددها و وهک ژنه هیندییه کان ناوچه وانی خۆی پی نیشانه دهکرد، هه راو هۆریا سینگی ئاسمانی دهری، ئه و شهوه بهردیش له شوینی خویننه دهجوولا، من له نیو ئه و هه موو ده موچا و روو خساره دا که له بهر دیدم ده گۆرا ونده بووم، سهرم لئ شتیا... نه مزانی به هاره یان پایز، هاوینه یان زستان... نه مده زانی چی بکه م... بۆ ئه و ی خۆم له گه مارۆی خوشکه کانم قووتار بکه م... هاوارم کرد:

«بئ مروه تینه... ئه ی کوا زیبا؟ زیبا- تان له بیر چوو؟»

قسه که م تهواو نه کرد، شهش حه و تیکیان رووه و دهرگای ژیرزه مینه که تاویان داو... به ههر هه موویان دهرگاکه یان به لاشییه کان هه وه دهرهانی و به پیللیکه کاندا غل بوونه وه و دهستیان دایه بن بالی (زیبا) و له چنگی تاریکیان دهرهانی و دیسانه وه له بهر پرشنگی تریفه دا ئازادیان کرد، سست و لاواز... پاش عومریکی دریتی نیو تاریکی تریفه ی زیوین تاویکی دریت به شه واره ی خست، زهر و ژاکا و، سه رو پرچی ماش و برنجی... وهک منالیک تازه سه ریچ که وتبی دهستیان لئ بهرداو... له وه دا بوو بکه وئ... گرتیا نه وه، به ههردوو بال ئامازه ی کرد که به ره لالی بکه ن... مه ستانه هه نگاهی تیکه لی ناو له ناوه راستی حه وشه که دا کراسی کۆن و داریزیی له بهر خۆی دادری، تا سه ر تاته شوژی گوی حه وزه که غاریدا و یهک تهخته راکشا، بئ باک له هه رای حه سار و چاوی براکانی، بئ ناگا له مه رگی باوکی، ههردوو مه مکی دایه بهر تریفه ی مانگ... وهک شهوی حه یا چوونی سه ریانه که تریفایه وه... ئیدی خه ویتی قوولی لئ کهوت... به دهم خه وی بهر تریفه وه ده خه نییه وه... ئه و شه وه چییان نه کرد...؟

هه و تیه کان سه مایان ده کرد... گۆرانیان ده چری... به سه وراوو سپیایوی دۆزراوه ی نیو قوتیله کان خوینان ئارایشته ده کرد، حه بی- ی دایکم به هانکه هانک ئه و سندوقه بزمار ریتزه ی باوکی به گوریسیکه وه به ستبوو... به زه حمهت بۆی راده کیشرا... سویندی خوارد که له و رۆژه وه ی شووی به باوکه کردوه ئه م سندوقه ی به قفل دراوی لئ شار دۆته وه... گوایه له گرانی گه وروه له ترسی رهش و پرووت و له برسا مردووه کان ده نیو یه کتی له دیواره پانه کانی حه سار ته قه تی کردوه، که شکاندیان پر بوو له خۆل...

هه ر هه موو به دیار سندوقی شکاوی پر له خۆل دۆش دامابوین وه ختی دایکه حه بی هاواری کرد:

«کوو و کچه کانم نائومید مه بن... ئه م حه ساره سه د نهینی شاراوه ی باوکتانی تیا به... ده سندوقی دیکه ی پر له خۆل هه ناسه ساردتان نه کا... من دلنیام سندوقیکی پر له دورو گه وه ره و ئه لماس ده دۆزینه وه».

هه ر ئه و شه وه رابی له ژووری ژیر بۆن که وتووی شه هوه ت و خوین هاته دهری و قریشکه یه کی کرد... که وته سوپردان و چه هچه هه ی شادی، دایکانی نیوه خه و الووم، خوشکانی جیما و ده نیو خه ونه حه رام و هه لیزرکا وه کان... ده توت هه ریبه که و دوو ده می هه یه، به یه کیکیان ده نالی و به وی دیکه یان ده خه نی، به چاوی چه پ رۆندکی رهش ده بارین و به چاوی راسته ئه سرینی ئاسوده گی، چوار ده سته نا... به لکو به سه د ده ست به رزیان کردمه وه، با به خوله یان پی کردم، رووه ئه ستیره کان هه لیان ده دام و نامیزی نه رمیان بۆ ده کردمه وه، له ژیره وه را ئه و هه موو چاوانه م ده دی که وهک ورده ئه ستیره ده ره و شان وه...

براو خوشکه شه رمن و ترسنۆک و وردیله کانم بینی که قاقا پی ده که نین و به پشتی ده ستیش فرمیسه که کانیا ن ده سری... له و سه ره وه، به ئاسمانه وه، پر به سییه کانم هه وام هه لمژی، پر به هه ردوو چا و، ئه وه نده ی پیلوه کانم کرانه وه، له هه بیه ت و سامی ئه و شه وه رامام... دهرگای کولانه و کۆلیت و ته ویله کانمان کرده وه، گشت قه فه زه کان، وردیله کان دل ره قانه یان دۆستانه گه مه یان به کۆتر و بولبول و که رویشک و سمۆره کان ده کرد، تاوی گۆیم له قریوه ده بوو... تاوی پر مه ی گریان... من سه ره گه رمی به زۆر ده رهینانی بولبوله کان بووم که «میره م» ی دایکم به هه له داوان له ژووره که ی رابی هاته دهری و به دهم هاواره وه ده یوت:

«ژنینه... فریا که ون... ئه و ئه رژه نکه وا ده جوئی!»

پیم وتی:

«مه شله ژین... چا و که ترسا ره شکه و پیشکه ده کا»

هه ر ئه و شه وه، به په له، له وه ترساین زیندوو بیته وه، دوا پارچه مان له به ری دا که ند، زاری مه نجه لیکه گه وه ری هاورد، فاتم ئاوی تی کرد، ئه خته ر گولاوی تی پژاند، بله چیلکه و داری زۆری هانی، سیامه ند ئاگره که ی کرده وه، چ سه یر بوو... تا ئاگره که پتر بلتیه بکا دایکانم به رانپیل و چارۆگه و سه ره پۆشی خوینان تی فریدا، گر که له سه ر دیواره کان، سه مای به سیبه ری هه مووان ده کرد، هه ندی له خوشکه کانم بخووریان

دهسوتاند، سیمای هندیکیان له بهر چاوانم غه ریب بوو... تو بلتی هندی له و نافرته نه ناسانه دایک و خوشکانی من بن؟ له تهرمی باوکه راده ماین که هیشتا هی ته وه بوو لیتی بترسین... شهرمی لی بکه یین... ته ویک که ته نها یه کجار زانیان نه خوځ که وتوه... ویستمان بچینه دیده نی و تا به چاوی خویمان ببینن باوکی نیمه ش وهک هه موو بنیاده میتک نه خوځ ده که وی، په سپو ده گری، سهری ژان ده کا... وه لی هه بهات... له و له زه ته بی به شی کردین... گویمان لی بوو له ژووره که ی خویدا به دهم نرکه و نه عره ته ی پلنگ تاسای هاواری ده کرد:

«حه بی بۆ کۆر و کچ نه ها تووه باوکی نه خوځ و خهسته له نیو پیخه فدا ببینی... وام لی مه که بۆ ته و دوو رۆژه هه سار چۆل که م»

نا... ناکری... ناکری ته وه بیان تهرمی باوکه بی، قسه نه کا... جنیو نه داو دهست نه وه شینی...

ته وه شه وه تاو وه ستا و نیمه نه وه ستاین، هه ریه که و مۆمیک یان چرایه کی داگیرساند، ته وه هه ساره بوو به چراخان... وه ی له و که نه قاله ی هه موومانیه هه په ساند، کورپه کان به بیل و پیمه ره و خاکه ناز که وتیوونه رماندن شوره کان، وردیله کان به نینوک دیواره کان بیان ده کرد و وینه ی جوړه ها مه ل و فرنده بان، له گه رمه ی فریندا، ره سم ده کرد، هه ریه که و بۆ پيشاندانی شتی که ته وی دیکه ی به دوا ی خو یه وه راده کیتشا، بۆ یه که مجار دوور له چاوو راوی باوکه به دیار سه بران و سبجری نا پوره ی نیو که نه قال یه که م جگه ره م داگیرساند، تاوی مژم له جگه ره که داو پر به سیبه کانم دوو که لم هه لثمی و چاو ده کانم نووقاند... ته لاله... له نه مانی ترس... له هاتنی سهر به ستی... که چاوانم کرده وه، سهراسیمه و ته بله ق، ده وریان گرتم... دایکی خو م و گشت زړ دایکه کانم، هه لقه یه ک براکان و هه لقه یه ک خوشکانم... ماچیان کردم، تفیان لی کردم، تاوی سوپاس و تاوی نه فره تیان لی کردم، «به لقیس» به هه لده او ان هات و قامچیه که ی باوکه می دژی بووه بۆ خوځی به راست و چه پدا راید ه وه شانند، فه رهاد-دیش که تازه سمیلی گووگره ببوو گه مه ی به گزچانه که ی باوکه ده کرد... راوه دووی خوشکه کانی دنا و وهک شوانی به رخل پیش خو خستبوون، ته قه للا ی ده دا کامه ی گزچانه که له قووله پییان گیر بکا و په تیان پی بیات، هه ر به چاو و دهست حالیم کردن که تا زوه ناگره که ی پی خوځ بکه ن، به دهری ناگره که دا که و تینه سه ما، قه هر پکی شاروه له گه ل تنوکه ی ئاره قه له نازی جهسته مانه وه ده رژا، چوپیمان به شتیخانی

ده گوری... هه ق به دهست بوو یین... نه مانده زانی چی بکه یین...؟ یه که یه که دهستیان له مله کرد، به سه رما ده گریان و ده له نگینه وه، سه ریان ده خسته سه ر سینم، تاوی سه دای به سته و گورانی، تاوی لاوانه وه ی نازیز مرده، به پروومدا ده گزینه وه، نقورچیان لی ده گرتم، قه پ و گاز، به ریز یه ک له دوا ی یه ک ته و خوینه یان لسته وه، خوینی باوک، که هیشتا به دده ستمه وه و شک نه ببووه... به نه فره تی «رابی» جوانکیله، وه ی له لیوه له رزیو هه لته قیوه کانی، له ناز و مه کر و دۆلابی، نیگای جادوو بازانه ی، زړه ی خلخال و بازن له پی و دهسته کانی... دهنگی که رخ و شه هه تبازانه ی که پیی ده وتم:

«تو بیکوژه... ته وسا خو م ده زانم...!»

که چی ته و ژنه منالکاره ی که هیشتا مه که کانی ته واو نه رسکا بوون، هه ر ته و شه وه منی دهست به خوینی باوک سوور بووی جیهیشت و ره دووی ته و باخه وانه چاوشینه که وت که هیچ فیلیک دادی نه دا به پرته وه ناو هه سار... له سه ر تاته شو ره که ش خوینی لی ده چورا، بونی ته و خوینه بوو که تووله و تانچی و سه گه کانی هارکرد، به دهری تهرمه که پدا به دهم با ی غاره وه ده خوولانه وه و له جریت بازی نه ده که وتن، تاوی ده وه ستان و لموزبان بۆ تاسمان هه لده بری و جه رگبرانه ده یان لوورانند، پاشان به چوار دهرمدا هه لقه یان به ست و لموزبان له هه ر دوو ده ستم ده خشانند و خوینه که یان تام ده کرد، چۆن هه نگاوم دنا ساتم له سه گ و تووله و تاژی ده کرد، پیمدا هه لده گه ران، قه پیان له به له کم ده گرت، که لبه یان له پیلاوه کانم گیر ده کرد، ته و په له خویناویانه یان ده لسته وه که به سه ر پیلاوه کانه وه مه یی بوون، وه رینی بی وچانیان تاسمانی سه ر هه ساره که ی به سه رماندا دهروخاند، که رویشک و پشیله کانیش هه لقه یان به ست، دوا ی قه بری ته ویله و کولانه و کولیته کان به تال مان... به تیکه لیبوونی ته و هه موو حه یوانه، هه ساره که مان، پتر له دارستان ده چوو... نه یانده هیشت لاشه ی باوکه بشوین، بیست جاران ویستمان پیلوی چاوه کانی دابخه یین، له و نیگا پر غه زب و شه رانگیزه ی خو پبارتیزین... نه مان توانی... زه ق زه ق سه بری ده کردین، هیشتا په ست و داخدار، له قه هری کوپ و کچ و ژنه کانی سیمای زور مۆن و گزژی هه ره شه ی توله یه کی ته به دی لی ده کردین، مووی له شی چوون درکی ژیرک سه ر په نجه کانه ی بریندار ده کرد، پی ده چوو له هه ژمه تان لیوی خو ی بکرژی، لیوی ژیره وه ی خوینی لی ده تکا، کرپه ی ددانه کانی هه راسانی کردین، له که لینی ددانه سه ده فه کانییه وه خوین فیچقه ی ده کرد، له پوکی قورمزیه وه خوین نه ده وه ستا، چاوانیشی نه ده نووقاند، هه ر که س، له دهری تهرمه که، وای ده زانی باوکه له و راده میتنی، حه بی-ی دایکمان له بری لیفکه

به تووترک دهیشوری، نایشی، دایکی شەش کچی سەرو عوزر شۆر ئاوی کولای پیتا دهکرد... ئەوئەندە کولایو کە هەلپروکی، بەجووتە سویندیان خوارد کە ئەو حەلە ی حەسار سەرمەستی سەماو بەزم و رەزم بوو، باوکە لە ناکاو غەفلەتی لێ هینان و یەکی سێ شەبازلە بەناو دەمدا کیشاون، سێ شەپازلە... دەگریان و دەکروزانەوه:

«سێ شەپازلە یانئێ سێ بەردە ی تەلاق...!»

تیکرا نووشتانەوه، هەر هەموو بەدەوری ئەو لاشە نەمردوو... نەزیندوو گەردبووینەوه، بەری تریفە مانگیشمان لێ گرت، بەزەحمەت توانیمان بەر زەفتی کەین و نەهیلین دەست بوەشینئێ... شەو کوشتم و شەو شۆردیان و شەو ناشتمان... بەرلەوه ی لە کفنی بدوورین... دوو سێهەک لە خوشکەکانم بە پۆدرەیهکی قاوہیی کەوتنە سواغدانئێ کولمەکانئێ... رەشکردنی بەری چاوی و پیتلۆوهکانئێ... رازاندنەوه ی پەنجەکانئێ بەئەنگوستیلە... قژ داھینانئێ... پاشان شووشەیهک گولایان بەکفنه کەیدا پژاند... سەرەتا نەموبست یان زاتی ئەوئەم نەبوو بیکوژم... بەهەموویانم وت:

«تەنھا ئەوئەیه ئەسپ و هیتستر و سەگ و گورگ و پشیلە و مەمیون و سمۆرە و فریندەکانئێ بەرەلا دەکەم... دەرگای تەویلە و قەفەز و کولانە و کۆلیتەکان دەشکینم و... ئەوان و ئیمەش ئازاد دەبین... سەرفرازی ئەبەدی... ئەمجارەیان کە سەفەری کرد، هەل نابوئێرین و حەساری بۆ چۆل دەکەین...»

وامان تەگبیر کرد... هەر هەموو وتیان:

«دەم خۆش نوێرە ی ژیری حەسار... دەم خۆش فیل لەوه پوختر نابێ...»

سالیک پتر هەول و تەقەلامدا، شەوئە ی شەو خەوم لە خۆ دەزاند، لە پەناو پەسیوی حەسارە کە خۆم دادەنووساند، تا شەویکیان تۆپەلئێ هەموو کلیلەکانم، کلیلی دەرۆزەکانئێ حەسار و تەویلە و گەنجینە و ناندین و گشت ژوورەکانم لە باوکم دزی، زێرین-ی زێر دایکم کۆمەکی کردم، ئەو دایکە ی بەفەرمانئێ شاهانە ی باوکم هەرگیز دەریبئێ لە پێ نەدەکرد، چونکئێ پیتی وتبوو:

«زێرین... من بۆ تۆ نازانم لە کوئ و کە ی هەوئەس دەمگرن... چی بەکەم؟ خۆم بۆ ناگیرئێ... لە نیو تەویلە، کادین، گەنجینە، لەسەر حەوزەکە... لە هەر کوئ بینیت مووی لەشم گژ بوون تۆ با هەردوو لاقت هەر بەحەواوە بئێ... زێرین... خۆی شەرعیشە کە مێرد لە مال بوو، چ شەویئێ و چ رۆژ، خیرە کە ژن هەمیشە تەبیبار و ئامادەبئێ...»

دەرگای هەر هەموو ژوور و تەویلەکانم کردەوه، ئەسپ و هیتسترەکانم لە مێخ زنجیرەکان

کردەوه، لە رەشمە و لغاو و جوژکی کاووجۆ ئازادم کردن، زینەکانم کۆکردەوه، ویستم هەر هەموویان بسووتینم... نەموئێرا، کئێ دەلئێ ئەو ئەسپ و ماین و هیتسترانە حەسار جئێ دیتلن، سەگ و تاژئێ و مەر و بز و مانگا کانیشم بەنیو حەوشە ی حەسارە کەدا تاو دەدا، هەر خوشک و برا یەکم دووسئێ کەرویشک و پشیلە و سمۆرەیان لە باوئەش کرد، مەمیونەکان خۆیان بەلقی دەرەختەکانەوه شۆر کردبوو و جۆلانەیان دەکرد، دەیانزیقاند... لەو سەرەوه... لە خۆشیانا میزبان بەسەرچاوی خوشکەکانم دادەکرد، خۆئەوانیش حورمەت یان لئێ هەلگیرابوو، بئێ باکانە وەک بلیئێ دەمیان بۆ پرووشە ی باران یان شەوئێ سەر گەلاکان کردبیتتەوه... بەو پەلامیزەیه دەتریقاندەوه.

سەگەکانم برده چەند کولانەیهک و دەرگام لەسەر داخستن، بەو ئومیدە ی کە خریان دەرمان خوارد بکەم، دەترسام بوەرن و بلووتینن، باوکم لە دووری هەزار فرسەخەوه، سەر قافلەچی کاروان و لە سەفەری دووری شاران بگەریتتەوه... دەرۆزە گەرەکی حەسارم کردەوه، هەر هەموو خەلقەندە و فریندە و حەییوانەکانم تاودا تا لە دەرۆزەکەوه پڕۆن و بکەوئە ئەوئیدیو شوورەکانئێ حەسار، قامچی بەدەستەوه کەوتتە دوا ی هەر هەموو ئاژەل و پەلەوئەرەکان، لە ئەسپەوه تا سمۆرەکان، لە هەلۆکانەوه تا بولبولەکان... وەلئێ ئەفسووس، وای لە خۆم رەنج بەخەسارئێ، لێرەوه رابوم دەنان و لەو سەرەوه دەهاتنەوه، تیک قژ قژابین... بوو بەئاخۆزان و بخۆزان، حیلە ی ئەسپ و پرمە ی هیتستر و ماین و مەرە ی پشیلە و حەپیئێ سەگ و قرووسکە ی تانجی و زریکە ی مەمیون و فرەفری بالئێ سەدەها فریندە فریشتەکانئێ ئاسمانیشیان هینایە سەیرانمان، دەرگای هەموو قەفەزەکانم کردەوه و هەموو بولبولەکانم بەرەللاکردن، کەچی دەرەحال... پاش تۆزیک فرین و بال لیکدان بەنیو ژوورەکاندا هەر هەموو چوونەوه نیو قەفەزەکانیان، قەفەزەکانم دایە بەر لەقەو پڕ بەحەسارە کە هاوارم کرد:

«باوکە ئیوئەشی حیزکرد... خودا هاوار... بۆ نافرین...؟»

خولقئێ نامەردانە ی بولبولەکان شیت و هار و دەمار گیران کردم، بۆ قەیرئێ ئاگام لەو قیامەتە ی نیو حەوشی حەسار برا، قەفەزەکانم بەنیو حەوشە کەدا پەرت و بلاو کردەوه، دەرگای چکۆلە ی قەفەزەکانم شکاند و دەستی راستەم دەنیو قەفەزەکان دەگیرا تا لە بالەفرەیان بەخەم و بیانگرم و بەزۆر ئازادیان بکەم، شیتانە خۆیان بەدیواری قەفەزەکاندا دەداو... دەیانچربکاند و نەدەهاتنە دەرئێ، ئەو نەغمە ی جووکه و چریکە یە لە جنیوی پیس دەچوو کە لە باوکەوه فیئێر بووبن، هەر بەزۆر هەندئێ لە بولبولەکانم لە قەفەزەکان

دەرھانی، بەسەدەھا دەنووک سەر پەنجەکانم زاماربوون، لە ژێر نینۆکەکانمەوە خۆتییکی رەش دادەچۆرا، دەر مەهیتیان و بەرەللام کردن... هەمدیس بولبولە حیزو دیلەکان سووکی بەبالەفرە چوونەو نێو قەفەزەکانیان، سەرکزانە و بەپیتلوی داگەوتە و ماندوووانەیان کە دادەکشان زەلیلانە دەیانجربوون... جریو بەیەکێ نزم و ترسنۆکانه... ناشکرا پێیان دەوتم:

«ئەری کابرا بۆ وازناھیتی؟»

ئەو شەو، دەمارگیرانە، لە قەھری بولبولە بێ غیڕەتەکان چەندین قەفەزم لە ژێر پیتلەقەدا ورد و خاش کرد، ئاخر گەر نەفرەتی باوکە و زەلیلی نەبێ بولبول هەبە حەز نەکا بگەریتەو دەرستان؟ بولبولە بێ قەفەزەکان بێ جووگە و چریکە چریک، بەشەرمەو... بەلام بێ شەرەفانە... لە دەلاقەکانەو... لە کلاوڕۆژنەو... لە پەنجەرەکانەو چوونەو نێو ئەو ژوورە جاروبار، باوکم، بەتەنیا لێی دەخەوت... چەند بولبولییکی دیکە لەسەر شەقلە دەریەریوکانی گوتیسوانی هەیان دەبوو نیشستەو، چەند جارێک لەوێو روو و پەنجەرە دیووخانە کە یەک شەق فەق و کوێرانە خۆیان پێ دادەدا... دەگەرەوانەو، ئاومێدانە وازم لێ هێتان، چی بولبول هەبوون بەنەفرەتم کردن...

دوچار بەهەموومان پشیلە و کەرویشک و توولە و سمۆرەکانمان هەر بەزۆر ئاخییە نێو دەبەھا توورەگە و تەلیس و جوێرک و گوینی، هەر خوشکە و هەر براپەک و تورەگە و تەلیس و جوێرکێکی بەشانیدا دەدا، جێ گاز و قەپ و جێووقیان لەسەر دەستەکانمان خۆتیی لێ دەتکا. تریفە مانگ توولە رێبەکانی بەرپێمانی رۆشن دەکردهو، هەر دەتوت تیرەمارن و لە خەشی پێمان دەترسن و دەکشین... رۆشیتین... من پێشەنگ و ئەوان کاروان، غەرقی ژێر تریفە و تۆز ملمان نا... ئەللاھ... بەیەکدیمان دەوت... لە دەرەوێ حەسار هەوا چەند خۆش و فێنکە، ئاسمان و ئەستێرەکانی چ دلرێنە... سەیری بۆنی خاک و گیا چ کەللە کاسمان دەکات، دوور رۆشیتین، لە دەشتییکی چۆل و کاکێ بەکاکێ وەکو کالەک و شووتی کەرویشکەکان و پشیلەکان و سمۆرە و توولەکانمان هەلرشت، تاویک بەنێو یەکدی تیک قزقزان و گێر و گێژ بەر بەیەکدی دەکوون، لە نێو تاریکی تەلیس و توورەگەکانەو بۆ بەر رۆناھی مانگ بەشەوارە کوون... بەپەلە، بەر لەوێ چاوانیان رووناک بێنەو قووچانمان... هەر بەغار ئەو دەشتەمان پری تا بەر دەروازە حەسار، لە پەنای دیوارە بلتدەکانی بۆ پشوو هەر هەموو روونیشیتین... بەدەم هەناسە هیلاکییەو لێم پرسی:

«ئەری ئەگەر باوکە هاتەو چ درۆیەکی بۆ بکەین؟»

خوشک و برا زەلیلەکانم کردیان بەغەلبە غەلب و هەربەکەو بۆخۆی قسەبەکی دەکرد:

«پێی دەلێن ئاژەلەکانت حەزبان لە دەرەوێ حەسار بوو... بۆ لەوێر و خۆشی و شورین تا ئەوێری چەمەکە بردمان... کەچی هەر هەموو هەلەتەبوون و نەهاتنەو.»

«نە... پێی دەلێن دەردیان تیا بلاو بوو و فریمان دانە رووبارە کە تا خۆشمان بەو دەرەوێ نەچین»

«درۆیەکی منالانە»

«من هەر لە هەوڵە جارەو لە گەلتان نەبووم... ئێو کارێکی زۆر منالانەتان کرد کە حەیانەکانتان بەرەللا کرد»

«منیش... منیش دلەم بەو خۆشە کە زۆرەیان بەزەری تیلو قامچیش حەسار جێ ناھیلن»

«خوشکێنە بەدوای درۆیەکی دیکەدا بگەرین»

«کەس ئەم حەماقەتە پێ دانا پۆشیت»

«با بچین بیانەینەو»

«ئە... ئەوێان ئاسانترە»

پێم وتن: «ئەو بۆ غیڕەت ناتانگری و هەر ئەمشەو ئێمەش حەسار جێ بیلین و سەرھەلگین... با ئەم شەو دوا شەوی بەندەواری و بەکۆیلەبوونی نێو حەسار پێ و یەکەم شەوی سەرفرازی»

هەر هەموو وتیان: «بۆ کوی بچین؟»

«بیشک گەر پڕۆین دەگەینە شوێنیک، تۆ بلیی لە دەرەوێ ئەم حەسارە دنیا کاول و ئاخر بووی؟»

یەکی لە براکانم دلێرانە هەستایەو سەرپێ و وتی:

«گوێ بگرن وا چاکە بچین ئەو کەرویشک و پشیلە و سمۆرە نامەردانە بێنەو»

«ئە... دوو رێمان لە پێشە یان هەلاتن یان هێنانەوێ هەموو خەلقەندە و فرێدەکانی ناو حەسار»

«کوێنە... با ئەوێندە بێ غیڕەت نەبێ... پێی دەلێن: بێزار بووین ئەوێندە خزمەتی

ئەسپ و هێستەر و سەگە بۆگەنەکانت بکەین»

«کئی پیتی ده لئی؟»

کەس نقە ی نه کرد.

«باشه... به یانی... یان سبە ی شه و هەر هەموو حەسار رازی ده که یین و هەتا باوکه نه هاتۆته و دهستی یهک ده گریڻ و بی ئاوردانه وە ملی ری ده گریڻ...»

له و مشت و مره دا بووین که له دووره وە دیان... چاوانی داگیرساوی سه ده ها پشیلە تیمان ده روان، تا نزیك ده بوونه وە پتر تارمایی که رویشکه کانم له پشیلە کان جوئی ده کرده و... ده هاتن و مه و جیان ده دا... تووله کان ده یانقرو سکاند... ده ستمان به خو ماندا شوژ کرده و، هه ستاینه سەر پیتیان، نا ئومیدانه... چووینه وە نیو حەسار... هاتنه وە ی حە یوانه دیل و ملکه چه کان ریک هات تا براو خوشکانم بیکه ن به بیانو... بیانووی و ازهینان له خه و نی هه لاتن و حەسار تیکدان... بینیم هه ریه که و پشیلە یهک، سمۆره یهک، که رویشکیک، تووله یه کی له باوهش کرد و ئاسووده و سه رکزانه چوونه وە نیو حەسار... سه گه کانیش له وهرین نه ده که و تن، وهک بلتی بوئی کاره ساتیکیان کردی، له ترسانا ده رگای هەر هەموو کولانه کانم کرده و، به نیو حە وشه که دا که و تمه جریب بازی، به یاوهری هه مووان توانیمان سه گه کان راده یڻ. ها لیبره بو ئه وئ سەرمان له دووان، له حە وشه وە بو ئه و دیو شوهری ده رگاکانی حەسار، هه موو ده رگاکانمان داخست... کردمانه وە... بیج هوده بو... تا به یانی له گه ل سه گ و پشیلە کانی... سمۆره و بولبول و مه یوونه کانی... که و کوتره کانی خه ریک بووین، زامار و ماندوو هه ره سمان هانی، تاکه یهک مه ل له شه ققه ی بالی نه دا بفری، تاکه سمۆره یهک غیره تی نه بوو بیجته وە سه ر دارگو یزه کان، ئازاترین خه لقه نده... کیو یترین حە یوان ده نیو ده رگاکه سه ره تاتیکی ده کرد و پاشا و پاش ده گه رایه و، له بهر ده روازی حەساره که که و تن وهک ئه وە ی له بهر قسای غه و سیکدا بکه ون و نه رۆنه و... ئه و نه دی نه برد ئه و له عنه تییا نه خزانه وە نیو کولانه و هیلانە و ته و یله و قه فه ز... سه ر درخت و ئاخو و ژیر هه یوانه کان، وهی به نه فرته بن ئازله هیچه کان په رو بالتان هه لوه ری هۆمه له ملکه چه کان، هیج و ملکه چ نه بو نایه ده نیو دارستان و جه نکه ل و بی شه کانداه مانه و... ئیوه بوون... گه ر ئیوه دیله قه فه ز و زنجیر نه بو نایه من سه ره ست و په ها ده بووم... ئیوه و «رابی» فیلتان له من کرد...

ئە و شه وە تا تخووبی گوژستانه که قهیره خوشکه کانم تاوئ ده ستیان له ملم ده کرد و ماچ بارانیان ده کردم، تاوئیکی دیکه تف و نه فرته، نینۆکی خوئیوان له مه چه کم گیر ده کرد،

هه موویان قه فی ئه ستووری که زی و بسکه کانیان کرده و، نه مده توانی تاریکی شه و و شه پۆلی ئە و قژانه ی هه می شه له ژیر ره فته و سه ریوش و چارۆگه دا بوون جوئی بکه مه وە، به خه و کراسی به ریان دادری، سینه و مه مکی ئە و مه حه ره مانه چاوی شه رمیان پی داخستم، سه دای هاوارو ناله ی دایک و خوشکانم له سه گوهره که جیا نه کرده و، چه هچه هه یان له چریکه ی بولبوله کان، کۆمه لئ خۆیان به گول دا پۆشی و کۆمه لئ به درک و تووترک، به پرچی کراوه و هه مایان ده کرد، سه ردولکه و گریان... کوران به قامچی لیکیان ده دا، به گو یزان و چه قۆ و خه نجه ر شان و شه پیلک و لاران و باسکی خۆیان زامدار ده کرد، به م دوو چاوانه دیم دووان له براکانم له حه ژمه ت و هه بیه تی ئە و مه رگه په نجه ی شایه قمانه یان خسته سه ر به ردیک و به به ردیک ده یانکو تا... دووانی دیکه له تازه بالق بووه کان گه ر چه قۆم له ده ستیان وه رنه گرتایه له بن و بوته که وە کتری خۆیان لی ده کرده و، خوشکانم غه مگینانه لیم راده مان و نازانم سوالی چییان لی ده کردم، کاروانی بی سه ره تا و کو تایی باوک کوژه تاوئ سست و تاوی به یه له ملی ده نا... ئه خته ر-ی خوشکم زریکاندی، زریکه یهک که هه موو مه ل و ئازله خۆشه و یسته کانی باوکمیان تو قانند... چریکاندی، ئیدی خۆشی له خۆی چیتر پیتی باوکه ده نیو ته شه که ناشاو، چیدی دارجه ره بوگه نه که ی پاک ناکاته وە، ئافتاویش به مه که وە، مه کریکی پر له کینه... سویندی خوارد که دیو به تی باوکه سی جارن ده نیو داره بازه که هه ستا و ته وە... دایانگرت، به ره فته و چارۆگه ی خوشکه کانم توند به ستیا نه وە، هه ریه که و ئانی شکی له قه برغه ی ئە و ی دیکه گیر ده کرد و گه ره کی بوو به ده سمالی خۆی بیه ستیته وە، به رزه فتیان کرد... ئە وانی دیکه ش، یه که یه که... به ترس و شه رمه و ره فته و چارۆگه کانیان هه لدا، رووه و ئاسمان بایهک ده بیردن، سه ده ها ره فته و چارۆگه و سه ریوش بو تاوئیک، به لام دریژ، تریفه ی له رزیوی مانگیان لی گرتین، هه ر له بهر تریفه ی زیویندا سه مایان به و بسک و که زیا نه ده کرد و ئە و قژانه ی هیج نی رینه یهک تالیکی لی نه دیبوون، هیلانە ی رشک و ئە سپی بوون، هه ندیکیان که زیا ن له بهر پیتیان ده خشان، شه وم پرپوو له و خوشکه هیلاکانه ی پیتی په تیان له و خۆله پۆکه ی سه ر ریگا کان وه رده دا، تریفه ی پاک پیستی سه ر و له شیا نی به خورش دینا... به نینۆک، چ به رق و حه ژمه تیکه وە ده یانکراند... پۆل پۆل خۆیان ده خسته نیو چه م و کانیان و رووباره کانی لا ریگا، هه موو جاریک باوکه ده یفه رموو:

«کچیک له ماله باوان قژ بشوات... یانی چی؟ ده بی ته ماو نیازی خرابی هه بی!»

ئە و بسک و که زیا نه، قه ف به قه ف، لوول به لوول کرانه وە... وهک شه پۆله

نووستووہ کانی بنی دہریاہک ئەمیتستا نازادن و دەخوازن لە حەژمەتانا سەر بەتاشە بەردەکاندا بکیشن، دواجار ھاواریک کاسی کردین ھاواری باوک:

«ئەم مانگ و ئەستێرەکان ھەر ھەمووتان بەشایەت بن»

دایکانی دیلم، خوشکان، برا ترسنۆکەکانم کہ گری شەھوہتیک لە بری خوین بەدەمارەکانی لەشیاندا دەگەرێو ھەلایسابوو چون ماری بەپیتچ و لوول لە دواو ھەر بەجرنووق کراسیان لەبەردا دادریم، ماک بەماک پشتیان زامار کردم، رێ رێ خوین دادەچۆرام و دەیانلستەمەو، پێ خواس خوشکانم بەرو دوا، راست و چەپ بەدەوری تەرمەکەدا غاریان دەدا، قژی پەخشیان بەسەر شان و ملدا وا دلگیربوو تاوان و ترسی ئەو شەوہی لە بیربەردمەو، رووخساری زەرد و رەنگ پەریویان، شەلالی ئارەقە، لە ژێر تریفەدا تاوئ ئال و تاوئ شین باو دەینواند، باسکیان لە درەختەکانەو وەردینا و بەلیو گلاکانیان دەگرت و بەددان دەیانترتاندن، سەری کاسیان دەخستە نیو ئاوی کانیاوہکان، بەدەم قدیلانەم یەکدیہوہ دەتربقانەو، گولە کیتیلەم ئەو دەشتەیان لە قژ دەدا و تاجە گولینەم تیکەل بەدرکیان لەسەر دەنا، وەک شازنە شەرمەکانیش ھەنگاویان دەنا... حەبێ-ی دایکم دەجاران دەستی لە ملم کرد و گریا... دەپوت:

«تۆ... تەواو... رۆلە... تۆ تەواو»

شیتانە لە تەکما رایدەکرد، سەرم خستە نیو جۆگەلەم ھەردوو مەمکی چرچەوہ بوو... «چیتە دایکە... بۆ وا دەکەم؟»

بەدەم نرکەو نالەوہ دەپوت: «نەدەبوو وای رۆلە» دواجار ئاومیدانە و بەحەسرەتیکەوہ، خوین زایە ھەردوو چاوانی و پیتی وتم: «ئەم گوتیت لێ نەبوو پر بەو دەشتە ھاواری کرد: تەواو بەنەفرەت بیت... تۆژنیش بیت وەجاغ کویت»

سێ جاران دەنیو دارەبازەکەدا خۆی راتەکاند، دەیخواست خۆی لە کەمەندی رەفتەو چارۆگەکان نازاد بکات، بەو خۆ راتەکاندە رەقمان برد...

«چۆن نەتیبست...؟ ئەو ھاواری چەندەھا ئەستێرەم لە ئاسمانان کوژاندەوہ»

ئەو ھاواری سەگەکانی خستە سەر پاشووان و بەمانگ وەرین...

«ھۆ سەگە بەوفاکانم نەھیلن ئەو باوک کوژە بەسیتەوہ»

کہ ئاوپم دایەوہ... لە کاروان... لە کوپەوی گشت مەخلووقاتی حەسار، لە تەرمی پریشکو و سامی باوک بەسەر شانی کوپەکانیہوہ... دیم: دوو باریکە داوی خوین لە من و لە

لاشەم باوکم دەتکان و لیرە و لەوئ... لەبەر تریفەم لەرزبۆدا تیکەل دەبوون... بەیەک قەف... ھیلتیکە ئەستورتری خوین و پاشان جوئ دەبوینەوہ، خوینی باوکە رەشتر بەسەر خوینە نالەکەم مندا زال، دوا مەرگیش رەنگی خوینەکەم خۆم لێ دەدزی... لە دوا ئاوردانەوہدا چیم بینی؟ وہی لە عاجباتی... ھەر ھەموو ئەسپ و ھیتستر و کەرۆشک و سەگ و سمۆرە و کوتر و کەو و بولبول و مەمیون و ریتی و تووتییەکانی بەدوا کاروانی ئەو شەوہدا شەپۆلیان دەدا، بەدەم رێ وە گاز و قەپ و دەنوکیان لیکدی گیر دەکرد... دەدا، بێ شەرمانە سواری سەری یەکدی دەبوون، بەسەر یەکدی دەتسین، ئەوانیش لە حەسارە کاول بووہکە نەمان و کەوتنە دوا تەرمی پیرۆزی باوکە، تەویلە و کولانە و کولیت و قەفەزەکانیان جێ ھیشت... تاوئ کپ و تاوئ بەدەم ھەرا و زەنا و قریشکە و جووکە و چریکە و حیلە و مپە و زریکەوہ دەھاتن، مەلەکان چەتری سەر تەرمەکە بوون، ئازەلە نەگریسەکانیش لموزیان لەو خاکە دەخشان و بۆنی خوینی خاوەنەکەم خوین دەناسییەوہ، دوو باریکە داوی خوین، لیرە لارو لەوئ راست، دوو ریز لە کاروانی گیانلەبەرەکانی... ئیدی من زانیم، تەواو تیاچووم، سەگەکانی باوکم لموزیان لەو خوینە ھەلنەدەبری کہ لە من دەرژا بەنەفرەتم کردن، چۆنی فیکردوون؟ ئەسپە عەرەبیہکەم بەقەھرێکەوہ دەیحیلان، بەحیلەم یا دیاربوو رازیکە دەدرکاند. چی بوو؟ نازانم... سەگەکانیش پاش بۆنکردن بەخوینەکەمەوہ رووہ و مانگی ھەلەتە دەیانلووران... دەحەپین... باوکە ھەمیشە وای دەوت:

«ئەوانە کۆمەلێ سەگ و تانجی و توولەنبن... بەلکو رۆحی من... رەنگە ئیوہ سپلەبن... وەلێ سەگەکانم... ھەرگیز»

دەپوت و دەپوتەوہ:

«ئەوہی خزمەتی سەگەکانم بکا من لیبی رازیم»

دەپوت: «رۆژانیک کہ خۆم شوانی بەرخەل بووم باو و باپیرانی ئەو سەگانە لە بری من شەو و رۆژ مەر و بزەکانیان لە گورگ و چەقەل و کەمتیار پاس دەکرد، منیک کہ ھەنووکە خاوەنی حەسار و ژن و کوپ و کچی خۆم چۆن چۆنی دەست بەرداریان بێم؟ ئا ئەو سەگە بەوہفایانە نەبوونایە دەبوو تا ماوم لە دونیا راوچی یان کۆچەری بێم. لە پال رەوہندی نیو ئەم شاخ و کیتوانەدا ھەمیشە بارگە لە شان بێم... ئەو سەگە زیت و گوئ سووکانە نەبوونایە ئەم حەسارە ئاواھی ئاوەدان نەدەبووہ... بێ غیرەتینە گەرەکتانە لەگەل سەگەکانم سپلە دەرچم؟»

دهیوت و... نهیده بریبیهوه... نیوه شهویک کوشتم... بچ ئهوهی کهس بزانی ناشتمان... له تهک مهزاری ئهوه پیاو چاکهه که دور له گۆرستانی شوان و گاو و پاله و سهپانه کانهوه ده سهده بو لهوئ راکشا بو... پاش سالانیتیکی زوری شهرو شوو. کوشت و کوشتار... غهزه واته نه براوه کان ئهوه پچ دهشتهی گۆری به گۆرستان... دهنیوه ئهوه گۆرستانه دا پهرش و بالاو بووینهوه، دهیهها گۆرمان هه لکه ند که دهچونهوه سهه گۆری دیکه، به چ رقیکهوه، خاموشانه بیتلمان دهوه شانده... چهن دین گۆر کهوتبونه نیوه یه کدی، ژن، پیاوه کان رادهچهنین و سهریان کیتل ده کردهوه... هاواریان ده کرد:

«چیبه... حه شه؟»

هیتشتا سهه رگرمی هه لکه ندنی گۆریتیکی به پهله بووین بو باوکه که ده بوو ئهوه هه موو گۆرانه دا پو شینهوه که بسوون به گۆمی خوین، مردووه کانیش وهک چهن دین ده له مه له و خوینه دا مه له یان ده کرد. سهیره... دوا ی ئهوه هه موو ساله زورانه برینیان تهرو خوینیان لی دهچۆرا... ههر هه موو گۆره کان به باریکه جوگه له ی خوینیکی تیکه له به یه کدی ده بوونهوه، ههر یه که وه ده دم ئهوه وشه و رسته به وه ورینه ی ده کرد که له سهه وه ختی شمشیر به مل داهیناندا خنکا بو... له قورگیانا دوو له ت کرابوون... دوا جار گۆریتکمان هه لکه ند... قول و دریتو... دوو به قه دا بالا ی خویم، بهر له وه ی شوپری که مه وه نیوه گۆره که شهش له خوشکانم ره دوو که وتن... ههر ئهوه شه وه... دوا ی بوئی ئهوه پیاوانه که وتن که شه وه های شه و به دزیبه وه دهنیوه خه ونه حه رامه کانه دا ده ست له مانیتی یه کدی ده بوون... هاوارم کرد: بگه رینه وه... دهستم وا له خوینی باوکه... بگه رینه وه هۆ خوشکه چاکه کانم، قاقا پیکه نین، تفیان لی کردم... رهویان کرد... زوو پیتشبینیم کرد... ههر زوو، ئهوه رۆژه ی که له ودیو په نجه ره ی ژوو ره کانیانه وه نامه ردا نه گویم هه لکه خست:

«بهلقیس... گه ر پیاویکت ده ست کهوئ چی لی ده که ی؟»

«هه موو شه ویک ده یخه مه نیوه ته شتیکی له ناوی شله تین و خویم ده یشویم»

«ئه ی تو زینه ب»

«سی ژمه سمیتلی ده کروژم»

«ئه ی تو شیرین؟»

«منیش... ناهیلتم ده ست له هیچه وه بدا... وهک ناوتینه دایده نیتم و به رامبه ری داده نیشم»
سی له زر دایکانم، شیتانه دایانه ئهوه دهشت و کتیه... سوخمه و کراس و که وایان له بهر

خویان دادری و... بهرووتی خویان دایه بهر تافگه ی قه دپاله کان... رایان کردهوه کن کۆنه میرده کانیان، ئهوه میردانه ی له ترسی سووکه هه ره شه یه کی باوکه دهستیان له ژنه کانیان هه لگرتبوو، زتیوانی گۆرستانه کهش ده شه لی و به گۆچانه که ی دهستی پارسه نگی خو ی راده گرت، به پیتچ و لوول گیتی ده خوارد و به نیوه کیتل و گۆره کانه دا به شه له شه ل هات و شانی له شانم گیر کرد، به ده دم شان هه لته کانه وه جیتی پچ له ق ده کردم... وهک ئهوه ی له شایی بین نهک شین، وهک دهعبایه کی سی لاق لیم هاته پیتش و وهک ژنیکی مه کرباز لیتی پرسیم:

«باوکتانه... ها؟»

غه مگین و لال له و بالا خوار و خیتجه ی رامام، نهیده زانی بوهستی، په نجه ی شایه تمانه ی راده کیتشا و له ژیر لیوه وه گۆره کانی ده ژمارد و به سه ری ده کرده وه، لیتی تیک دهچوو... تی هه لده دهچۆوه... ترسام... له چاوه کانی... پرتشگیتیکی سوور که ده یسووتاندم... له گۆچانه که ی دهستی، له پرسیاره کانی، له گومانی... له نیگا برسی و شه هوه ت رژینه ی که تیر ئاسا ده یگرته سینه و مه مکی کراس و سوخمه در ی خوشکه کانم، لیوانی خو ی ده کرده وشت و پشیله ئاسا سمیتلی ده لسته وه، له ترسان زوله یخا و سارا-م ده قه بیلی کرد، ئه سپه عه ره بیه که ی باوکه که رهخت و ره شمه ی له عه جه م بو دهینا، قه وچ و قه راسه ی زیوینی له قه پۆز ده به ست، ئهوه ئه سپه ی باوکه ماین و جوانوی به که ل هاتوی بو ده هانی و له ته ویله که دا تیتی به رده دان و ده یکرد به سه ی رانی خو ی، که ئه سپه که ی ده په ری باوکه شاگه شکه ده بوو... ده یقروانده... براو خوشکانیشم له پشت په رده و په نجه ره و کونی درگا و ده لاقه کانه وه به شه ر ده هاتن، قژی یه کدیان راده کیتشا نو قرچیان له سمت و لارانی یه کدی ده گرت، ئه میان سیخورمه ی له وی دیکه ده دا، گازبان له قول و شه پیلکی یه کدی ده گرت، خوین داده چۆران و به خویان نه ده زانی، هه ره که و عه زه تی بوو جی به وی دیکه له ق بکا و خو ی گو ی له حیله ی ئه سپ و نرکه ی ماینی لیتک ئالا و بگری.

وهی له و دیمه نه ی گر له هه ناو به رده دا، ئهوه خوشکانه شم که په رکه م داربوون ههر که گویتیان له و حیله یه ده بوو... ده یانزانی حیله ی پر له تاسه و شه هوه تی ئه سپی باوکه یه... ده رحال ده بوورانه وه.

پیتم وت:

«کاک ی زتیوان هه تا زوه بیخه سینه... ئه م مه زاره پیروژه و با تکه ی شه هوه تی نه رژیته سهه کیتل و گۆره کان... تکات لی ده که م بیخه سینه»

بئ دوو دلّی و زالمانه له بهر چاوی ههر هه موومان دهستی راستی که دهله رزی سووکی، ماریکی پینج زمان ناسا له نیو گهلی ئه سپه که ده می کرده وه، به دوو بریسکه ی سوور چاوانی درهوشانه وه، لیکیکی چه ور به لالیوییه وه ده زوله ی ده کرد و... ده کشا و نه ده گه یشته سهر زهوی... به یهک شیوه و ئاراسته چاوانی زیوان و ئه سپه که تیک ده سووران، پتر سهنگی خسته سهر لاقه ساغه که و خوئی خیتوانده بن سکی... غه فله قی لی هینا و هه ردوو هیلکه ی گوونی ئه سپه که ی به شاده ماره کانه وه قرتاند، خوینیکی گهرم به سهر گوژه کاندای فواره ی کرد و ته شک و تیریتی له خویندا سوور کرد، ئه سپی تاین له چه ژمه تانا حیلاندی و هه ستایه وه سهر پاشووان، که وته سمکۆلان و گوژیکی ده کوتایه وه، حیلای ناسازی ئه سپه که باوکه ی له مردن و ئاگا هینا و تیفیکی له مانگ و ئه ستیره کان کرد، ده نیو گوژه که دا سی جارمان داچله کی و... تاویک و سرهوت... خهوت... مرد... ههر ئه و شه وه بوو- زوله یخا- ی خوشکم بئ شهرمانه چاوی بری بووه دهستی تووکنی زیتوانه که له و حله ی گه مه ی به هه ردوو هیلکه که ده کرد و سه بری ئه می ده کرد، دوا جارمانی گرت و وتی:

«کاکه من ته و او... نایه مه وه چه ساره که... لیته ده بم و ئاگام له گوژه که ی باوکم ده بی»

به بزوه له زیتوانه که راماو به عیشه وه پیلووی چاوانی داده کشان، زه رده ی هه وه سیکیش نیشته سهر لیوانی، زه رده یهک که به ته نها له سهر سیمای زیوانیکی و ئه رژه نگ نه بی نانیشی، پاسه وانی مردوه کان... هه ی له عنه تی... توش پرۆ... ئه سپیکی خه سیوو خوشکیک... دوو... ده خوشک له بری بی دهنگیت... بارمه ته ی له گوژنای تاوانی نیوه شهوم، له تهک باوکمدا به نه فرته بیت هۆ شه هوه تبازی رهنگ مردوو... بی شهرمانه ههر پینج پهنجی دهستی راسته ی به خوینی، خوینیکی تیکه ل به شه هوه تی ئه سپه که، سوور کرد و به ده م پهنجه لستنه وه پیتی ده وتم:

«بیخۆ... ساف شه هوه ته... بیخۆ با وهک ئه سپ بپه ری»

ئه سپه که ههر دهی حیلاند و ئه و ناوه ی گیره کرد، خو له وه دا بوو که لله ی سی چوار له خوشکانم بپه رتیتیت که خو یان له خو ل و داروبه ردی سهر گوژه کان و هه رده دا... گه ره کیان بوو خو دوا بخهن و نه یه نه وه چه سار... به و غه زبین و خو له خو ل و هه رده نه ته و اوئی مندال ببوونه وه.

ناشتمان و گه راینه وه... شه کهت و ماندوو... به ده م گریه و خه نینه وه گه راینه وه... سهر م هه لبری مانگ سیمای باوکی ده نواند، له و دیو په له هه وری سپیه وه سهره تاتکیتی

ده کرد، دوا ئاویرم له گوژه که دایه وه... هه ندی له خوشکه کانم له تهک سهگ و پشیله و سمۆره و کوتر و مه میون و رتیبیه کاندای غه زبین و نه گه راینه وه... کاروانی باوک کوژه جوولا و به ری کوهت و ئه وان خو یان له پاشدا، هه ندی له و زر دایکانه ی به ناوی ته وانه کردی فاتیه حه وه خو یان ده گرخانده... وه ی له رمانی ته و یله کان و شکانی قه فه زه کان و رووخانی هیلانه کان و خامۆشی چه ساره که مان... هه یچ کام له فرنده بی ناوه کان و خه لقه نده به ئه مه که کانای گوژه که یان به جی نه هیشته... کاروانم ده نگ دا و گه راینه وه... که وتینه دوا یان و له په تک و گوربس و زنجیر و ته و قی ملیان نه وی بووین و رامان کیشان... به ده م چه پله و فرکانی به رده وه مه له کافمان هه لده فراند... که سهر م هه لبری په له هه وره کانیش شیوه ی فرنده و ده عباکانی باوکیان ده نواند... ملیان نه ده دا و... پتر ده غه زبین.

چریش ناسا به خاک و خو له که وه نووسان... بوون به هه لقه یهک و به ده وری گوژه که دا شووره یه کیان دامه زرانده... باز نه یهک و... دوو... سی و... ده... هه ر خو م ته نیا مامه وه، کاروانه که وهک ته زیت حیککی هه زار و یهک قل پچرا و ده نکه کانای هه لوه رین... ئاواهی خوشک و براکانم له ده ست چون، چاو و راوم لی کردن... بی هه وده بوو... یه که یه که به ده م رتیه خو یان دزییه وه، له کاروان داده بران و خو یان له ژیر که پکه شاخ و ژیر درهخت و کونه ئه شکوهت و ده و نه ی چرو که لاوه کاندای شارده وه، له نیوه ی رتی گه راینه وه دا زو ریان رهویان کرد، ره دوو که وتن، سه ریان هه لگرت، هه رزه و تازه با لقی بووه کانیش له ترسی خوینی باوکه سهری خو یان به که رته شاخه کاندای ده دا... تا ئه و حه له ی ده بوورانه وه، که چه کان به شوولکی ته رو تووترک لیکدیان ده دا...

گه رامه وه چه سار... به سه ر ئه وه دا چومه وه برا ترۆ کراوه کانم له ژیر به رگی سه بر و سه مه رده دا له سه ر میرات به شه ر ده هاتن، هه ندی کیان به زمانیک ده وان که من له یهک وشه ی نه ده گه یشتم، ههر یه که و زمانیک... که لیک حالی نه ده بوون پتر و پتر دهنگیان هه لده بری... به ده م هات و هاواری ته وانه وه شووشه ی په نجه ره کان هار ره یان ده کرد و ده رگا کان یهک ته خته ده که وتن... ئاوی نیو بیره کان وشکیان کرد... نه مه ناسین... که چی له هه مووان پیرتر هات و دهستی خسته سه رشانم... به ده م قسه وه برۆکانی هه لده ته کاند، تاکه که سیک بوو له وان که به زمانی من قسه ی ده کرد، هاواریکی دلیرانه ی لیکردن که ئیدی ئه و شه ره سه گه با بهس بی له سه ر میرات به شکردن، ریزیکردن و فه رمانی پیکردن که هه مووان پشتم تی که ن... پیتی وتم- «ههر هه مووان برای تو ن و باوکه لالی کردن...»

به په له کراس و کورته کی بی داکه نندن و وتی:

«نیشانه‌شیمان ئەوەتا... لەو داخ و کۆنە برینانە‌ی سەر پشتیان وردبەرەوه...»

ئیدی نەدەکرا براوایان پێ نەکەم... دەروازە‌ی هەمیشە داخراوی هەسار کەوتە سەر پشت و... شەو رۆژ و... دەبەها پیاوی سمبۆل بایرە و غەریب و نا ئاشنام بینی... ترس بوو یان بۆنی ئەو پیاوانە هەساری دارماوی ئاوەدان کردەوه... من دەمزانی ئەوانە‌ی هەلەتەش بوون هەر دینەوه... نەدەکرا دەریان کەم... هەر یەکەو لە پەنایە کدا. لە ژێر درەختیکدا، لەسەر دار و پەردووی بەسەر یەک دارماوی ژوواریکدا دەستی لە ملی یەکیک لە خوشکەکانم کردبوو، باسکی لە ناوقە‌ی زێ دایکیکم وەرینابوو... دەلەنگییه‌وه... مەلچە‌ی ماچ هەراسانی کردم... قریبە‌ی پێ لە ئۆخژن... ئاخی پاش عومریک لە هەسەرەت... دوو دوو، بەنۆرە، بەکدیان شۆر دەکرده‌وه نێو ناعورەکان، ئەوانە‌ی کە تاز ئازەبەیان دەرکردبوو بەتوتی کراسیتی تەنکە‌وه لە هەوزی گەورە‌ی ناوە‌راستی هەساردا ئاویان بەیە کدا دەکرد و زەندە‌قی ماسییە‌کانیان دەبرد، ختووکیە‌یان دەهاتنی و دەتریقانە‌وه وەختی گێژدەبوون و ساتە‌یان لە بەلەک و پانی کچە‌کان دەکرد...

بە‌دوای خۆمدا تەرمی خالییم رادە‌کیشا... لەو قیامە‌تە‌ی ناو هەسار و سەر پێ‌گاکان ورد دەبوومە‌وه، کەس شەرمی لە من نە‌دە‌کرد، هەر بە‌ئە‌نقە‌ست تەرمە‌کە‌م بە‌نیو ئاپوورە‌ی خە‌لقە‌ندە‌کانی هەساردا رادە‌کیشا و جووتە‌ تیک ئال‌ا‌وه‌کانم لیکدی دە‌کرد، ئەو تەرمە‌ی بۆنی خوینی تەر و گەرمی باوکە‌ی لێ دە‌هات... چوومە‌وه سەر ئەو هەوزە‌ی خوشکە‌کانم لە تە‌ک دۆستە‌کانیان مە‌لە‌یان تیدا دە‌کرد... تە‌وکی فرمی‌سک و ئاو بە‌سەر پوومە‌تیانە‌وه لە ژێر پۆ‌ناهی لە‌رزبوی ئاسماندا دە‌بریسکایه‌وه... هەردوو دەستی خۆینا‌ویم لە ئاوی هەوزە‌کە‌ وە‌ردا... وە‌لێ بیری بێر پە‌لە‌ خوینە‌کان لێ نە‌بوونە‌وه... نە‌شۆ‌ران... بە‌هەردوو چە‌پۆک لە ئاوە‌کە‌م دە‌دا، هەوزە‌کە‌م بە‌گێژە‌نە‌ خست و ماسییە‌کان دە‌نیو شە‌پۆ‌لە‌کاندا ون و گێژبوون... هەردوو دەستم بۆ ئاسمان هە‌لبیری و شیتانە‌ بە‌و حە‌وشە‌دا وە‌ک می‌زراخ دە‌خولامە‌وه... ئیدی تە‌وا... تیا‌چووم... وە‌ی لە شایبی سە‌رفرازی و ترسی بە‌لە‌زە‌ت و دڵ‌را‌و‌کیتی باوک کوشتن، لێرە و لە‌وێ بە‌نە‌رمە‌ غار کە‌وتنە‌ دوام... بە‌چاوانی پێر لە قین و ئە‌وپە‌ری خۆشە‌ویستییه‌وه دیکە‌تیان دە‌دام، دە‌یانوت: «سوپاس بۆ تۆ هۆ‌را نە‌بە‌ر‌دە‌کە‌مان، نە‌فرە‌تت لێ بێ هە‌ی سێ‌لە‌ی باوک کوشته‌.»

ئەو شە‌وه‌ بۆنی کوشندە‌ی خوینی باوک و هە‌وزی پێر لە چل‌ک و ئارە‌قە‌ و شە‌هوە‌ت هە‌راسانیان کردم... ئای لەو کە‌رنە‌قالە‌ پێر لە خە‌م و خۆشی و هە‌سەرە‌تە‌، وە‌ی لە شە‌وانی لە‌زە‌ت و ساتانی عە‌زە‌تی و خوشنوودی و قریبە‌ی رە‌هاو شاگە‌شکە‌بوون، کە‌ گزنگیشی

دە‌دا... تا دە‌مە‌و ئی‌وارە‌ دادو فیغان، سینه‌ کوتان، قژ رینە‌وه، هاوار و نە‌عەرە‌تە‌، وە‌ی لە دە‌ردی گرانی باوک کوشتن... ئی‌تر چۆن چۆنی بژین؟ ئاخر... ئیمە‌ ر‌اهات‌بو‌وبین، بە‌یانی و ئی‌وارە‌، لە‌سەر شریخە‌ی قامچی و وژە‌ی گۆ‌چان و حە‌یزە‌ران، بریسکە‌ی خە‌نجەر و تف و نە‌فرە‌ت و جینیو و خە‌ساندن، کێ لە‌مە‌ودوا بە‌رگە‌ی تە‌ویله‌ی خامۆش دە‌کری، کولانە‌ی کپی سە‌گە‌ هە‌رە خۆشە‌ویستە‌کانی باوکە‌، هە‌ساری سێ‌خان لە‌ دایک و خوشکانی هە‌سەرە‌ت کیش، هە‌ناسە‌ سارد، ئە‌وانە‌ی لە‌ ترسی روحی باوکە‌ رە‌دوو نە‌کە‌وتن، ئە‌وانە‌ی کە‌ شە‌وانە‌ دە‌چوونە‌ پال پیاوی بازۆ‌لە‌ ئە‌ستور و پێ پان، ئە‌وانە‌ی شە‌رمیان لە‌ من نە‌دە‌کرد و دە‌نیو هە‌وزە‌کە‌ و سەر شۆ‌رکە‌کاندا بانگی پیاو نە‌ناسە‌کانیان دە‌کرد تا پشتیان بشیلن، دە‌ماری کۆ‌لت‌جیان بۆ بگرن... ئە‌و پیاوانە‌ی دوا‌ی دارمانی شوورە‌کانی هە‌سار دزە‌یان کرد... دە‌بوو هەر خۆم دلی ئە‌و خوشکە‌ دڵ‌شکا‌وانە‌م بە‌دە‌مە‌وه، کە‌ پاش پە‌شیمانی لە‌ رە‌دوو کە‌وتن... یە‌کە‌ یە‌کە‌ وە‌دەرکە‌وتن... بێ دە‌نگ و چاو بە‌فرمی‌سک دە‌چوونە‌وه کونجی ژوو‌رە‌کانیان... هێی رابی جوانکیله‌... خۆزگە‌ دە‌مزانی لە‌گە‌ڵ باخە‌وانە‌کە‌ وان لە‌ کوی؟ ئاخر لە‌ چ ئە‌شکە‌وتیکدا خۆتان هە‌شاردا‌وه، لێم گرد دە‌بوونە‌وه و دە‌یانوت:

«هۆ‌کاکی ناپاکمان... رۆ‌لە‌ی جە‌ریه‌زە‌ و هە‌لبەرست... تۆ چیت بە‌ئیمە‌ و بە‌خۆت کرد؟ فریامان کە‌وه... فریای خوشکان و دایکانی هە‌میشە‌ نە‌گە‌تت، هە‌میشە‌ دۆ‌را‌و... ئیمە‌ هە‌موو بیری دە‌کە‌ین... کوا چیت لە‌ باوکی عگید و چە‌لە‌نگمان کرد؟ کوا چیت لە‌ می‌ردی می‌رخاسمان کرد؟ لە‌و پیاو‌ه‌ی منالی ناو بیتشکە‌یان پێ دە‌ترساند، ئە‌و پیاو‌ه‌ی چا‌پو‌کت‌ترین سوار و چات‌ترین حە‌یران بی‌ژ بوو... نیشانه‌شکینتی بزما‌ری هە‌ل‌دە‌گرت... ئە‌وه‌تا هە‌سار بێ ئە‌و چۆ‌ل و خالییه‌، ئاشی ئاو لێ بر‌ا‌وه، بە‌تال لە‌ سە‌گ و پشیلە‌ نازدارە‌کانی، کوا حیلە‌ی ئە‌سپ و چریکە‌ی بولبولە‌کانی... تە‌وا... تۆ نائومی‌دت کردین، ئە‌وانە‌ی دینە‌ نیو پی‌خە‌فە‌کا‌مان هە‌رگیزا و هە‌رگیز پیاونین... بە‌دە‌م دە‌ربری رازە‌وه دە‌گرین، بە‌سەر بابو‌چە‌کا‌مانا دە‌کە‌ون و بە‌روپشتی دە‌ستمان دە‌لسنە‌وه، کوا کە‌س نە‌ما دوا‌ی باوکە‌ بو‌ی‌ری بە‌قامچی لە‌شی سارد و س‌رمان ئاگریدا، پیا‌وی‌ک... نی‌ری‌ک لە‌م هە‌سارە‌دا نە‌ما بە‌حە‌یزە‌رانە‌کە‌ی کە‌فە‌ل و ل‌را‌ن و بە‌لە‌کمان شین و مۆ‌ر بکا، وە‌ی بۆ نی‌رە پیا‌وی‌ک جینیومان پێ بدا، سوکمان بکات خۆمان فری بدە‌ینه‌ سەر پیتلا‌وه‌کانی و ئە‌و تیمان هە‌ل‌دا، نو‌وکی کلا‌شە‌کە‌ی لە‌ جۆ‌گە‌لە‌ی هە‌ردوو مە‌مان و ژێر چە‌ناگە‌ و نی‌و گە‌لمان گیر بکا، زە‌لامی‌ک هاوار بکا و دپۆ‌ ئاسا بنە‌پیتی، عە‌رشە‌ی فە‌لە‌ک بە‌ل‌زیتی، هاواریک لە‌ هاواری باوکە‌ بچی، ئە‌و هاواری نە‌ک هەر دە‌رپێ... بگره‌ ژێر کراس و کە‌وشە‌کانی‌شمان پێ

تهرکا... کوانی خو پیاویک نه ما تفرمان لی بکا... تفرمان لی بکا و نه هیلتی به دهه سماال و ده سرۆک بیسرینه وه... هزار حهیف و مه خابن... دواى ئه وه که له مێرده کهس نه ما پشیله نیره کان بخره سینتی، وای له خوومان نه گبه تی... هه ناسه ساردی... بهخت رهشی... بی که سی... ههش به سه ری... بی سی به ری... پیاو نه ما و امان لی بکا به چیره وه، له ژیره وه... به دزیه وه خه ون به حه رامه وه ببینن، به ههر چیه کی که شه یه تان پتی خو شه... وهی له ده ست تو برا که مان... خوا خیرت نه نووسی و جیت جه هه ننه بی که له خه ونی خو شه کردین... تو ده ستخه پوت کردین... ئاخو ئه و پیاوانه ی ده هاتنه نیو خه ونه کافان سه ده ها جار له م گامیشه نه جوامیر و قوژتر و که له گه تتر و بو ن خو شتر بوون... چیمان لی ده که ی نو به ری هه سار... بو تو ی چۆل ده که ی... ئه م میراته با هه ر بو تو بی، هه ساریک که عکید و که له مێردی وه ک باو که ی تیا نه مینتی سه د جار ان چاتره بی به کا وه ئاش و... هیلانه ی شه مشه مه کویره و کونه په پوو...

پوژان و او... شه وانیش، نازانم بو، ما چیان ده کردم... نه تیا ده گیسر سانه وه نه ده حه سانه وه... نه یه که جاریش په ویان ده کرد، تاوئ کوچ و تاوئ ده گه رانه وه، هه ر خوشک و برابه کم سویندی ده خوارد که تا دنیا ما وه سه ر به و هه ساره دا نه کاته وه... وه لی درو یان ده کرد... ئه وانه ی له سی به ری خو شیان ده ترسان... به ر له کوچی ئه به دی ئه و شووره یان ده پرماند که به ده وری هه ساره که دا من و باوکه و کوره کانی دیکه ی هه لمان چنی بو، واقه له دامینتی دایکی که مه وه هاتبا ئه م شووره یه کی تازه ی... دیوار تیکی دیکه ی به ده وری هه ساره که دا هه لده به ست، دیواری کچ له هی کور بلندتر... ده گریان و روومه تی خو بان داغان کرد... به ده م هه له که سه ماو ناله وه ده کروزانه وه: چی له هه ساریک بکه ین که دیواره کانی. کاربته و شه قلنه و په نجه ره کانی، په رده کانی، ده رگا و قه مته ره و ته ویله و ئاخویر و هیلانه و قه فه زه کانی تیک شکان، رمان و هه لته کان، دران... تیا چوون... ئیمه ش تیا چوون کاکی نامه ردمان... شه وانه له پاش مهستی و مریوون... که وتنه سه ر ئاو له گو می له زه ت... هه ر هه موو ژنه قژ درێژه کانی هه سار رایان ده کیشام، له مه مکی شویر و دۆدانه یی هه ندیکیان ده ترسام، تووله سه گ ئاسا قه فی قژ و بسکی لولیان له مه چه ک و ملم ده ئالاند و رایان ده پیچام، بی شه نگ و نائومید خو م ده دا به ده سته وه، ئه گه ر خو م راده پسکاند پیاوه غه ربیه کان و که لله پووته کانی ئاو هه سار وه ک به رخی قوربان ی له عه ردیان ده دام و به رزه فتیان ده کردم، خوشکانم گه شگه و چه مو له یان لی ده نام... له سه ر له پ و هه ردوو ئه ژنو... ده پانبردمه وه سه رگویری سه رگویری باوکه تا له وئ هه ر هه موو

به یه که وه، نیر و می، بنالین و... ده بو له وئ چتو شینیک بگێرین... له وه به ریش... له ته ک مه زاره که - سارا - ی خوشکم هه موو جار ی له باوه شی زیوانه که راده چه نی و له دووره وه گری و قه فی زولف و شابسه که کانی ده کرده وه، زیوانی شه ل و ده عه جانی به گه ل و گونی رووته وه دواى ده که وت، ئه سپی خه سیویش له ژیر سی به ری دار ئه ر خه وانه که به دوو چاوی گه شه وه سه یری ده کردین... بو مه رگی باوکه و هه ردوو هیلکه ی گونی ته قیوی خو ی ده گریا... سه رکۆت و بی خو اس و سینه والا... ره شه باش به راست و چه پدا ده بیردین... خو ل و توژی سه ر گویره کانی ده کرده چاومانه وه، بارانی به لیزمه ی فرمی سک خو لی سه ر گویره که ی ده کرد به قوره سوور و ده مانشیللا، ئاز له خو شه ویسته کانی شی له و گوژرستانه چه په ک و دووره هاو ده رد له گه ل ئیمه دا ده گریان، دواى ده به ها شه و هه ر هه موو ئه سپ و هیستره کانی له ریوون، سه گ و پشیله کانی گه ریوون، سموره کانی کویریوون، بولبوله کانی یه که یه که ده نووکیان هه لوه ری، که رویشکه کان چوار په لیان به زه وییه وه نووسان، مه میونه کان ببوونه میوه ی وشکه وه بو به سه ر دره خته زه کانی نیو گوژرستانه که وه، نه ئه سپ هیزی مابحیلینتی، نه بولبول بچریکینتی، نه پیشله بمیاوینتی، نه سه گ بوهری، نه کوتر بگمینتی... برسی و تینوو... ملکه چ و نیوه مردوو... تاریکه شه وئ بوو که دیان پشیله کان له برسانا بولبوله کان ده خون، سه گه کانی سموره و کوتره کان، ئه سپ و هیستره کانی جگه له خو لی ساردی سه ر گویره کان هبچیان شک نه ده برد، نه تده ویرا ده ست بخره یته سه ر پشتیان نه با چوار په لیان بشکی، ئه و مه میوونانه شی که مابوونه وه گه لایان به دره خته کانه وه نه هیشت...

دوچار... له شه وئیکی تاریک و نووته کدا... دواى خه وتنی هه ر هه موو کچان و ژنان و کوران و پیاوان و منالان و خه لقه نده کانی نیو هه سار خو م دزییه وه و به هه لده داوان خو م گه یانده سه ر گویره که ی، جگه له هه ندئ ئیسقانی شکاو و پاشماوه ی گوشتی جنراو و خوینی وشکه وه بوو که میش و مه گه ز ره شمالیان له سه ر کردبوو هیچی دیکه م نه دی، که چی سه گه نه گریسه کانی هه ر له دووره وه دوزمنکارانه تییان ده روانیم و زمان ی خو بان ده لسته وه، چاویان به چاوانی باوکم ده شو به اند، چاوانی زه رد و بریقه ی رق، ته یار و ئاماده چاویان له من نه ده تروکاند، له هیکه وه تیکرا له سه ر یه ک ریتم پیم وه رین... نه زیوان و هئاگه ات و نه خوشکی بی وه فام له باوه شیدا... وه ک بلتی هه ردوو به ر نه فره تی باوکه که وتبن و مردبن... وهی له توخمی ژن... چۆن دلئ دئ له ته ک گویری باوکه ده ست له ملی مجیویریکی و نا شیرین بکا... له وه دلنیا بووم تا مردوو هه کانی شی له ترسی ئه و زیوانه

ناویرن شهوئیک له شهوان لهو گۆرانه بینه ده ری... ئەو قوون خواره شهوان له قریوه و قاقای هه وه سبازانه ی پیاو چاکی هه زار سال له مه وه بهر مردووی وه ناگا دیتنا... ناهیتلی تا قیامهت هه لدهستی ئەو پیاوه ماندووه توژیک بسره وی... ده جارن پیم وت:

«خوشکه چاکه کم... وه ره وه هه ساره که... با بهر نه فره تی کتوپری باو کم نه که وی»

که وام دهوت زیتوانه که وهک بینی ئاو ده له رزی و سه ری که پووی سوور هه لده گه را و زهنگول زهنگول فرمیسک و ئاره قه ی ده رزانه سه ر گۆره که و شیتانه هه ره شه ی لی ده کردم:

«یا من یا تو... گه ر پیاویت بیسه ره وه... درۆزن... تو که ی ئەوه نده باوکت خو ش و یستووه... تو وره م که ی... هه ر هه موو هه ساره کانی دیکه ت لی گاله ده دم»

«سارا... دایکت خهونی دیوه... ئەم پیاو چاکه پیتی وتووه تا زوه که چه که تان لهو زیتوانه بستینه وه... دهن من لهو مه زاره بار ده کم»

«ئاخر منیش لی بگه ریم... خوشکه که ت نایه ته وه»

له «سارا» پامام... چاوه کانی نکرده وه... بی دهنگ و مات خو ی له پشت زیتوانه که دهشارده وه... که تهو بهرز و بلند... زیتوانه که له چاو ماینه ژنیکی وهک سارا له مه پتیکی له ر ده چوو... گه ر بمزانیایه ئەوه یه چاره نووس... سه د جارن راده مام بهر له وه ی خه نجه ری یه کم بوه شینم...

«به گۆیم بکه ن... هه ر شه ویکه و له شیرین خه ودا هه ردووکتان ده کوژی»

«بی ئاوه ز... ئیره نه مه زاره و نه ته ره ماش»

«ئهی تو مجیوری چیت؟»

«من مجیوه ی ئەسپه توپیوه که ی باو کم»

«حالی نیم»

«چل په نجا سال له مه و پیش باو کم سه ر قافله چی ده بی و ده گاته ئیره و ئەسپه که ی ده توپی... هه ر لیره ش ده یینیژی... له سه فه ری دووه میدا گۆره که ی له مه ره ره هه لبه ست»

«ئوه نده خو شی ده و یست؟»

«پتر له خو شه و یستی باوکت بو ئەسپه عه ره بیبه که ی خو ی»

«که واته نه ئەسحابه یه و نه غه زای کورده کافره کان»

«نه خیر... له سه فه ری سییه م و چواره مدا پۆل پۆل خه لکم بینی ژن و پیاو بو نزاو تکا و

دوعا دینه سه ری... ئیدی که گرانی گه وره هات... باو کم له سه ره مه رگدا به گۆیمدا چرپاندی: کوری شریتم وه ختییه تی... تا به لا پتر بی بو دوعا و نزا سه ر گۆری ئەسپه کم که له بالغه تر ده بی»

«به لام له باوانه وه ده گۆینه وه ئەم مه زاره عومری هه زاران ساله»

«درۆیه که و... هیچی تر... جوانی هه ردرویه ک له وه دایه تا زه من پروات ده بی به راستی»

«ئەم حیکمه ته له کوئوه فیر بووی؟»

«له م مردووانه ی به دم عه زابه وه نیوه شه وان ورینه ده کن»

«تو ده زانی چه ند ناشیرینیت»

«به لام خوشکه جوانه کانی تو شه یدام بوون»

«شه له ی له عه نه تی... تو هیچی دیکه ت شک نه برد جگه له پاسه وانی گۆرستان؟»

«با... ده متوانی بیمه هه ساره که ی باوکت و خزمه تکار تیکی گرگن و خه سیو بووما یه»

«بو ئیستا چیت؟»

«پادشای ئەم گۆرستانه م... تو چیت؟ سه یری خو ت که دوای دارمانی هه سار تو کیتی؟»

هه ر ئەو شه وه ده مخواست هه ردووکیان بخنکینم، بیانکه مه خو راکی سه گه کانی باو کم، تاوم دا ده ست له خنخنو که ی زیتوانه که ی بنیم... که چی ده رحال سه گه کان به پرتا و به رده میان لی گرم، سه رم هه لبری و گۆرستانه کم پشکنی... نه... جگه له گوشت و ئیسقانی هیستر و ئەسپه خه سیوه کان هیچی دیکه م نه دی، لیره و له وی ده نووکی بولبول و که ولی سمۆره و ریوی، ددانی زۆر و... که لله ی سه ری هه راری که رویشکه کان که وتبوون، دهنده و په راسووی زهق و زۆبی بی گوشتی ئەسپ و هیستر و ماینه کان ببونه شووره یه کی ترسناکی گۆره که ی باوکه، سه گه کان... تانجی و تووله کان زاو زییان تیدا ده کرد، جگه له لاشه ی مردووه کان که وان ده بی له ژیر گل و خو لدا هیچ نه ماوه لهو ناوه... لهو گۆرستانه دا بیخون، تو بلبی دوا جار له برسانا په لاماری من نه دن؟ نه فه ره ت له خوینی باو ک که به ده ستمه وه مه بیوه و به هیچ ئاو یک ناشۆریت، هیچ تیزابیک پاکی ناکاته وه... خودایه من چیم کرد به خو م؟ کشامه وه... هاتنه پیش... ویکرا لمووزیان بو درێژ کردم، لمووزی خویناویان، بوئی ئەو خوینه ی به ده ستمه وه هاری کردن، گه مارۆیان دام، که و تمه نیو هه لقه و بازنه ی سه گه نه گریسه کانی، ته کانی یک و تاوم دا... بی هووده بوو ده ربا ز بوونم... ئەم هه میشه ده یوت:

لەو شەویدا بوو کە مانگی دوژمنکاریش خۆی لە من شاردەو... من رام کرد... کە ئاوڕم دا، یەو بێنیم سەگەکانی باوکم بە دوامەو لە غار نەدەکەوتن، زەحمەت بوو بزانم بە چ ئاراستە یەک هەلاتن دەمباتەو سەر پیتی نەجات... هەر زوو تاریکی لوولی دام و خستمییه نیتو کەند و قوژتەکان، ئاوڕم دەدا، یەو... لەژێر بارستایی ئەو تاریکییە شدا کە لێ بە ددانەکانیان دەبریسکانەو، زمانیان لە زەوی دەخشاند و بۆنیان بە خۆینمەو دەکرد، چوار پەلیان بەر زەوی نەدەکەوت... لە من وای دەفرین... من هەر پامدەکرد... باران بوو بە بفر و دا، یکرد... لەسەر بەفرە کە رەتم دەبرد و دەخزام... مەوداگان فیلان لێ کردم... کەوتە نیتو چەندین گوند و شار... دەرگا و پەنجەرە مالهەکانی لە من داخراوون... بێ هوودە بوو تەقوالباب... کۆلانی چۆل... شەقامی بێ مەردووم... شەو راوی دەنام... شەو بەری پێ دەگرت... ئاسۆیەکی قەترانی چاوەرپیتی دەکرد... نە سەرەتای هەبوو... نە کۆتایی... بەگەلێ دارستان و بێشەلاندن تیش تێپەریم، گەلێ چەم و رووبار و جۆگە لەم بری، تاوێ دەکەوتە نیتو چالی بەفر و تاوێ لە می بیابان دەچەقیم... تەکانم دەدا... ئاسمان بە هەموو هەسارەکانییەو دەنیتو چاواندا دەخولایەو... تاوێ بەسەرمدا داتەپی و تاوێ لیم دور دەکەوتەو، تاوێ ساقم لە کێلی گۆرەکان دەکرد و تاوێ بەردەلانی ناو دۆل و شاخەکان... کوا کلاوی سەخرەجن؟ خودا ونم کە دەنیتو هەورەکانت، بنی دەریا، هەلمدە سەر یەکتی لە ئەستێرەکانت... بکە بە بەردیکی ساردەو بووی نیتو یەکتی لە گرکانەکانت... ئەو یان تەنها شەویەک بوو یان هەزار شەو کە من نیتو چەوانم دا بە دار و بەرد و دیواردا، رەتم دەبرد و خۆم بە قەدی درەختەکان دەگرتەو، بە نیتو دەغل و کێلگە ی بژار نەکراو لە درک و دال، باخ و بێستان، تاوێ پیش سەگەکان دەکەوتەو و تاوێ پاش، تەم و مژ لوولی دەدام و دەخزام نیتو باوەشی تراویلکە، لە ئاوی کانیاو هەکان رووخساری خۆم دەدی، شێوێم شێوا، سەرم سپی و رووخساریکی پر چرچ و لۆچ و ژاکا، بالایەکی شکا، دەبوایە گیاوگۆلی پێ دەشت و قەوژە نیتو گۆماو هەکان خۆراکم بێ... دەجاران بە دەم بای غاراو گەرامەو سەر شۆین پیتیەکانم خۆم... خودا من چ گوناھێکم کردبوو... نە نۆژم چوو و نە رۆژەکانم بواردوو... دەنیتو تاریکیدان چاوانی سوورتر لە پەنگر لە من رادەمان چەندین لاشە ی بێ سەر ریبیان پێ دەگرت... لەو دەچتی تا پیری پەکم دەخا راو دەوی سێبەری خۆم بێنیم... تاو هەکو سەگەکان نەمانسەو خۆم لە خۆل و قوڕ و خۆین وەر دەدا... گرپام و پارامەو... من کوری ئەو پیاوێم کە ئیوێ خۆشتان دەویست... ناچار... تاو ناتاوێ لەسەر چوار پەل بەسەر

دار و بەردا و دەوێنەکاندا بازم دەدا، لە وەرپینی ناساز نەدەکەوتەو، خۆم دەخستە نیتو ئەشکەوت و کلۆری درەختە پیرەکانەو، گەلام دەپۆشی و بەچلنکاو خۆم سواغ دەدا، ئاوی چەم و رووبارەکان دەیانشۆردم، تاوێ لەمەوبەر ئەم دارستانە بۆنی بەهاری لێ دەهات، کەچی هەنووکە وام لە نیتو گەردەلوولی گەلا زەرد و داڕژاوەکانی، تاوێ لەمەوبەر ئەم پێدەشە سەوز و ئەمپێستا وشک و پەژموورە، ئەو چەم و رووبارانە ی بەگێژەنە و تاف تاف بوون، ئێستاکێ ماسیەکانی ژێر لم کەوتوون... تۆ بلیتی من شملتی شەر بێم؟ شیتوانی سروشت لەمنەو یە یان لە سەگەکانی باوکم؟ کێ دارستان و رووبارەکان وشک دەکا. منم... یان رۆحی باوکم؟ لەودیو حەوت کیتو و حەوت کۆ بۆنیان دەکردم، خۆینم وشکی کرد زمانم لە گۆ کەوت... ئیتر نەمتوانی هاواری رۆحی ئەو بکەم تا قورتارم کا لە سەگەکانی، بە دەم غارەو خۆم دەخستە نیتو گاران و میگەلەکانەو... دەمووت: خویە بکە ی بە یەکتی لەو حەویوانە، دەکەوتەو بن دەست و پیتی مە ی و بز و مانگان، لموزبان لە پاشەلم گیر دەکرد، خۆم دەکرد بە شوان و گوانی میگەل و گاران بەرەللاکان... دەیانناسیمەو، کەوتی ریتی و گورگ و پلینگەکانم دەکرده بەرو بێ هوودە بوو، جووتیک شاخی کەلەکتیو یەکی کۆژاوم لەسەر دەبەست و دادی نەدا... بێ هوودە بوو... وێل گەرد و نابینا کەوتە نیتو گۆرستان، بە نیتو گۆرەکاندا پیتچاوپیتچ ساقم دەکرد، پر بە ئاسمانی ئەو گۆرستانە هاوارم کرد... نە پیاو چاک... نە ئەسحابە و نە زێوان... نە خوشکی بێ مروەت... نە مردووەکانی تر... هێچیان بەهانا مەو نەهاتن، جگە لە سەدای قریو یەکی ترسناک... قاقای باوکم کە سپی کردم... هێچم نەبێست، سەگەکانیش گۆی قولاغی قریو کە بوون، تاوێ روو و گۆرە کە وەر سوورانەو، شاگەشکە بووم... و تەم ئیتر تەواو... سەرفراز بووم... من رامکرد... دیسانەو رەشەبا... باوو یۆران... زریانیک شیت بەرومدا هەلیکرد، سەگە هەوشارییە کە لەسەر گۆرە کە وەرکەت و ئەوانی دی رەدووم کەوتن، بالیان لێ رسکا بوو بەسەر کێلەکاندا بازان دەدا، رەشەبا جەلەکانی لە بەردا دریم، قوڕ و چلپاو و بەفر کەوشەکانی داڕزاند، کەوتەو بەر رەحمەتی تۆف و زریانی ئەو شەو، دەتوت مردووەکان یە کە یە کە قاچم دەگرن، ئەم گۆرە هەلی دەدام بۆ ئەو گۆر، هەر ساقم و کەوتنیکم مەودای من و سەگەکانی نزیک و نزیک تر دەکردهو، ئەو یان تاو غاری سەگەل نەبوو... نەخێر... بەلکو رەشەبا بە ئاسماندا دەیفراندن، کەلەبەیان لە من تیشتر دەکرد، بەچاوان گریان دەباراند... گریک پاشەلی دەسووتاند... قەپیان لە بەلەکم... لە پاژنەم گیر دەکرد، دەبوو تەکان بدەم دەنا غەرقی قوڕ و لیته دەبووم، سەگەکان دوا سیپال و بوزرگیان لە بەردا دریم، رووت و

قووت له ژیر به فر و تهرزه دا، ترس بوو ته کانی پې ددهام، ههر دوو دستم ده خسته بهر ناوی باران... به شکو ته وه خویبه خوینی باوکه له دهسته کانم بشواته وه تا چیترا راوم نه نین... بی هووده بوو... بی هووده... سهرم هه لېری و چراکانی حه سارم لهو دووره وه کز کز ده سووتان... هاوار و قیژه... ته په ته پی پیتی سه گه ل... راوه دووی دهنام... دهنگی باوکه بوو جنیوی پی ددهام... دهنگیکی ناساز و ناقولا... خوم دایه دست و ره شها و گه رده لولول، به لووره لوور دهستی گرتم... له دوامه وه ره وه ره وه گورگ و چه قه ل که متیار و تانجی و تووله تیکه ل به سه گه ل بوون... له سهر له پی ره شها به گه بيشتم... به تنگه تاوی له هه مسو دهرگا گاندا... به ههر دوو دست، به له قه، به کله له سهر... وه لی نه فسوسوس... نه خوشکه کانی دل به ردینم... نه دایکانی میهره بانم دهرگیان لی نه کردم وه... هاوارم کرد:

«ژنانی حه سار وهرنه ده ری... واز له باوهشی دؤسته کانتان بپین، من بووم دهرگا کانم شکاند و په نجه ره کانم والا کرد... کئی لهو دیو به پرومدا ناواهی دایخستوون، هو منم برای جهر به زه و ناومیدتان... دایکانی هه همیشه دیده تهر منم کوری هه له ته و تاوانبارتان... بهر له عنه تی باوکه که وتووم و هانام هیناوه ته بهر قسپیتان... ژنی چاک بن... دهرگام لی وکه ن... هو برا نامه رده کانم ئیوه وان له کوئی؟»

وای له خوتم رهنج به خه ساری... سه گه کان تا دهات نریکتر ده که وتنه وه، شوپن پپیه کانم هه له ناکه ن... نه وانیش نه وه تا، له و دیو، وان له نامیزی دؤست و میرد و دلخوازه خو نه شووره کانیان، نه وان مری و مهستی مه له ی نیو حه وزی حه سار... دهنرکاندا... جگه له سه دای نرکه و ناله ی خوتم و سه گوهری دوور و نریک هیچم نه بیست... ناسووده بن... ئیوه بنوون و، با من گیر ددهیم... ملم نا... به دیواره کاند هه لژنام... پشیلهی توقیو ناسا چنگم له دیواره کان گیر کرد و پیتی هه لگه رام... چوومه سهر شووره دارماوه کانی حه سار... سه گه کان له خواره وه لمووزیان بو حه وا بهر زه دکرده وه و ده حه پین... خوتم گه یانده سهر شاتووه که ی ته ک حه وزه که... به رده وام بهرد و داریان بوون ده کرد... چی لهو خوینه بکه م خودا هاوار... به ددان... گاز له سهر گاز... به چرنوک ههر دوو دهستی خوتم زامار کرد تا خوینم داچوئی و تیکه ل به خوینی وشکه وه بووی باوکم بی... بی هووده بوو... له خوینی من رهنج و بونی خوینی باوکمیان ناسییه وه... له سهر شاتووه که وه خوتم هه لدا به ناو چالیک، له چالیکه وه بو چالیک... هاتمه ده ری و ساکه ده شتیک... ساکه ده شتیک... ها لیره و له وی... به و شه وه جگه له منی باوک کوشته که س نه مابوو نه خه وی... به دم غاره وه دؤلیک دپدما ده دست دؤلیک، به نیو گه لی تونیلی تاریکدا تپیه ریم... هم گرد و نهو زورگ و هم ته لانه... کهند

و لهند... چوم و چه م و رووبار... زهنویر و زه لکاوه کان... هم نه شکته و نهو نه شکوت، ژیر هم که پکه شاخ و نهو درهخت، قه د پالی سهخت و هه له مووتی هه لدر... که ناری لماوی و خاکی به رده لان... پیستی ههر دوو بنی پیم به سهر دار و بهرد و درکه کانه وه جیمان... سه رها تال تال... پاشان قامک قامک مووی ردین و سمیل و سهرم سپی بوون... بوون به هه ودای دم و ره شها... ددانه کانم له نیو زیخ و چه و لمی نیو به ست و جوه له کان جیما... په نجه کانم داریان و نینوکه کانم به قه د درهخته کانه وه نووسان... چیم به خوتم کرد؟ وهی لهو شه وهی کوتایی نایه... نه هات... نه مجارهیان نه ته سستیره کان به ناسمانه ون... نه مانگ ده دره وشیتته وه... به ههر دره ختیکه وه، پنچکیکه وه، به ردیکه وه، درکیکه وه په نجه به که م به جی ده هیشته، ددانیک، نینوکیک، تاله موویکه... تا سه گه کانی باوکم ده ستخه رۆ که م... فریویان دم ریچکه ی بونی نهو خوینه ژه هراوییه له هه وادا بزکه م و هه له ته یان که م... ده بوو واکه م... وه لی نا... لیم بزر نه ده بوون و ده یاند ژیمه وه...

له سهر فهرشی به فر په له ی خوینی رهش و سوور جی دهمان... سه گه کان... تیکه ل به تانجی و تووله و توررگه کان لموزیان لهو په له خوینانه ده خشانده ده هاتن... هانکه هانگی سه گه ل هه راسانی کردم... تف له به فریش... هه تا به فریش وهک و باوو بوزان ره شها و خوشکه کانم خیانه تکاره... ره شها بونی خوین و گوشته که می به وساکه ده شته دا پهرت و بلاو ده کرده وه و سه گه کانی ده هات... چوار په نجه ی دهستی راسته م هه لوه رین... په نجه م شایه تمان نه بی... نهویشم خسته سهر به ردیک و به به ردیک وهک تووله مار په راند... دوا په نجه م لهو دهستی که مشتووی خه نجه ره که یان گرت و کوتایه سهر شه پیلکی چه پی باوکم... وتم: «وانه بی لهو خوینه نازاد نام» بی چاره بوو... بیچاره... ویستم سه گه کان بژمیتم تا بزانم چه ندیان ون دهن و چه ندیان راوه دووم ده نین... که چی بارپیزه رفیلی له چاوه کانم کرد... تف له به فر و با... بارپیزه ش... تف لهو سروشته ی دهستی ناپاکی خستوته ناو دهستی باوکم و خیانه تم لی ده کا... به مه زه ندهم هم دونیایه جگه له خوتم و سه ده ها سه گی هار و نه گریسی باوکم هیچی دیکه ی تیدا نییه... به عه رزه ته وه بووم بزانم ناخو بهر له وهی که بیکورژم ژماره ی سه گه کانی چه ند بوون؟ وه لی نه ده کرا و مه حال بوو... هم خوئی و حه ساره که ی به چی پاس ده کرد؟ کئی زاتی ده کرد بیه ریتته وه نیو نهو حه ساره؟ به نه فرته بن خوئی و سه گه کانی... نهو جاره ی که له هه نده رانه وه میوانیکی نازیزی بیچووه شیریکی بو هانی... پیتی وت:

«خوژگه له بری هم بیچووه شیره تووله سه گبکت ده هانی...» که میوانه که ی به ری کرد...

سه د ههنگاو دوور نه که وتبزووه که بیچوو شیره که ی کهل و پاچ کرد و فرپی دایه بهرده می سه گه کانی... که لیمان پرسى:

«بۆ وا باوکه؟»

به دهم کوته گوشت خستنه نیو که لبه ی سه گه کانی له ژیر لیووه مړاندی:

«ته نها یه ک شیر له م حه ساره دا جیبی ده بیته وه...»

په نجه ی خسته سهر سینه ی خوئی... «ئه ویشیان منم» جاریکى دیکه یان له چیاوه میوانیکى دیکه ی پلنگیکى مالى میتینه ی بۆ هانی... سى روژ دواتر ناردی بۆی گه وری حه ساریکی دی... له بهر خو به وه ده بیلماند:

«زۆر حیفه پلنگ میتینه ی هه بی... هه رچه نده سه یری ده که م ژان ده چیتته دلتمه وه»

ده توت عومریکه غار ده دهم و وه پینی سه گهل و لوورهی ره شه باش هه راسانی کردووم... هه راو زه نا... ژاوه ژاوه... دونیا به دوامه وه به هه موو دار و درهخت و فرنده و خه لقه نده و ده عباکانیبه وه مه وجی ددها و ده هات... ره گی هه لته تو قیوی درهخته کان، چلوچینو... درک و دال و گیاوگۆل و خویمان له هه ردوو قاچه وه ده ئالاند... له په ر روو ده یان خسته م... ئیوهش چوونه پال به فر و باران هۆ درهخته ناپاکه کان... ئه ی قه وزه ی نیو گۆماوه کان... نووشتامه وه... دوو په نجه ی پیی راسته م و سى په نجه ی پیی چه پم نینۆکه کان یان فریدا... له هه ر ده په نجه وهش خوین فیچقه ی ده کرد... پر به و ده شته زیرکاندم... زیریکه دواى زیریکه... ئه ی ئه و خوشک و برا و دایکانه ی له سیه بری باوکم ده ترسان و من نازادم کردن... فریام که ون... هۆ خوشکه کانی خو فرۆشه کانم... دایکانی نابه له دم... هۆ برا نامرد و سپله کانم... من نه مزانی خو تان شه مشه مه کویره ن و عاشقه تاریکین... دهن بۆ خزانه وه نیو حه سار و به دار و په ردووی به سه ر یه ک دارماوی جاریکى دیکه کولانه و کۆلیت و قه فه ز و زنجه کان بۆ خو تان دروست ده که نه وه؟ ده رگام لی وه که ن... دوا قسه ی خو م پییه و ئیدی چاره م نابیین و به له عنه تم که ن... ئیوه کوان... کوا؟ ها... ها... ها... سه دا... سه دا... سه دا... ئاوړم دایه وه... به سه ر به فره وه قه تاره ی کاروانی سه گهل و تروسکایی چرا کز سو تاهه کانم بینى... چ ده بی ئه گهر هه ر هه مووی یه کیک بی له خه ونه ناشیرینه کانم... خودایه من چی بکه م؟ به سه ر لووتکه ی شاخاندا هه لزیتم یان خو بخزینمه نیو چاله کان؟ تا ماوم وه ک مه یموونی ناو دارستان خو م به درهخته کان شو پرکه مه وه یان خو م ون که م ده نیو گیتزه نی رووباره کان؟ خو م ده مه ده ست بارپیزه و تۆف و زیران... له خودا بیاریمه وه بروسکیتک لیم

دا و بکا به خه لووز... ئاسمان هه لکمیتش یان زهوی قووتم بدات، خو ده مه ده ست گه رده لوول یان له عنه تی ئه به دی باوک؟ په نا به رمه بهر که لاوه کان یان به رقایی کۆشکی میهر و به گزاده و ئاغا و سولتانه کان؟ بیمه مه یته ری گه وره پیاو یک یان هانا به رمه بهر خیه و تگای خیلکی قه ره جی؟ که دایکانی خو م نه مگر نه خو کى ده بی به داله و په ناگه م؟ بچمه وه حه سار و خو بخزینمه نیو کولانه ی سه گه کان یان بیمه نوکهری نیو دیوه خانى به گلهر و شازاده کان؟ پی بزائن دهستم به خوینی باوکم سوور بووه چ باوکیک رازی ده بی مناله کانی ده رگام لی وه که ن... ئیدی براکانی خو م پشتیان تی کردم... هه موو ریگاکان و نیان کردم... بابه خوله یان پی ده کردم و هه رجاره ی ده یان خسته مه وه سه ر ریچکه ی حه سار... سى جارن به ده وری سوورامه وه... نه ده ست به چرایه ک هات به پیرمه وه... نه مؤمیک هه بوو ریم روژن بکاته وه... نه ده رگایه کیان کرده وه و نه په نجه ره یه ک... ته واو... ئیدی من چیتر نو به ری بنه ماله نیم... شار به دهر و حه سارسیان کردم... پشت له حه سار و روو له ئاسۆیه کی خوینین به تاو و قه هریکه وه ته کانم ددها... خو م له چنگی قه ده ریکى سته مکار راده پسکاند... تف له هه موو ریگاکان... هه مدیس ده سته رۆیان کردم... فریپان دامه وه سه ر ریچکه ی گۆرستان... هه ر ده توت گۆی زهوی قوتبیکی گۆرستانه و قوتبیکی حه سار... که تهختی ته ویلم بهر کبیله کان کهوت زانیم دیسانه وه که وتوومه ته وه نیو گۆرستان... سه گه لیش به دوامه وه... وه ک سه گیک له بهر قایی غه وسیتکدا بکه وى... وه ک پیسترین تاوانبار له بهر قایی مه زار که و قه سه رچۆک... که زیندوو به دهنه نگمه وه نه یه ن... مردوووه کان چیم بۆ ده که ن؟ هیلاک و شه که ت... غارغارین زمانى پی له زهوی ده خشاندم... له په و روو که و قه سه ر کبیلکی شکاو، تیژ وه ک چه قۆی قه ساب، چه ناگه م وروشا و به پیست و ریشه وه به بهردی کبیله که وه نووسا... شه وقی به فر به شه واره ی خسته م... له بهر دیده ما مووکانی ردینم پاکى سپی وه دهر که وتن... ئه مه یان شه ویتکه یان سه ده یه که سه گه کانی باوکم راوه دووم ده نین، خو م حه شاردا، له م پشت کبیله وه بۆ ئه و کبیل، خو ل و به فرم کرد به سیپالی بهرم... هه ر ده هاتن... شووره یه کی سه گانه یان به ده وری من و مردوووه کاند کرد... ده نیو ئه و دار و په ردوووه دا منیان گه وزاند... زمانیان لی هه لده سوویم... لیکی لیقنیان ده رژانده سه ر دهم و چاوم... بۆنیان ده کردم و نه یان ده خواردم... به نیو به فری که له که بووی سه ر گۆره کان تلیان پی ددهام و په نجه تووته ی دهستی چه پ و که له مووستی پیی راسته میان قرتاند... سه گه هه وشاریبه که له سه ر گۆره که ی باوکه هه ستایه وه سه ر چوار په لان و هوروژمی هیتنا و وه ک تیر له که وان ده رپچی گه یشته سه رم و که لبه ی له پشتی

ملم گیر کرد و تا ناوهرآستی برپرهی پشتم پیسته که ی دامالی... گۆرا و گۆر ته کانم ددها... به سکه خشکی له سهر چوارپهل ئەم کیل بهو کیتلیدا ددهام... قیژاندم... گۆرستان دهنگی دایهوه...

«هۆ باوکه فریام کهوه... سهگه کانت وا دهمخۆن... فریام کهوه... دهمخۆ... ۆ...ن»

به په له پروژی و له سهر له پ خۆم گه یانده سهر گۆره که ی، به ههر دوو چنگی خوینا ویم به پرتا و شیتانه به فره که م لادا... خۆل و لم... به رد و زیخ... ویستم بگه مه سهر ئەو برینه ی وا به سهر مه مکی چه پیسه وه... چون ئاوی حه یات... کانی نه جات ده می پیسه بنیتم... هه لمده کوئی... به دوو دهستی کوته ره ئاسام هه لمکوئی... سهگه کانیش به چواردهوری گۆره که دا هه لقه یان به ست، باز نه یه کی بی کون و که لێن... بی ئەوه ی بوهرن... که لبه م لی گیر بکه ن... نا... برستی ئەوه یان له بهر برابوو بوهرن... ئاسووده و ئارام کلکیان ده له قانده... داخراو... به دوو چاوی پر له خوینه وه لیم راده مان... تاو نا تاوی ده یانمانده... گه یشته مه سهر لاشه که ی... کفنه خوینا و یه که ییم دادری و دهم نا به برینه که یه وه... خوینه که ییم هه لمژت... مژ له سهر مژ... ده گریام و ده ترسام... ته ویلیم ماچ کرد... ئەو شه وه م بیهر که ته وه که دوا ی شوهرین و عه تر پزان هه ره به که مان پالی بهوی دیکه وه دنا تا دوا ماچی مالئاوایی لی بکا... ههر هه موو ده له رزین وه ک له رزینی ئیستای من، له ترسانا... تا روخساری وه ک مۆم مه ییوی نه بیمن دهم له برینه که هه لئه ده گرت... زهر داویکی تیکه ل به خوینم هه لئه قوراند... ترسی خۆم بوو... یان به راستی باوکه بوو و پینه ی ده کرد... که سهرم هه لبری رووی لی وه رگێپرام. روو خساری، له چاوتروکانیکدا، شپوه ی ده یه ها پیاوی تووره و تۆسنی ده نواند که من نه مده زانی له کوئی دیومن... زمانم به مه لاشوومه وه نووسا... وه ی له خوینی تال و تفتی باوک... سهگه زۆر نه گریسه کانی تا ده هات گرد ده بوونه وه و به چواردهوری گۆره که دا هه لقا و هه لقا وه رکه وتن... ده یه ها لمووزی درتیزکۆله و ره ش داگه پراو... زمانی لیکن و شه قار شه قار... هه ناسه ی گه رمی زۆر بیتراو... هانکه هانکی قیژه وه ن... باوشکیک و... دوو... وه که لبه و ددانی شه بیتانی... زمانی شوهریان لیکی ده پزانده پشتی ملم... ده یانلسته وه دم و لووتم... چاوانی خوین و تیزاو... تینوو به خوینی من... منیش شه که ت و دا هتیزاو... په لوپۆ شکاو... له نیو گۆره که و له ته ک باوکما راکشام... دهستم له هه وکی ئالاند... تامی خوینیکی تفتیش له ژیر زمان و ددانه کائما... که به ئاسته م ده جو للام ههر هه موو سهگه کان هه لئه ستانه وه سهر پاشووان... تا گهر قوچاندم غار دهن و بکه ونه دوام... دوا جار زیوانی له عه نه تی له گریه و نالیبی پر له دهر دم وه ئاگا هات... به شه له شه له به سه ر

گۆره کاندایازی ددها... له ژیر تارمایی سهگه کاندایازی بیووم. له نیو سه ده ها لمووزی لیکنی سهگه کان سهرم ده رکیتشا و به کرووزانه وه پیم وت:

«کاکای زیوان... زۆر برسیمه»

ده نیو له گه نیکی ژهنگاوی که بوئی میزی لی ده هات پاشماوه ی ئەو خوانه ی بو هینام که له بهر خوینان ما بووه... من برسی و سهگه کانیش له من برسی تر... لهو له گه نه به ربوین... قه پیان له دهستم گرت... پاش چه ند شه ویکی دواتر دهستم گرت به داوینی زیوانه که و خۆم ده خیلی کرد... که وشه کانیم ماچ کرد... خوینی باوکه زه لیلی کردم... لیتی پارامه وه... وه پینی سهگه کان سهریان لی ده شپواندین و نه یان ده هیتشت له یه کدی بگه یین...

زۆر تکام کرد:

«دهستم دامینت... گومه زیکی ها که زایی له سهر سهری من و باوکم و سهگه کانی بکه»

«بو چینه؟»

«تیا نیشه جی ده بم»

«به للام ئەم گۆرستانه یه ک زیوانی به سه»

«ئاگام لینییه قوربان... من حه دم نییه به زیوان بم... من لیتره، له ته ک گۆره که ی باوکم، گه ره که پاسه وان بم»

«بو ناگه ریته وه حه سار»

له زاری کراوه ی سهگه کان رامام و به حه سره تیکه وه وتم:

«من له حه سار شووام... من ئیتر ته واو... ئیتره مه سکه نمه... تۆ له گه لما به... ئیتره ده که یین

به حه سار... با سه ره تا له گومه تیکه وه ده ست پی بکه یین»

«به للام به چی و چۆن هه ی که ر پیاو؟»

«به خوشکه که م بلتی... با ئەو ده لیلت بی... گه نجینه که ی باوکم وا هیشتا له حه ساره که و

پره له لیبه ی بی غه وش»

دایه پر مه ی گریان و به قه هره وه تفتیکی لی کردم... پروام به چاو و گوئی خۆم نه ده کرد...

ئه وه زیوانه که بی وا به کو ل و دل بگری...

«ئیه بنه ماله یه کی شوومن... ئەو باوکه غه زه به ی تۆ سح شه و له مه وه بهر هاته خه ونی و کوشتی... له گه ل قیژه ی له شیرین خه ودا را چه نیم... دیم زۆر په نما بوو... له هه ردوو لالیوییه که فی فری ددها... چاوانی ئەبله ق... به ده م گریه و زریکه وه له باوکت ده پاراپه وه

که دست له گهردهنی بکاتهوه... به قسه فریای نه که وتم... هردوو ره شپینه ی چاوانی وهرگه ران و ناودیو بوون... به ترسی منالیکه وه قیژاندم... قیژیهک سه گه کان له چوارده ورمدا ره وینه وه:

«بیرپه وه با گوتم لی نه بی»

لیتم هه لگه رایه وه... «وس به خه سیوی نامه رد... به دغه سال... وام لی مه که میز به هردوو کتانا بکه م»

خولی ناو گوژیه که م به سه ری خو مدا کرد و نالاندم:

«وامه لی توو خوا... واهه لی... یانی _ سارا _ مرد؟»

«شه ویک پیشتر هاتبووه خه ونی... و تیبوی: ئیوه قهت شهرم و حه یا ناکه ن؟ شه وانه گوتم له هه ناسه برکی و هانکه هانکی دهست له ملانیتانه»

«قهت نا کرئ وایی»

«خیلیکی بی خیرن... گورستانه که شم لی پیس ده که ن»

«گومه زیکم بو هه لبه سته و میراتی باو کم بو تو»

«تایه فه ی فساد... عیلی شه ی تان و جادوو گهر و کونه په پوو»

«خوشکیکی دیکه مت لی ماره ده که م»

«خیلی مه میون... هوژی نه گریس و به دیووم»

«تکات لی ده که م... خوشکی نا... دوو خوشک... نه سپیک نا... ده... برؤ حه ساره که و وهک کالهک و شووتی هه لیان بریره»

که وام وت زرده گرتی و سه ری له قاند.

ئه وه تام دهنیو گومه زیکدا... شه وانم: به فره و بارانه و ره شه با... خه ونی زور جیرنا و فرنا... روژانی دۆزه خی هاوین... ئه وه نده گوژیه وشار درام تاشیری دایکم له هردوو کونه لوومه وه پژا... دنیام دهستیکه و ده لاقه یه ک... دهستی که له له گه نیکی ژهنگای بری خوراکم بو رت دهکا... تکای لی ده که م سه گه کان بی پاشماوه ی گوشت و که لاکی مرده وه بو و ئیسقان نه کات... نه با له برسانا من بخون... ده بو هه همیشه زیوانی چا وچنو ک تیر به رتیلی که م... سه ریشکی که م له نه سپ و هیستر و ماین و خوشک و گه نجینه کانی باو که... سه ری به سستی که م له میراتی حه سار... له لاشه ی داریبوی باو که ده پارامه وه که ئیدی به سه و چیتر نه ئاوسی... نه په منی... روژ به روژ ده په نما و جیی به من له ق ده کرد... وای لی

هات هه ر تنها په نجه یه کی به قه د بالای من زیادی کرد، سه ده ها دست و په نجه ی لی روان... له و روژه وه ی ناشتمان نینو که کانی له رسکان نه که وتن... هه ر چو نیک ده جولام نینو کیکی له چاوم ده چه قی... به رده وام ئه و کرمانه م له خو داده ته کاند که له لاشه ی ئه ودا داده که وتن و رووه و چالی چاوانم... کونی گوچکه و ناو ده مم ده هاتن... سه گه کانیش له ده لاقه که وه... له درزی به رته سکی دیواری گومبه ته که وه ئه م بهر و ئه و به ریان ده کرد و نه ده سه ره وتن، ره وه یه ک شه وراوی ده کرد و ره وه یه ک به روژ... قه تیش له من غافل نه ده بوون... ده موویست بزائم چند ده بی لیرم و تاکه ی ده میتیم؟ له لاشه ی باو که ده پارامه وه:

«هاوارم وه بهر تو... له سه گه کانت قورتارم که و بکه وه به کوری خو ت... جار یکی تر واکه هه وای پاک هه لمرم... نازادم که و تاحه سه ره که ت ئاوه دان که مه وه... موعجیزه ی خو تم پیشان بده و له گونا هم خو ش به... ئیستا هه موو دنیای زانی تو به مردوو بییش له هه موو زیندوو تری... روخسه تم به ری بچه حه سار...»

بی هووده بوو... بی هووده... له گه ل هه ر تکا و لالانه وه یه کم زیاتر ده ئاوسا و... ده په نما... گوتم له خیزه ی هه ناسه ی ده گرت... هالا ویک کی گهرم که برؤ و برژانگی ده سو تاندم... به دیار لاشه که یه وه روژانم چند له یه ک ده چوون... وهک هه زاران ده نکه خو ل و دهنیو که لینی په نجه کانه وه ده رژان و ره شه با ده یانبا... ده بو وهک سو فی ته زینجیکی هه زار و یه ک قلم پی بی تا خه م و دهر د و کوست و خه ونه کانی پی هه ژمیر بکه م... له گومه ز نه ده چوو... کاوله ناشیک بوو... قه لایه کی دارما و و جیماوی سه دان سال له مه وه بهر... فره فری بالی شه مشه مه کویره و قه له باچکه و کونه په پوو شیتیان کردم... باو کیشم تا ده هات وهک که سیک له خه ویک کی ناخو ش و قوول و رابو بی خو ی لیک ده کیشایه وه...

ئیدی ده بوو خو م له که لینی په نجه کانی یان بن بالی بشارمه وه... بوچی سه گه کانی له گوشتی ئه و ناخون؟ بو له کر مه کانی سه ر لاشه ی ناو رو کین؟ هیتی عومری جوانیم له تاوان و سزا... به هه ده ر چوو... پاش له هه ر خه و رابو نیکم شتیکم له کیس ده چوو... گه ردیله گه ردیله می شک ده سو تا... رو ناهی له گلینم ده تورا... له گه ل دا که وتنی هه ر چنگه خو لیک به زه بری فرکه ی بالی شه مشه مه کویره یه ک راده چه نیم... له وه ده چوو له و گوژیه دا قو ناعی دۆزه خ بریم تا ئه و هه لای پاک ده مه وه له خو نینی باو کم... جار و بار هاوار یکم ده کرد تا بیسه لیم که هیتتا ماوم... هاوار که ده بوو به نو زه و له گه رووما ده توایه وه... هاوار یک که هه ر گیز نه ده گه بیسته گوئی خوشک و دایکانم:

«ئەو دەتە لىپرەم مەن و لاشەيەكى كرم تى كەوتتووى باوكە... واين لىپرە... لەگەل سەگە بەو دەفەكانى... دەنپو ھەمان گۆر و گومەز و گۆرستان...»

ئەو دەتە... بەئاستەم گويم لىپانە، لەگرىبە و نالين... لە داد و فيغان و سىنە کوتان... لەودىو گومەزەكەو ھەخشەكانى خۆفروش و داىكانى بى مروت و برا سپلەكان لەخۆ دەدەن... گويم لىپانە نەفرت لە مەكەن و داواى بەخشندەيش لە باوكە... ھەريەكە و نزاى شتىك دەكا... ئەمەيان كور... ئەويان كچ... ئەمەيان مىر خاس و ئەويان شازادە... ئەويان بالەخانەى بەرز و بلند، ئەمیان سامان و مالى قاروون... ئەويان عومرى دريژ و ئەمیان جوانى...

«ئىو لە كى دەپارتەنەو؟ ئىمە كور و باوكىكىن كە كرم خواردوونى»

دەبى چاوەرى بىم تا سەگەكان پىر دەبن و دەتۆپن... تا نازاد و سەرفراز بىم... كەچى لەبەر چاوانم زاووزى دەكەن و تادى خورتتر دەبن، گۆلە و دىلەكان تىك دەنالين... نەشەرم لە مەكەن و نەلە رۆحى پىر ھەيبەتى باوكە... وەلى ئەم بەو تىك ئالانە كۆلى شاگەشكەيە... تەواو... چىتر لەم گومەزادا جىمان نابىتەو... لىشم ناگەرىن بستىك لەو لاشە پەنماو... لەو گۆرە دورور بکەومەو... بەخەيالما دى يەكە يەكە دەرمان خوارديان كەم، بەرتىلىك بەدەمە زىوانەكە و خۆقورتار كەم، وەلى تا مەن لە خانەكە نەخۆم ئەو نەگرىسانە لمووزى تى ناخەن... بۆن بە ھەموو شتىكەو دەكەن... كە تۆپىن... ئەوساش مەگەر لەكەلاكى ئەوسەگانە بلەو دەپىم... ئىپرە دەبى بە گومەزى دەيەھا كەلاكى كرم تى كەوتتو... بى شك بە بەرچاومەو ھەمەكانى سەر لاشەى باوكە لەگەل كرمەكانى لاكى سەگەكان سوارى يەكدى دەبن... ھەر خوا خۆى دەزانى چ كرمىك ھەلدین و چۆن دەكەونە گىانى مەن... دى بەخەيالما گەر چارم نەما خۆم و سەگەكان لە گەنىكى ژەھراوى بخۆين و قىروسىا... رۆژتىك ناو... دوو... نا... سەدەھا... رۆژ... شەويك نا... و... دوو... نا... ھەزاران شەو... نەك ھەر خوشك و داىكانى خۆم... ھەموو ئەو ژنانەش كە مەن نانسەن لەودىو دىوارى بازەبى گومەزەكەو تەف و نەفرتى رەشم بۆ دەنيرن... نەك ھەر ئەوان... بەلكو ئىوھش... نەفرىن... نەفرىن... مەن ھەسارىك يان خۆم رماند؟ مەن... باوك يان خۆم كوشت؟ بۆ كۆى بچم كە دونيا حاشاى لى كرم؟ مەنىكى ئىفلىج و لە پەلوپۆ كەوتتو... لە نىوان ئەم گۆرە و لەژىر بارستايى گردىك لەكرم... چكۆلە و گرگن لە پال لاشەى ھەمىشە پەنماوى ھەردوو قاچم بەقوئمەو نووسان... بۆ كۆى راکەم؟ توولە سەگەكانىش بۆنى خۆپىنى باوكە بەدەستەو دەكەن... وابى... گومەزى سىخناخ بە سەگەكان دادەرمى... بەدوا

خۆلىكىشانەو ھى باوكە داتەپىن... بەسەر مەن و ئەودا... ئەوسا گەرەكە دامپىنى زىوانەكەم بگرم و دەخىلى بىمەو... وەستا و شاگردان بگري و گومبەتىكى پان و پۆترمان بۆ بونيات بنى... چش لى مىراتى باوكە و تەقاندنەو ھى خوشكەكانم... ئىدى تەواو... مەحالە دەرياز بوونم... ئىتر تاماوم لەسەر لاشەى باوكەم دەخۆم و دەخۆمەو ھە دەخەوم... كاس بووم... گوئى پىر لە وەپىن و گرەبە و زارى داىك و خوشكانم... تا ماوم ناخەسپمەو ھە لە مەزارى باوك كوشتە و كولانەى سەگەكانى... لەو ھەيە گوتىەك بۆ سەداى وەپىن بى و ئەو ھى دىكەيان بۆ سەداى نالين... نا... نەخىر... مەن لىم تىكچوو... نەگومەز ھەيە و نەلاشەى باوك... نە وەپىنى سەگ و نە نەفرتى داىك... نەنان و نە شەھوھتى زىوان... نە مەرگ و نە لەزەت و نەھەلاتنى داىك و نە رەدووكەوتنى خوشكەكان... نا... گومەزى چى؟ مەن خۆم بوومەتە گۆرستانىك كە جگە لە ئاھونالەى ئافرەتە رەشپۆشەكان و سەگەرى سەگە ھەو سبازەكان ھىچى دىكە نابىنم و نابىستم... ئىتر... تەواو... تەواو... لەمەو دوا تا ماوم... دەبى ھەموو عومرم لە نىوان سەداى گەرمى نالين و وەپىن... وەپىن و نالين بەسەر بەرم... نالين... وەپىن... وەپىن... چەند ئەستەمە... ھەم گۆر و ھەم گومەز و ھەم گۆرستان بىم... چ ئەستەمە... چ ئەستەمە... چ ئەستەمە...!

«۱۹۹۶-۱۹۸۸»